

Mohácsi Hírlap

Kétheti közéleti újság

Szerkesztőség: Mohács, Bakács u. 1.

Ára 26,- Ft

Szerkesztőségi telefon: 711/11-01

Március 12-14 között Mohács Város 900-ik évfordulója tiszteletére rendezték meg városunkban a Zeneiskolai Továbbképzés Növendékek I. Országos Fesztiválját. Az osztatlan sikert aratott nagyrendezvény méltán öregbíti városunk jó hírét.

A három napos eseményen több, mint 60 zeneiskolából érkeztek a középiskolás versenyzők az ország minden részéből, és 3 helyszínen, 8 hangversenyen adtak számot művészi tudásukról.

A nyitó hangversenyen a pécsi Ifjúsági Ház szimfonikus zenekara, míg a záró gálán a Mohács-Somberek-Palotabozsok Ifjúsági Fúvószenekar adott magas színvonalú, nagy sikerű koncertet. Részletes beszámoló lapunk következő számában.

A fesztivál megnyitó ünnepségén Kovács Győző köszöntője

„A szívnek csak egy nyelve van közöttünk.”

Wolfart János államtitkár Mohácson

Eszmecsere nemzetiségi kérdésekről

1993. március 4-én hivatalos látogatást tett városunkban Wolfart János államtitkár, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal elnöke. Kíséretében voltak: Heinek Ottó és Horváth Ágnes – a hivatal fősztályvezetői.

A vendégek a Városházán általános tájékoztatást hallgattak meg Kuti István polgármester-

lyezve az épület tulajdonjogi problémáira – ezen a beszélgetésen résztvett az Új Barázda Szövetkezet főkönyvelője, Buturác Antal is. Ezt követően a Művelődési Központban a mohácsi cigányszervezetek képviselőivel, majd a Mohácsi Németek Egyesületének tagságával találkoztak a vendégek. A mohácsi programokon végig a

A Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal elnöke a délutáni sajtótájékoztatón válaszolt lapunk kérdéseire.

– *Államtitkár úr! Mohácsi tapasztalatai a nemzetiségek és etnikumok problémáit illetően hogyan viszonyulnak az országos helyzethez?*

– Mohács és környéke egy külön világ, a maga hagyó-

A most megismert gondok és a problémák abból fakadnak, hogy most van, aki megfogalmazza, kifejezésre juttassa őket.

Én óriási továbblépési lehetőséget látok ennek a mikroregiónnak, ennek a városnak és az országos szervezeteknek az együttműködésében. Számos együttműködési lehetőség van, amit eddig kölcsönösen nem használtunk ki. Problémát jelent, hogy túl sok az áttétel. Helyi kisebbségi szervezetek, regionális kisebbségi szervezetek és az országosak, aztán a szakárca, a közvetítő szervezetek, a helyi önkormányzatok. Néha ez túl bonyolultnak tűnik. Az együttműködés nem járódott be igazán.

Az itt tapasztalt problémák, gondok élők, az igények jogosak. Például a Sokackör visszavásárlási vagy újra birtokba vételi problémája. Vagy a roma szervezetek által felvetett főleg foglalkoztatáspolitikai gondok. A gimnáziumban szeretnék a francia mellett egy nagyon élénk és intenzív német nemzetiségi oktatást bevezetni, ami: én teljesen jogosnak tartok, a város és főleg a környék lakosságának összetételét tekintve.

Egy dologban Mohács mindenképpen óriási léptet előre, mégpedig a nemzetközi kapcsolatairól. Nagyon jól tudja hasznosítani a város az adottságait, közvetve és közvetlenül segíti fejleszteni az itt élők identitását. És ami nagyon fontos, hogy kialakulóban van az a fajta népi diplomácia, mely nélkül ezek a partnervárosi és egyéb nemzetközi kapcsolatok (folytatás a 2. oldalon)

Wolfart János, Horváth Ágnes, dr. Olt György és Heinek Ottó a Művelődési Házban a nemzetiségi fórumon

Fotó: Schindl

tól, Mohács nemzetiségi és etnikai lakossága életéről, problémáiról. Látogatást tettek a Kisfaludy Károly Gimnáziumban, tájékoztattak a német nemzetiségi tannyelvű oktatás levezetésének lehetőségeiről. A Sokackörben a Mohácsi Sokacok Olvasókörének elnöksége számolt be a sokacság problémáiról, mindennapjairól, természetesen különös hangsúlyt he-

vendégekkel tartott Kuti István polgármester, dr. Olt György jegyző és Eller András képviselő, az önkormányzat nemzetiségi bizottságának elnöke is.

A polgármester Martinelli Jenő három nemzetiségi nőalakot ábrázoló szobrának nagyméretű színes fotóját adta ajánlésként Wolfart János államtitkárnak.

mányrendszerével, sokszínűségével, amiből sajnos nem maradt annyi, amennyire nagyon büszkék lehetnénk. De maradt annyi jócskán, amiből még van mit megmenteni. Ez folyik most, és ez elég nehéz dolog. Évekkel ezelőtt itt nem létezett még Német Egyesület és a Sokackör Olvasókörök is csak a hírét és az épületét ismertük csak, s ezek ma létező szerveződések.

A tartalomból:

Kábeltelevíziók (3. old.)
 Interjú dr. Gáspár Miklóssal (5. old.)
 A mozgáskorlátozottak problémáiról (5. old.)
 A városi versmondó verseny eredménye (6. old.)
 Művészeti melléklet (7-10. old.)
 Interjú Balázs Balázssal (8. old.)
 Expo (10. old.)
 Nem boszorkányság – demokrácia (11. old.)
 A z árvizi csoda (12. old.)
 10 éves a Dolina (14. old.)
 Városismereti vetélkedő (15. old.)

„Hősvértől pirosult gyásztér...”, azaz óvodai körkép

Kérelem (részlet)

„Alulírottak, a Rókus óvoda dolgozói, azzal a kéréssel fordulunk a Közművelődési Oktatási Bizottsághoz, segítsen, hogy a körzeti óvodától elválva óvodánk újra önálló lehessen.”

Íme, a nagy vihart kavart kérelem bevezető sorai. A kialakult és még kialakuló helyzetben próbáltam feltárni az érdekeltek nézeteit, véleményét. Így felkerestem Dombai Gyulánét, a Művelődési Osztály vezetőjét; a Rókus óvoda dolgozóit; a Jókai óvoda helyettes vezetőjét, Lehel Györgynét; az Újmohácsi óvoda vezetőnőjét: Kaipné Hammer Ilonát; illetve Lajdi Antalné, a KOB képviselőjét.

Dombai Gyuláné

A helyzet a következő: az újmohácsival együtt 11 óvoda van a városban, ezeket 1980-ban úgy integráltuk, hogy csináltunk 4 körzeti óvodát. Adott esetben a Jókai, a Rókus és az Újmohácsi óvodák alkottak egy körzetet. Azokon a helyeken, ahol a csoportszám négy, lehet függetlenített óvodavezetőt alkalmazni. A körzeti óvodák önállóan dolgoznak, van helyettes vezetőjük is, de együtt gazdálkodnak, együtt van a szakmai képzésük. Minden tagóvodának van önálló vezetője, aki ellátja a saját gazdasági egységének a feladatait. Hogy a tagóvoda vezetőknél mennyi órákedvezményük van, ez attól függ, hány csoportos óvodáról van szó. Ezt a szervezeti felépítést akarják megváltoztatni a Rókus óvoda dolgozói, mert hogy beadták a KOB-nak önállósodási kérelmüket. A probléma csak az, hogy mindezt anélkül, hogy azt megbeszélték volna a többi óvodavezetővel, vagy velünk. Véleményem szerint akkor jártak volna el helyesen, ha előzőleg szólnak a kiemelt vezetőnek, adott esetben Várad Gyulánénak. Ami a dolog pénzügyi oldalát illeti: az új közalkalmazotti törvény kimondja, hogy minden önálló vezetőnek min. 16.000 Ft pótlék jár. Képzelmek el, mennyi többletkiadást jelentene az Önkormányzatnak, ha minden óvoda kérné a kiválást!

A Rókus óvoda különválása legkényesebb részének az Újmohácsi óvoda és iskola összevonását tartom. Két teljesen más szervezeti felépítésű intézményről van szó, így különböző irányítási módszerekről is. Másrészt pedig a képviselőtestület csak úgy hozhat döntést egy intézmény átszervezéséről, ha azt előzőleg az intézmény dolgozóival megbeszélte. Ez ebben az esetben nem történt meg. Ráadásul most van meghirdetve a kiemelt vezetőnői pályázat, április 1-i határidővel, de ilyen körülmények között lehetetlen beadni a pályázatot, hiszen nem lehet tudni, 1 óvodával, vagy kettővel kell számolni. Egyszóval igen kellemetlen helyzet alakult ki egycsapásra.

A rókus óvoda dolgozói

Először is az óvodaösszevonásokról néhány szó: ez a szervezeti forma nem terjedt el országwide, illetve nem domináns formája az óvodai létezésnek! Pécsen, ahol szintén így működött az egész, 2 évvel a körzetesítés után máris önállósodtak az óvodák, mert rájöttek, nem az az ideális felépítés. De hogy is történt az összevonás annak idején? 1981-ig önállóan működött az óvodánk, amikor összehívtak bennünket, hogy összevonják az óvodákat. Hozzászólhattunk, de apelláta nélkül. Hátrányait a következőkben látjuk: ha itt a tagóvodában bármi történik, arról tájékoztatni kell a független vezetőnőnt, így időnk nagy része telefonálásokkal ment el. Tehát valamiféle közvetett irányításról volt szó. A csoportvezető óvónők munkáját is sokkal jobban ismerné egy helyi vezető. Probléma volt az is, hogy mivel a Jókai óvoda a Belvárosi Iskolához tartozott körzetileg, ezért a nagycsoportosok oda mentek óralátogatásra. Nyilvánvaló, hogy nekünk is oda kellett vinnünk a gyerekeinket,

(folytatás a 4. oldalon)

Wolfart János államtitkár Mohácson

(folytatás az 1. oldalról)
végül csak formális lehetőségek maradnának. Nem hiszem, hogy nekem bármit is el kellene mondanom bírálól, talán biztatól, hogy a lehetőségeket használjuk ki jobban. A hivatalunk által kezelt kormányalapítványokon ke-

fajta tevékenység, amikor megfelelő épülethez jutnak. Ez fordítva szokott működni. Egy közösség magára talál, megszerve önmagát, kitűzi a célt, programot alakít ki, s ehhez megkeresi a kereteket, a működési teret. A mohácsi Sokackör épületét talán sikerül az Olvasó-

felkészíteni és kik hajlandók ebben szerepet vállalni. Először nézzünk egy kicsit magunkba. Utána nézzük meg, hogy kik is azok a polgárok, akik ezt valójában komolyan veszik?

A törvény ugyanis erre mind lehetőséget fog adni, de ez már most is így van. Az alkot-

A cigányszervezetek képviselői Fotó: Schindl

resztül komoly segítséget nyújthatunk. Lehetőség van diákcserre, csoportos utaztatások pályázatokon keresztül való támogatására. Segíteni tudunk foglalkoztatáspolitikai kérdésekben, de ugyanezt tehetjük pl. tehetséges cigánygyerekek ösztöndíj támogatásával. Ezeket én felajánlottam, s tudom, hogy most már nemcsak a városi önkormányzaton keresztül, hanem egyenként az egyesületekkel is nagyon jó munkakapcsolatban leszünk a kollégáim révén. Így ez a mai nap nemcsak tájékoztató látogatás, hanem munkakapcsolat felvetése is.

– Valóban készül-e olyan törvény, amely az egykori civil társadalmi szerveződések ingatlanaival a jogutódnak való visszaadásáról rendelkezik? Ha lesz ilyen, ki minősül törvényes jogutódnak? Nem tartanak-e attól, hogy álszerveződések jönnek létre, névazonosság-al a tulajdonhoz jutás szándékával?

– Igazából nem én vagyok kompetens e kérdésben. Az természetes, hogy ebben az országban nemcsak az egyéni tulajdonban beállt változásokat kell helyre tenni és korrigálni, hanem a közösségek, kisközösségek vagyonát is.

A kisebbségek, a nemzetiségek e tekintetben különleges helyzetben vannak. Ingatlanuk általában kulturális célt szolgálnak, kulturális funkciót töltenek be. Egy részük működik, másrészt működik, más részük meg sem található. Azt hiszem, nem lehet abból kiindulni, hogy majd akkor indul el egy ilyen-

körnek újra birtokba vennie, de a legtöbb esetben nem ez lesz a járható út. Hanem az, hogy a meglévő művelődési eszközöket próbálják meg úgy kihasználni, hogy ki-kik a maga ízlése és igénye szerint jusson szóhoz és kapjon jogot. Nem hiszem, hogy ehhez törvényi megoldást kellene megvárni, s kétlem, hogy megfelelő törvényes megoldást lehet találni. Az a veszély, amire ön kérdezett, természetesen fennáll.

– Mennyire vagyunk attól, hogy e nemzetiségi jogok ne csupán kulturális jogok, hanem politikai-közéleti jogok legyenek? Az előző rendszer is megengedte a hagyományok őrzését, ápolását stb., azonban például máig sem valósult meg az, hogy a hivatalokban egy nemzetiségi állampolgár az anyanyelvén intézhessen az ügyeit. Mit hoz a kisebbségi törvény? Milyen változások lesznek?

– A kisebbségi törvény új jogokat fog megfogalmazni és régi jogokat fog megismételni egy kódexbe illesztve. Ettől azonban nem változik semmi.

Akkor lesz változás, ha lesz elegendő, ezeknek a nemzetiségeknek a nyelvén beszélni képes, ezen nemzetiségek köréből jövő hivatalnok, aki képes lesz, alkalmas lesz és hajlandó lesz arra, hogy ezt gyakorolja. Ez kétoldalú dolog. Nézzünk körül itt Mohácson, vagy Baranyában, ahol jellemző a német, a horvát, a szerb vagy a roma kisebbség jelenléte. (A roma kisebbséget, mint nyelvhasználati problémát ebből ki kell venni.) Meg kell nézni, hogy kik képesek erre ma, kiket lehet erre

mány, a polgári perrendtartásról, a polgári eljárásról szóló törvények és más jogszabályok ezt mind biztosítják. Nézzük meg, hogy a parlamentben kik élnek azzal a lehetőséggel, hogy az anyanyelvükön szóljanak? Nem az a legnagyobb gond, hogy tolmácsot kell állítani. Vannak, akik hamiskásnak tartják, magyarul jobban tudnak szólni. A többség nem ismeri anyanyelvének a beszédhez szükséges köznyelvi változatát, nem használja nyelvét elég biztossággal, bizony ehhez neki is sokat kellene tanulnia. És persze az érintett polgároknak sem lehet kimaradni, amikor az erőfeszítésekről van szó.

Ezt az egészet pedig nem lehet felülről erőltetni. Az asszimilációt úgyis lehetne gyorsítani, hogy arra köteleznék a polgárokat, hogy például irodalmi német, vagy irodalmi horvát nyelven terjesszék elő beadványaikat. Ez ma büntetésnek számítana Magyarországon.

A kulturális kötődés viszont a legelementárisabb, a legtermészetesebb, ez az, ami a leginkább fennmaradt, és fenn is fog maradni, akkor is, ha a nyelv már nem él. Hiszen ez volt az a rejtett zug, amit a család meg tudott őrizni, át tudott hagyományozni az emlékek révén. Ez az, amin keresztül megnyilvánulni is lehet. A nyelvi különbözőség valahol sorompókat is állít, és a nyelvek használatához sok egyéb más feltétel is kell. A kultúra feltételek nélkül befogadható.

Köveskúti Péter

Pincérbál helyett

Új hagyomány indult a régi napon

Elegáns meghívó adta hírül a hónap elején, hogy valami újszerű kezdeményezés készül a Halászcárdában. A szervező-rendező három régi vendéglős kolléga Nagy Tibor, Petrovics Gábor és Kovács József összefogott, hogy ismét összehozza a szakmát egy kellemes estére, éjszakára. Régi hagyomány volt, hogy a farsang, a báli szezon befejezése után még volt két csütörtöki bál. A húshagyó kedd utáni első csütörtökön a híres Cigánybál a másodikon pedig a Pincérbál. Nos, az elmúlt évek során ezek a hagyományok elhalványultak, cigánybál már évek óta nem volt. Az igény azonban a találkozással, a kellemes szórakozással összekötött beszélgetésre élő maradt. Ezért a három szervező a hagyományos második csütörtökre az idén (március 4-én) Pincér bál helyett Vendéglős és Zenés bált hirdetett. Ahogy Petrovics Gábor elmondta, ennek az is az oka, hogy szinte alig

van már a szó régi értelmében vett pincér. A vendéglátás a privatizálódás során nagyobb részt magánkézbe került a városban, így aztán egyre több a vendéglőtulajdonos. A zenészek pedig (szintén kevés van a városban, mindössze 3 élőzenés vendéglátóhely akad) az egykori Cigánybál törzsvendégeiként átkerültek így a második csütörtökre.

De nézzük az ideit bált! A Halászcárda hál'istennek színültig megtelt. Eljött a város vendéglőseinek több mint fele. Ott voltak a zenés helyek muzsikusi és családtagjaik. Jöttek Lánycsók, Pécsről is. Eljött a Pannónia Sörgár (a bál szponzora) kereskedelmi igazgatója, Götzinger Alajos is. Azért akadt egy-két olyan asztal, amelynek közönsége nem volt se vendéglátós, se zenész. Meghívót minden vendéglátással foglalkozó kapott. A szervezők remélték, hogy ez a bál hagyományává válik, akkor jövőre és azt követő-

en minden szakmabeli úgy érzi majd, hogy itt a helye. Mindenesetre az ideit bál így is jól sikerült. Finom volt a vacsora, a vendégek két menüből választhattak: (I. Házi sonka tormamártással, Kakaspörkölt túróscsuszával, Kecskeméti barackpuding. II. Hortobágyi palacsinta, Vadszeletek Kedvessy módon burgonyakrokettel, Kecskeméti barackpuding). A zenét a budapesti Kulacs étterem cigányzenekara szolgáltatta, Horváth Zsuzsanna és Rigó Sándor prímások vezetésével. Természetesen tombola is volt, számos értékes nyereménnyel, a fődíj egy-egy kakas volt.

Mikor a tudósító éjfél után távozott, a bál még javában tartott. A Halászcárda pincérei-nek a bál ez alkalommal csak-csak munka volt a javából, hiszen hozzáértő vendégek előtt kellett a szakmájukból vizsgázni.

KP

Képek a zeneiskolás fesztiválról

Az eredményhirdetésen

A dícséretben részesült boldog mohácsiak Fotó: Schindl

Tűzoltósági hírek

Az elmúlt két hétben mindössze három esetben volt szükség tűzoltóink beavatkozására tűzesetnél. 2 alkalommal – február 22-én és 24-én – keletkezett tűz a Szepessy park nyilvános WC-jében. Köztudomású, hogy a WC helyiségéhez egy komplett lakrész csatlakozik, de jelenleg nem lakik ott senki. Ezen a napon valószínűleg ott

éjszakázhatott valaki és elment gyújtotta fel az épületet. Bár ez csak feltételezés.

Bóly és Töttös között a TSZ területén éjszaka leégett egy szalmakazal. Innen utólagos bejelentés érkezett, így ide tulajdonképpen nem kellett kivonulni a tűzoltóknak. Negyedik alkalommal vaklármával riasztották őket a Bérkocsi utcába,

hogy ott ég egy családi ház. Nem égett. Tavaly 1 év alatt 12 hasonló vakriasztás történt. Akik ilyenről szórakoznak, igazán ildomos lenne más hobby és időtöltés után nézniük!! (Az újságíró megjegyzése) Összefoglalva azonban – úgy gondolom – nem rossz mérleg ez az elmúlt időszakra.

Antoni Andrea

Prézi

Kötelező-e olvasnia a képviselőnek az Ingyenes Mindelest, kell-e néznie a képviselőt? – mind megannyi kérdés. Ha pedig elolvassa, meg kell-e jelennie minden meghirdetett rendezvényen, bálon, összejövetelen? Aligha lehetséges. Ha pedig illemlről esik szó, megjegyzendő, hogy magukra valamit adó szervezetek, melyek valóban szeretnék, ha a város-

atyák (anyák) részt vennének rendezvényükön, meg szokták tisztelni egy névre szóló meghívóval őket. Még akkor sem biztos, hogy képesek elmenni, mert egyetlen időpontra több meghívás is előfordult már. Csak példaként említem, hogy a város polgármestere az elmúlt 2 éves időszakban szinte minden kulturális és egyéb rendezvényen megjelent, 67 beszédet

és megnyitót mondott el. Az inkriminált jótékonysági est azonban enyhén szólva is megdöbbentő. Mégiscsak bizarr dolog koporsók árnyékában bálozni, még akkor is, ha a visszamaradottakért történt. Egy kevés jóízű nem ártott volna. No, és éppen hamvazó szerdán?!!

A képviselő

HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK

— Megnyílt a Casinó Bár

Biliárdszalon és játéktér, Casinó Bár várja a szórakozni vágyókat március 12-től a Liszt Fu.8.sz. alatti MHSZ-Székház épületben. A Donátor Bt. üzemeltetésében a Casinó Bárban különböző gépi nyerőautomaták kerültek elhelyezésre 170 m²-es területen.

Nyitvatartási idő:
de. 11 órától 03 óráig.

— Mohács - Bensheim Baráti Kör borsejnyének győztesei

Arany: Bachesz József, Dárdai László, Emmert Tamás, Hesz József, Michelisz Mátyás, Koch Vendel (Mindannyian különdíjban is részesültek)

Ezüst: Czeiner József, Rott János

Bronz: Rott János, Zimmermann Ferencné

Oklevél: László Károly

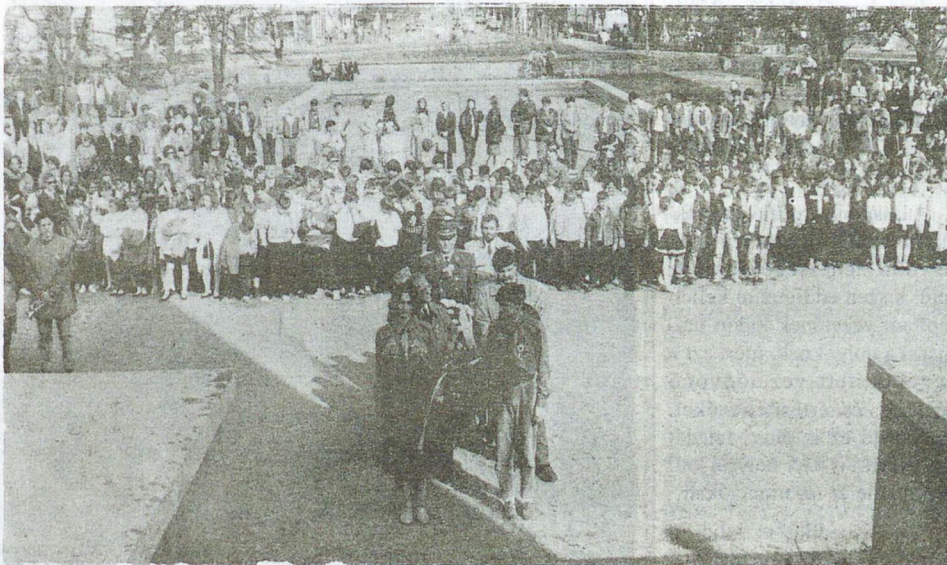
— Gyászmise a hőskért

Március 23-án, reggel fél 7-kor gyászmise lesz a Belvárosi Templomban a II. Világháborúban elesett magyar katonáért, a doni áldozatokért.

— Felhívás!

A Tüdőgondozóban megkezdődött a lakossági tüdőszűrés. 1993. március 16-tól március 26-ig az 1955-1966 között született mohácsi lakosokat várjuk. Szűrés idő:

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek 9-12 óráig, szerda 15-17 óráig.

Március 15-i ünnepségek a bíróságnál (fent) és a Hősi emlékműnél (lent) Fotó: Schindl

Rendőrségi hírek

Kábeltolvajokat fogtak

Túl vagyunk a busójáráson, vajon bűncselekmények terén milyen összefüggéssel zártuk ezt a farsangi szezont? Bicsár József, rendőrszázados válaszában elmondta: ezen időszakban sikeresen megelőztek minden olyan korábban bevett és megszokott bűncselekményfajtát, mely az elmúlt évek tapasztalata alapján kialakult.

Természetesen akadunk kiemelve: február 22-én éjszaka betörték egy szőlőhegyi bűfébe, az elkövetőt tettenérték. Február 25-én a Bíróság meg is hozta az ítéletet: 8 hónap szabadságvesztés. Február 23-ára virradóra Dunafalván a TSZ sérelmére követtek el tejporlopást, 16 zsákkal vitt el az elkövető. Még aznap sikerült felderíteni a tettesek személyét, egy testvérpárosról van szó.

Azután szót kell ejteni arról az ominózus vikendházbetörés sorozatról, amelyet 3 dunaszekcsői gyermekkorú követett el. 9 vikendházzal törtek fel, igen drasztikus módszerrel, a rongá-

lással és lopással okozott kár összesítve meghaladja a 100.000 Ft-ot. Természetesen elfogták őket. A Feked feletti erdőrészből egy vaddisznót, amit megsebesítettek a vadászok, de akkor még el tudott menni, egy mohácsi lakosnak sikerült eltulajdonítani. Végül is a rendőrök elkapták a „vadorzó”, a vaddisznóval együtt.

Bolyban a VOLÁN büféből lopott rádiómagnót és a cigarettát egy fiatalkorú, akit szintén sikerült elfogni, még a bejelentés napján. Hímesházán szürkálós bűncselekmény történt; régi családi viszálykodás miatt egy helyi lakos egy másikat támadt meg, szúrta hasba, aki az előzetes orvosi vélemény szerint súlyos sérüléseket szenvedett. Az eljárás folyamatban van. Ezek voltak az elmúlt két hét legkiemelkedőbb bűncselekményei, de számot adhatunk ismét iskolabetörésekről, tyúklopásokról, prés-házbetörésekről. No és semmiképpen nem szabad elfelejtenünk egy igen nagyszabású

bűncselekménysorozatról sem: a kábeltolvajlásokról.

„Tavaly október, november óta nyomoztunk bennünket, hogy a városban és annak környékén sorozatosan tulajdonítanak el kábelokat. Az ÉP-GÉP, a Malom, a PALLÉR Kft. illetőleg a Hímesházi TSZ sérelmére követtek el rézkábellopásokat. Gyakorlatilag 3 hónapos nyomozást követően sikerült elfogni az 5 elkövetőt. Ezek különböző felállásban, különböző bűncselekményeket követtek el. Fémkereskedőknek adták el az eltulajdonított rézkábeleket, melyeknek ára fajtától függően 70-120 Ft/kg. Az általuk elloptott kábelek értéke megközelítően 150.000 Ft. Jelenleg egyetlen tettük kivételével valamennyi bizonyítható. Az egyik elkövető előzetes letartóztatásban van. Mohácsi illetve környéki lakosokról van szó. Az ügyet egyelőre még itt nyomozzuk, aztán átkerül vádemelési javaslattal az Ügyészségre” – mondta Bicsár úr.

Antoni Andrea

— Mohácsi költő új kötet

Kovács József mohácsi költő „Pörgő ezüsttallér” című verseskötetének bemutatója lesz március 26-án, 16 órakor a Sokac körben. A könyvet Kosztics István, a Pécsi Cigány Kulturális és Közművelődési Egyesület elnöke mutatja be, ő egyben a kiadó is. A rendezvény díszvendége Boris Salamaha, horvát festőművész. Közreműködik Körtvélyessy Zsolt színművész.

— Kölkedi hírek

A kölkedi Általános Iskolában február utolsó szombatján rendezték meg a hagyományos farsangi jelmezbált a szülői munkaközösség közreműködésével.

Március 6-án ünnepelték a kölkedi nők a maguk napját egy asszonybálon, mely reggel 6-kor ért véget. Kiszolgálásukról női ruhába öltözött férfiak gondoskodtak. Az est hangulatát jelmezes nők bevonulása emelte tetőfokra.

Márciusban összeült a képviselő-testület, elfogadta az idei költségvetést. Döntéseik

között szerepel: az általános iskola diákjai közül tízen, az óvodások közül öten vehetik igénybe az ingyenes étkeztetést a napközi konyháján. A testület a napi kenyérgondokkal küszködőket alkalmanként 250 Ft értékű élelmiszer-vásárlási utalvánnyal segíti, mely a helyi ÁFÉSZ boltban vásárolható le. Évi 150.000 Ft-tal támogatja a Polgári Olvasókör működését. Feladata 1993-ban az óvoda restaurációja, valamint árkok építése. Két személy részesült 5.000 – 5.000 Ft temetési segélyben.

Gömzsik Tiborné

— Bölcsődei beíratás

Felhívjuk a kedves szülők figyelmét, hogy gyermekük bölcsődei beíratását március, április hónapban tegyék meg! Köszönettel: 2.sz. bölcsőde.

Születtek: Szigeti Krisztián József, Papp Roland, Markovics Zsolt, Molnár Árpád, Sáhó Dominika.

Meghaltak: Székely László, Gyenis János, Cserni Hugó Ádám, Hofschauer György, Gresa László, Morvay János, Mohácsán István, Kiss János, Filákovics János, Holeccka József, Ambach Péter, Pacánovics Illés, Ránics Antalné Tringer Anna, Budavári Istvánné Ferenczi Eszter, Halász Jánosné Gulyás Katalin, Békefi Józsefné Tamás Ibolya, Merkl András

— Nincs ünnep vandallizmus nélkül

Idén március 15-én is egyik oldalon kitért üveggel koszorúzták meg a hősi emlékmű ol-tárkövét. A Művelődési Ház zászlóját még péntek éjjel ellopták, szombatra virradóra pedig a főtérről a Széchenyi Iskola elől az új városzászlót.

A nemzeti jelképek megsértése, meggyalázása bekerült a BTK-ba, májustól lesz hatályos. Reméljük következő nemzeti ünnepünk idején már nem ússzák meg a vandálok minősíthetetlen tetteiket.

Szigorított taxizás

1993. március 1-től szigorú műszaki előírásoknak megfelelő sárga rendszámmal ellátott taxis autók lehetnek csak forgalomban. Tavaly év végére 25-re csökkent a taxisok száma és jelenleg összesen 17 taxis áll az utazóközönség rendelkezésére. Március 1-től az árváltozások a következők:

alapdíj: 20 Ft, menetdíj: 36 Ft/km, várakozás 10 Ft/perc

A városban jelenleg egy kijelölt taxiállomás van. A lakossági igényekre, a nagy forgalomra való tekintettel a jövőben jó lenne kialakítani egy újabb taxiállomást a kórház, SZTK közelében és így a betegek számára lényegesen ol-

csóbb lenne a taxis autók igénybevétele.

A szerkesztőség értesülései szerint, a törvényi szabályozás ellenére Mohácson is akad, aki még fehér rendszámmal próbálkozik a taxizással. Reméljük, a törvény betartása városunkban is kötelező.

Az óvodaügy

(folytatás az 1. oldalról)

holott azok legnagyobb hányadát a Széchenyi István Ált. Iskolába írták később a szülők. Ez mára már szerencsére megdőlt.

Gondunk volt az is, hogy sokáig voltak gyakorlóink, akik óvónőképző főiskolát vagy szakközépiskolát végeztek, szívesen töltötték nálunk gyakorlatukat. Tavaly óta nem engedték, hogy fogadjunk gyakorlókat, – nem tudjuk, miért – pedig mi fontosnak tartjuk, hogy meglévő ismereteinket átadjuk a fiatalabbaknak, anyagi juttatások nélkül is. Szakmai megfontolásból nem vonhattuk meg tőlünk ezt a lehetőséget, hiszen mindannyiunknak megvan a felsőfokú végzettsége. Úgyhogy – mint sok minden másra –, erre sem kaptunk megfelelő választ. Pedig ez nagyon jó lenne számunkra is, hiszen így képet kaphatnánk az óvodánkban folyó szakmai színvonalról, mint ahogy képet kaphatunk a tanítónőkről, akik eljönnek hospitálni hozzánk. Ez egyfajta megmérettetés lenne számunkra.

Azután azt is megkérdezték tőlünk, hogy fogja az önálló vezető egyszerre irányítani az óvodát és a gyerekekkel foglalkozni, merthogy meg van határozva, hány órát kell csoportban lennie. Erre csak azt tudjuk mondani, eddig is ugyanezt csinálta, mert rengeteg adminisztrációs munkát kellett végeznie eddig is. Tehát a helyzet nemigen fog változni. Nem kell új adminisztrátort sem felvenni, – sokaknak ez az aggályuk – a már régóta itt (is) dolgozó adminisztrátor elegendő segítséget jelent. Azt is határozottan elutasítjuk, hogy nem szóltunk előzőleg a kiemelt vezetőnek, mert időben idehívtuk, elmondtuk neki a szándékunkat. Éppen itt volt akkor a pécsi Gyámügyi Hivatal képviselője is. Azt pedig nem tartjuk jogszerűnek, hogy a többi óvodavezetőnek nem szólunk. Úgy gondoljuk, egy demokratikus társadalomban elfogadható az ilyenfajta alulról jövő kezdeményezés. Mi senkit nem akarunk megbántani, sem anyagi gondokat okozni, egyszerűen önállóak szeretnénk lenni, mert az előző (közvetítési) formánál ez előnyösebbnek tűnik számunkra, és nem utolsósorban a gyerekeink számára. Azzal is valószínűleg bennünket, hogy azért akarunk most leválni, mert felújították az óvodánkat, és hogy erre persze jó volt a közvetítés. Erre csak egy régi KÖJÁL jegyzőkönyvből szeretnénk idézni mindenkinek: „Az intézmény meglehetősen elavult, felszereltségében, állapotában egyaránt. Az óvónők erőltetett munkájának köszönhető, hogy szinten próbálják tartani a gyerekek testi és szellemi fejlődését.” Reméljük, nem kell kommentárt fűzni ehhez a 2 sorhoz.

Hogy miért a KOB-hoz fordultunk? Hát kihez forduljunk, ha nem a Közművelődési Oktatási Bizottsághoz? Januárban volt a KOB gyűlés, ott terjesztettük elő a kérelmet, és a képviselőtestület februárban tárgyalta. Nem értjük, mi szabályellenes ebben az eljárásban!

Az újmohácsi óvoda sorsáról csak néhány szót hadd mondjunk: sokáig úgy volt, hogy ők maguk szeretnék az iskolához csatlakozni. Erről szó volt tehát már előbb is. Miután megszületett a testületi döntés, visszaléptek. Nem értjük a rea-

gálásukat. A szülőket természetesen bevontuk az egészbe, megbeszéltük velük, mellettünk állnak.

Összegezve tehát annyit mondhatunk: nem áll szándékunkban senkit megbántani, egyszerűen csak önállóak szeretnénk lenni, nyugodtabb körülményeket biztosítani, ami elsősorban gyerekeink érdeke.

Lajdi Antalné, a KOB képviselője

A legfontosabbal kezdém: az emberek gondolkodásmódját kellene átalakítani legelőször is, mert ebből fakad az összes félreértés. Mert mi az, ami valójában történt itt? Egy óvoda, demokratikus társadalomban úgy érezte, hogy kérhet a képviselőtestülettől valamit. Hová kell benyújtani a kérelmeket? Természetesen a KOB-hoz, hiszen ezért vagyunk. Mi megvizsgáltuk az anyagi kihatásait, az érveiket, és úgy éreztük, az adott szituációban keresztülvihető a kérelmük. Tárgyaltunk azokkal, akik ebben illetékesek voltak; tárgyaltunk az itteni óvodával, és időben a Jókai óvodával. A problémát – ahogy most látom –, az jelenti, hogy a város többi óvodája van megsértődve, miért nem vontuk be őket is. Azért nem, mert ez nem pártállam. Akkor ez úgy működött – mint ahogy 1981-ben a közvetítéskor is –, hogy ez és ez így és így fog működni. Nos, mi ezt a hibát szeretnénk elkerülni, mert ez egy demokratikus társadalomban elfogadhatatlan. Merthogy az is elképzelhető, hogy lesz olyan óvoda, aki azt mondja, mi nem akarunk önállósodni, nekünk az eredeti, mostani felépítés szimpatikusabb, jobb. És ha így döntenek, lehetőségük legyen rá, hogy ezután is hasonlóképpen funkcionáljanak.

Ehhez adta meg a lehetőséget a testület, amikor azt mondta, ha van még óvoda, aki önállósodni akar, nyújtsa be a kérelmet, majd elbírálás alá kerülnek folyamatosan. Adjuk meg az óvodáknak a lehetőséget, hogy önmaguk döntsenek a saját életükről! Azt a vádat pedig, miszerint a testület célja az óvónői létszám leépítése a városban, határozottan visszautasítom. A mi bizottságunk pedagóguspárti és nem pedagógusellenes!

Lehel Györgyné, a Jókai óvoda helyettes vezetője

Szeretném elmondani a közvetítés célját, a benne rejlő lehetőségeket, mert nem biztos, hogy ezzel mindenki tisztában van. Annak idején az ún. szakmai felügyelet rendszeresen látogatta az intézményeket, értékelte az ott folyó munkát. (Ezt most majd a ROK (Regionális Oktatási Központ) látja el.) Ez tehát egy direkt irányítást jelentett, de sok segítséget is adott az óvodáknak. Akkor a szakmai felügyelet úgy látta, hogy igen nagy színvonalbeli különbségek vannak az óvodák között. Mind a szakmai oktató-nevelőmunka terén, mind a tárgyi feltételek szintjén. Ezért döntöttek úgy, hogy kialakítják a körzeti ill. tagóvoda rendszert. Ezzel a felépítéssel próbálták meg a színvonalbeli különbségeket kiegyenlíteni. Ennek tehát mindenképpen vannak előnyei. Függetlenített vezetővonal problémája: úgy gondolom, képzelenség dolgozni egy függetlenített vezető nélkül, aki mindenféle adminisztrációs, irányító munkát elvégez. Gyerekekkel lenni csoportban, és egyszerre óvodát vezetni lehetetlen vállalkozás, mert valamelyik

oldal hátrányos helyzetbe kerül. És az lenne a legszörnyűbb, ha éppen a gyerekeknek kellene megsínyleni ezt. Vagy nézzük a csoportban dolgozó óvónők munkájának ellenőrzését, hogyan teheti meg egy vezető, ha magának is csoportban kell dolgoznia? Otthagyja a csoportját? Vagy hogy vesz részt továbbképzéseken? Tehát megannyi kérdés, megannyi kérdőjel.

Hogy hátrányos volt-e a közvetítés, nézzék meg a Rókus óvodát most, felújítás után. A mi épületünk még öregebb, nedvesek a falak, a tárgyi felszereltség elég szegényes; mégis a Rókus óvodát újították fel. Nem arról van szó, hogy féltékenyek lennénk, egyszerűen csak fel szeretnénk hívni a figyelmet, hogy ez is az összevonas ideje alatt történt. A bérekről: az összevonas előtt az ottani óvoda dolgozóinak bére (kivéve a vezetővonalat) messze alul maradt a miénkénél; ezt a kiemelt vezetővonalunk a mi kontónkra szép lassan kiegyenlítette. Ebből sem származott hátrányuk tehát.

A lassú információáramlásról: az önállósulással ez még nagyobb nehézségeket okoz majd, hiszen eddig nem kellett az ottani vezetőnek külön utána járni a dolgoknak, mert ezt a függetlenített vezetővonal megteette, és értesítette őket. Most majd ez is plusz feladat lesz, és neki is ezer helyről kell beszereznie az információkat.

Végülis eddig is teljesen önállóan dolgozhattak, elmondhatták a véleményüket, a pénzből rájuk eső részt minden esetben megkapták. Úgyhogy mi előnyösnek találjuk az összevonasat, és azt szeretnénk elérni, hogy mi magunk dönthessük el, meg kívánjuk tartani ezt a formát, és ilyen keretek között dolgozunk, vagy önállóak leszünk-e. Ne tegyék kötelezővé a kívárást! És ha már itt tartunk: szeretnénk azt is, hogy az újmohácsi óvoda hozzánk tartozzon, és ne kapcsolják az iskolához. Teljesen más szervezeti felépítés van egy iskolának, rengeteg nehézséget jelentene, ha e két intézmény egy irányítás alá kerülne. És az sem igaz, hogy gazdaságosabb, ha az óvodák önállósodnak, anyagilag ez többbe kerül az önkormányzatnak, mert több pótlékot kell kifizetni. Összegezve tehát, semmi kifogásunk az ellen, hogy a Rókus óvoda különváljon, dolgozzanak, bizonyítsanak, sok sikert kívánunk nekik; de adják meg a lehetőséget, hogy együtt dolgozzunk az újmohácsi óvodával. Mi jónak tartjuk ezt a rendszert, főként szakmai megfontolásból, hadd maradjunk ilyen felállásban!

Kaiplné Hammer Ilona, az újmohácsi óvoda vezetője

(Vele csak telefonon sikerült beszélmem, és egyetlen kérdést tettem fel: ők mit szeretnének, kihez csatlakozva kívánunk dolgozni.)

Mi a mostani felállásban szeretnénk dolgozni továbbra is, vagyis a Jókai óvodával közösen. Úgy gondoljuk, a szakmai felügyelet, a hospitálások, a helyettesítési lehetőségek miatt mindenképpen előnyösebb ez a forma. Egyébként ez az újmohácsi iskola véleménye is.

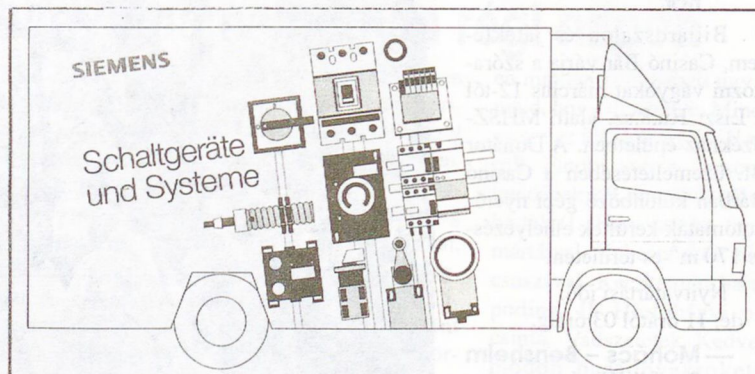
Ezek (voltak) a vélemények, kérdések; én csak egyetlen mondatot hadd fűzzek hozzá: ne felejtjük el, a hangsúly a gyerekeken kell, hogy legyen!

Antoni Andrea

Villamos szakmai nap

Példaértékű kezdeményezés helyszíne volt március 12-én a Vízügyi Palotaként ismert DRV Székház a Dunaparton. A WÉBER VIL-LANY Kft villamos szakmai napot tartott műszaki szakemberek, vállalkozók és beruházók részére.

A házigazda Weber Ádám köszöntője után, a programban a SIEMENS Kft kisméretű kapcsolókészülékait és rendszereit Borbély Péter villamosmérnök mutatta be előadás keretében. Majd az épület mellett a SIEMENS bemutatóbuszban gyakorlati bemutató keretében tekintették meg a szakemberek a berende-

zéseket. Az érdeklődők magneskapcsolókat, túláramreléket, teljesítménykapcsolókat, megszakítókat, időreléket, végálláskapcsolókat s még számos alapvető villamosipari készüléket nézhettek meg, és egy részüket ki is próbálhatták.

A műszaki bemutatás mellett a résztvevők információkat kaptak a kapcsolókészülékek új

fejlesztési irányairól és az új alkalmazási lehetőségekről. Úttörő vállalkozásnak kell tartanunk a Weber Villany kezdeményezését, hiszen a szakma az utóbbi években átveddött a magánszférába és a térségben nincs olyan állami cég már, aki ilyen tevékenységre kapható lenne.

KP

A tűzoltóság végzi a Flórián szobor talapatának és kerítésének felújítását. Képviselet szétszedik és elszállítják a felújításra váró kovacsoltvas kerítést. Fotó: Schindl

Mezőgazdasági hét Lánycsók

Március 1-5 között került a már hagyományos Mezőgazdasági Hétre, melyet 1-én, 17 órakor Varga Imre, a Faluszövetkezet elnöke nyitott meg a Népházban. Az eljöttől negyedikéig tartó kiállításon helyi és vidéki vállalkozók vonultak fel áruikat, így Radányi Tiborné virágkereskedő csodálatos élő-, és selyemvirágait, Bálint Gyula Kertbarátság tulajdonos mg.-i kisgépeit és növényvédőszerait, a VITÁL GMK. befőtjtjeit és savanyúságait, valamint a Medikáció BT. és a Pig.Tech.Kft. sertés önetetőit és önitatóit tekinthették meg. 2-án Ziegler József szőlőtőlésből, hadd maradjunk ilyen felállásban!

Munkatárs. 3-án Szalma József, a Faluszövetkezet ügyvezető-igazgatója tartott kerekasztal beszélgetést a legaktuálisabb mezőgazdasági problémákról. 4-én a borversenyre benevezett borokat gyűjtöttük össze, majd a Mg-i Hét zárórán rendezvényére, a borversenyre 5-én került sor.

A 120. benevezett bormintából 102 fehér és 18 vörös volt. Eredmények: Vörösbor Kizárva a versenyből: 6 borminta Oklevelet kapott: 2 Bronz minősítést: 6 Ezüst minősítést: 4 Aranyérem: Nem volt!

Fehérbor: Kizárva nem lett egy borminta sem Oklevelet kapott: 5 borminta

Bronz minősítést: 28
Ezüst minősítést: 49
Arany minősítést: 20

A két Nagydíjas bor: Krizmanics Vince – Versend – Souvignon bora

Zátonyi József – Mohács – Tramini bora

Az eredményhirdetést vacsora, majd éjjel tartó bál követte. A kiállításon és a négy rendezvényen közel 500 fő fordult meg a Népházban. Úgy érzem, napjainkban nagyobb szükség van az ilyen rendezvényekre, mint öt évvel ezelőtt, tekintve a mezőgazdaság jelenlegi helyzetét, és az emberek elidegenedését...

Tölgyesiné Zátonyi Zita

Vers és prózamondó verseny a Brodaricsban

Második alkalommal került megrendezésre március 13-án, Baranya, Tolna és Somogy megye testnevelő tagozatos általános iskolásai részvételével a vers és prózamondó verseny, a Brodarics Térségi Általános Iskolában. A versenyen a következő eredmények születtek:

Vers kategóriában:
1. Bors Miklós (Brodarics),
2. Simon Péter (Paks), Gyöker Kata (Paks), Orbán Gergő

(Brodarics), 3. Vörös Gábor (Brodarics), Alrut Balázs (Brodarics).

Próزامondásban:
1. Németh Boglárka (Tamási),
2. Pártényi Zsolt (Brodarics),
Lipcsey Sarolta (Brodarics),
Szűcs Orsolya (Brodarics),
3. Szalonna Vivien (Brodarics).

A pontozásban részt vett az iskola tanulóiból álló ifjúsági zsűri is, amelynek díját a követ-

kező tanulók nyerték el: Simon Péter, Nagy Médea, Gyöker Kata, Bors Miklós, Szűcs Orsolya, Bernáth Zoltán.

A testnevelő tagozat díját Orbán Gergő kapta. A városi KOB különdíját Pártényi Zsolt és Németh Boglárka nyerte el. Az ünnepélyes díjosztás után az iskolákat képviselő tanárok és tanulók koszorút helyeztek el a Petőfi domborműnél.

SZÉ

A Mozgáskorlátozottak Baranya megyei Egyesülete mohácsi tagszervezetének bemutatkozása

Céljaikról, feladataikról, szervezeti felépítésükről kérdeztem Samu Sándort, a szervezet titkárát. Ismertetőjében elmondta, hogy a megyei Egyesület 1978. október 19-én jött létre, ennek mohácsi tagszervezetét pedig 1980-ben jegyezték be.

„Feladatunk az, hogy a problémaköröket összegyűjtve az országos vezetőkkel egyeztetve képviselve legyünk a Minisztériumokban. Igyekszünk a nekünk járó kedvezményeket kiharcolni és megtartani, ami egyre nehezebb. Jelenleg 160 tagja van a tagszervezetünknek, de sajnos nem kapjuk meg az összes kérelmező nevét és adatait a Polgármesteri Hivataltól (személyiségjogokra hivatkozva) pedig ez nagy segítség lenne. Így tudnánk felmérni, hogy ténylegesen hány mozgáskorlátozott van a városban; és abban is segítséget tudnánk nyújtani, hogy kiszűrjük a jogtalan kérelmezőket. Mert erre is van példa. Gyakorlatilag tehát csak azokról tudunk, akik be kívántak lépni az egyesületbe.

Két hetente tartunk összejöveteleket a Művelődési Házban, itt szeretnék köszönetet mondani a Művelődési Ház vezetőinek, akik egy minimális összegért bocsátják rendelkezésünkre a helyiséget. És ha már a köszönetnél tartunk, hadd emeljem ki Tarján Miklósné segítségét, aki a kezdeti időszakban talán a legtöbbet nyújtotta a szervezetnek. Jelenleg pedig óriási segítséget kapunk a Társadalombiztosítási Intézet egy vezetőjétől, valóban jó kapcsolatot sikerült kialakítani velük. Hasonlóan köszönet illeti a Polgármesteri Hivatal Szociálpolitikai Osztályának munkatársait, segítőkész munkájukért. Napjaink legnagyobb problémáját a finansziális gondok jelentik. Ezért is fordultunk még tavaly decemberben az Önkormányzathoz egy kis támogatásért, természetesen szerzetlenül. A válasz a következő volt: „Az 1993. évi városi költségvetés elfogadásra került, mely sajnos anyagi kondícióját tekintve nem jobb a korábbi évekénél. Így költségvetésünk terhére anyagi támogatás nem biztosítható. Felhívom azonban szíves figyelmét arra, hogy az új szociális törvény számos területen kedvező helyzetet teremt a mozgáskorlátozottak személyes támogatásával kapcsolatban. Így a törvény hatálya lépésért követően az egyéni támogatása növekedhet. Lehetőségesnek tartom, hogy egyéni hozzájárulás alapján tervezett programjaink megvalósíthatók.”

Most kaptam kézhez a Magyar Közlöny megfelelő példányát, végigolvastam, de nem találtam benne olyan rendelkezést, amelyre Kuti úr hivatkozik. Az új szociális törvény semmiféle új lehetőséget nem nyújt. Másrészt pedig nem egyéni segítségnyújtásra lenne szükségünk, hanem egyesületi támogatásra. Hiszen akadnak költségeink. De nem is lehet a kétőt összekeverni, az egyik egy egyesületi támogatás, a másik pedig különböző feltételek alapján (orvosi igazolás, jövedelem) történő egyéni támogatás. Szeretnék azt is elérni, hogy a helyi támogatások és a befizetett tagdíjak fele visszakerüljön az adott helyi csoport-

tokhoz. Merthogy a megyében működik ilyen szervezet Siklón, Komlón, Szigetváron, Szentlőrincen és Mohácson. Eddig ez úgy működött, hogy minden pénz a megyei központi pontba folyt be, miután nekünk nincs önálló bankszámlánk, nem vagyunk önálló jogi személy, és ezt a pénzt a megye által szervezett programokra használták fel.

És mint említettem, nekünk is vannak és lesznek kiadásai-

turisztikai, idegenforgalmi – szempontból lenne jelentős, ha az újonnan építendő épületeket úgy terveznék, hogy az – legalább minimális szinten – a mozgáskorlátozottak „igényeinek” is megfeleljen. A Mohácsi Hírlap előző számában olvastam, hogy franciák szeretnének egyfajta turisztikai kapcsolatot létrehozni Moháccsal; biztosan ott is vannak mozgáskorlátozottak. Milyen jó lehetőség rejlik az ilyenfajta kap-

Ha nem személykocsik, akkor a szemetes konténer foglalták el a belvárosban a mozgáskorlátozottak parkolóhelyét. Fotó: Schindl

ink. Szeretnék, ha néha-néha kimozdulhatnánk otthonunkból a mozgáskorlátozottak is, és jó lenne szervezni nekik gyógyfürdős kirándulásokat. Ezt ők maguk nem tudják finanszírozni, viszont ha lenne egyesületi pénz, abból meg lehetne oldani. A vállalati támogatások is elapadtak teljesen, valamikor volt a vállalatoknak erre saját keretük. Mára ez megszűnt, így ezzel a lehetőséggel sem élhetünk. Tehát elég rossz anyagi helyzetben vagyunk. Ettől függetlenül szeretnénk, ha egyre többen eljönnek hozzánk, ha minden mozgáskorlátozott a sorainkba lépne. Mert azért azt tudni kell, hogy azokat a kedvezményeket, amiket most a mozgáskorlátozottak megkapnak, úgy kellett kiharcolnunk egyesületileg, az állam nem dobtta egyszerűen elénk. Ehhez rengeteg munkára volt szükség. És lesz is még munkánk bőven.

Szeretnék egy-két előtűnk álló célról, kérésről beszélni: amikor megtudtuk, hogy a városban elhelyeznek 10 új telefonfülkét, megkerestük a jegyző urat, álljon ki érdekünkben, miszerint legalább 1 fülké legyen olyan, hogy oda tolokocsival is be lehessen menni. És ez nem csak a mohácsi 25-30 tolokocsis érdeke, hanem jönnek ide idegenforgalmi vonatkozásban mozgáskorlátozottak máshonnan is. Ha ez idén nem is vihető végbe, de a jövőben gondjuk lesz rá – kaptunk ígéretet a jegyző úrtól. Hasonló –

csolattartásban, nem? Nyugat-Európában nem jelent gondot a mozgáskorlátozottak kirándulatlansága, hiszen meg vannak a feltételek hozzá pl.: süllyesztett járdaszegélyek, szélesebb ajtók, kapaszkodók... Miért nem lehetne nálunk is kialakítani ezeket az elemeket? Én már az új – franciások számára épült – kollégium alapjainak lerakásakor javasoltam, kértem, hogy tegyenek minimális változtatásokat az érdekünkben. Nem tettek. Igaz, az már nagy előny, hogy a főutcán a járdaszegélyeket sok helyen lesüllyesztették, kialakítottak lejárókat tolokocsik, babakocsik részére. Ez valóban nagy segítség. De erre is van ellenpélda: A Gilde söröző előtt – ami ugye nem rég épült – meghagyták a borzasztó magas járdaszegélyt. Az OTP-t viszont úgy építették, hogy oda tolokocsik is be tudnak menni. Nemrég jártam Hegedűs Tamásnál, a Baumeister Kft. ügyvezető igazgatójánál, hogy építendő Atrium üzletháznál is vegyenek figyelembe bennünket. Reméljük, nem lesz hiábavaló a kérésünk!

Íme néhány probléma, néhány lehetőség, amivel közel sem adtuk teljes képet magunkról, de bízunk benne, bizonyos gondolataink megfogynak majd embereket. Köszönjük a lehetőséget a bemutatkozásra.

– Én is köszönöm.

Antoni Andrea

Egy lelkipásztor halála

79 éves korában elhunyt Dér István, a külvárosi katolikus egyházközségnek 30 éven át szolgált plébános. A Szabadka melletti Csantavéren született, Djakovón végezte el a teológiát. Utána magyar területen, a pécsi egyházmegye papjaként ténykedett. Egy ideig a belvárosi plébánián is káplánkodott. 1950-ben a ferencesek elhurcolása után vette át a püspöktemplom és a zárdatemplom híveinek gondozását. Amíg igény mutatkozott rá, sokáig nyelven is prédikált. Betegsége készítette rá, hogy 64 éves korában visszavonuljon. Halála egy szerény, alázatos lelki pap munkás életének vetett véget.

Nyugodjék békében!

Keresztény eszmeiséggel a határozottabb rendszerváltozásért Dr. Gáspár Miklós országgyűlési képviselő Mohácson

Gáspár Miklós országgyűlési képviselő a KDNP egyik népszerű egyénisége. Az utóbbi időben felhívta magára a figyelmet az igazságtételi törvény elfogadtatása tárgyában. Feljelentést tett a mosonmagyaróvári tömegmészárlás kivizsgálása érdekében. A Parlamentben többször hallatta hangját a társadalmi igazságosság megteremtéséért.

– *Képviselő úr, ahogy én Önt elnézem, ugyancsak alaptalanok tlnik az a sokak által sugalmazott állítás, miszerint a KDNP az öregek pártja.*

– A KDNP az a párt, melynek taglétszáma folyamatosan nő, ellentétben a többi párttal. Van ifjúsági tagozata is, az IKU (Ifjúsági Kereszténydemokrata Unió), melyben – a névből adódóan – számos fiatal tevékenykedik. Az IKU önálló szervezet, s természetesen a keresztény értékrendet vallja magáénak. Hogy pártton belül milyen az életkori megoszlás – mint más pártokban sem – nem készült pontos kimutatás. Azonban én, aki rendszeresen járom a vidéket, látom, hogy a hallgatóság sorában nagyon sok fiatal van.

– *Ön az egyik legmarkánsabb képviselője a KDNP-nek. Nem éri vád amiatt, hogy keresztény léteire harcol? Tudva-lévb, hogy elvárják a keresztényektől a mindenbe bele-nyugvást.*

– A mindenbe belenyugvást elvárása a keresztény pártoktól alaptalan. A keresztény pártok Európában vagy vezető kormányok, vagy a legerősebb ellenzéki pártok. Európa-szerte ezeknek a vezetése alatt valósult meg a modern Európa két legfőbb igénye és jellemzője: a gazdasági prosperitás és szabadság. Kereszténydemokrata politikusok voltak pl.: Konrad Adenauer, Robert Schumann, akik országukban megvalósították azt a szociális piacgazdaságnak nevezett rendszert, mely mai ismereteink szerint a legkorszerűbb. Robert Schumann egyúttal a most fokozatosan megvalósuló európai egység megálmodója is volt. Teljesen téves tehát az a szemlélet, amely a kereszténydemokratákat mindenbe belenyugvónak szeretné láttatni. A keresztény embert éppen a vallása kötelezi arra, hogy ne csak a saját egyéni problémájával törődjék, hanem embertársai, tágabb közössége, hazája dolgaival is. Minket tehát valóságunk is kötelez arra, hogy ne legyünk közönyösek és belenyugvók az előttünk és az ország előtt álló feladatok tekintetében.

– *Ez a gondolat indította Önt arra, hogy az igazságtétel kérdéseivel foglalkozzék?*

– Erre az indítót, hogy szerény lehetőségeimhez képest hozzájáruljak a társadalmi megbékélési folyamathoz, ui. az igazságtétel megvalósítása egyúttal az elmúlt rendszerben sokat szenvedett emberek lelki megbékélését is elősegítheti. De legfőképpen az indított arra, hogy igazságtétellel foglalkozzam, hogy semmiféle erkölcsi megújulás és egészséges újrakezdés nem lehet igazságtétel nélkül, amely alatt én a

diktatúra alatt elkövetett súlyos cselekmények feltárását értem mind a történelem, mind a jelen, mind a jövő generációja számára. Úgy gondolom, hogy az igazságtétel megvalósulása az, hogy igazságot tudunk-e szolgáltatni az elmúlt rendszer bűnei, bűnösei és áldozatai tekintetében, ez a rendszerváltozás egyik fő kritériuma.

– *Ha a különböző közvéleménykutatási eredményeket elhisszük, olyan negatív kép bontakozik ki a KDNP jövőbeni választási megmérettetéséről, mely hihetetlen. Valószínűleg egyesek a vágyaikat fogalmazták meg, amikor a KDNP-nek alacsony támogatottságot jósoltak. Ön hogyan látja ezt?*

– Pontosan megfogalmazom: a közvéleménykutatások többsége nem a valós helyzetet tükrözi, hanem manipulált. Bizonyos pártok által megrendelt közvéleménykutatások azt mutatják pl. a FIDESZ esetében, hogy ez a legerősebb párt Magyarországon, és ennek van a legjobb esélye a választásokon. Ezeket a közvéleménykutatási eredményeket az időközi választások egyáltalán nem támasztják alá, tehát a valóság nem azt mutatja, hogy a FIDESZ lenne a legfőbb támogatottabb. Pl. gondolok a Tokaj-hegyaljai választásokra, ahol a kereszténydemokraták messze megelőzték a FIDESZ-t.

– *A KDNP-ről azt mondják, hogy a vidék pártja. Bizonyára nem alaptalan ez a vélemény, de jó lenne tudni, hogy áll a párt a nagyvárosokban, vagy a fővárosban.*

– A kereszténydemokrata pártok Európa-szerte elsősorban a vidék pártjai. Bajorországban pl. a CSU messze a legerősebb, általában magas főlényel nyeri a választásokat, de a bajor fővárosban, Münchenben egyforma erős a szociáldemokratákkal. Valóban igaz az, hogy a kereszténydemokraták vidéken erősebbek, mint a nagyvárosokban. Igaz ez Franciaországra is. Ez összefügg a nagyvárosi létformával is. Főleg nálunk, ahol a Rákosi-rendszerben mestersegesen felduzzasztották a fővárost. Ez annak a következtében alakult így, hogy a parasztokat elűldözték földjeikről, vagy kénytelenek voltak elmenekülni, s felszívta őket a főváros, ahol elvesztették a vidéki gyökereiket, s a nagyvárosban otthonalanná váltak. Ez is magyarázza, hogy a kereszténydemokrácia ott gyökerlenebb, mint ahol nem csúszott ki a talaj az emberek talpa alól.

– *Városunkban és környékén megindult az érdeklődés a KDNP iránt. Sorra töltik ki a belépési nyilatkozatokat. Elmondható ez az ország többi részéről is?*

– Igen. Az egyetlen párt vagyunk a parlamenti pártok közül, melynek taglétszáma folyamatosan nő. Az 1990-es választásokon még csak 3000 taggal rendelkezünk. Az elmúlt évben a KDNP tagsága 21000 főre nőtt, s a növekedés állandó.

– *A KDNP az egyetlen párt, mely körül soha nem hallani bonyodalmakat. Lesz-e ennek*

jelentősége a következő választásokon?

– A kormánykoalíció fő erejét az MDF adja, ezért az emberek nagy része a kormány hibáit is elsősorban az MDF-et bírálja okkal, vagy ok nélkül. Ez sajnos természetes folyamat, hogy egy ilyen horderejű változásnál, amit Magyarország átélt, s ilyen óriási problémák megoldása közben kivédhetetlen, hogy elfárad a kormány. Az előző rendszertől örökölt problémák olyan iszonyatosak, hogy ezek megoldása csak áldozatvállalás útján lehetséges. Az emberek azonban saját nehéz életkörülményeikből indulnak ki, s a kormányt hibáztatják érte. Mi ebben a Parlamentben csak 6 %-ot képviselünk. Javaslatunk elfogadásához túl kicsi a létszámunk. Előállunk különböző javaslatokkal, pl. a privatizációs visszaélésekkel kapcsolatban hallattuk szavunkat, személyi konzekvenciák levonását követeljük és felelősségvontást is azoknál, ahol ez indokolt. Folyamatosan hangot adunk elközelítéseknek, pl. a családi adórendszer bevezetésére irányuló erőfeszítéseinket is említhetném, de képviselőink számából eredően nem tudjuk törvényerőre emeltetni. De a közvélemény láthatja, hogy a szociális kérdések, a mezőgazdaság gondjai és problémákra tekintetében számos javaslattal élünk a Parlamentben, amely – ha a következő választásokon sikerrel szerepelünk – meg is valósulhat. Ebből kiindulva úgy gondoljuk, hogy sokkal jobb eredményt fogunk elérni a következő választásokon, mint 1990-ben. Ha a választók majd igénylik, hogy a mi javaslataink megvalósuljanak, – a taglétszám növekedése ezt igazolja –, szavazataikkal voksolhatnak javaslataink mellett.

– *Hogyan befolyásolja az Önök politikizálását, hogy a KDNP az egyetlen világnézeti párt?*

– Ez azt jelenti, hogy a KDNP a legstabilabb eszmei alapokkal rendelkezik, ui. ha megnezzük a többi pártot, akár az ellenzéki pártokat, ahol óriási viták vannak párton belül, akár a kormánypártokat, amelyek erőteljesen polarizálódnak, a mi előnyünk az, hogy mi olyan egyszerű eszmerendszerrel és programmal rendelkezünk, amely programhoz akik csatlakoztak, azok között nem is képzeltető el olyan elmentés is olyan polarizáltság, amely a többi pártnál jelen van. Előnyünk ez a világnézeti meg-alapozottság és világnézeti egység.

– *Ha beszélgetésünknek Ön adhatna címet, mit javasolna?*

– Azt a gondolatot, amely egész munkásságom alapja:

Keresztény eszmeiséggel a határozottabb rendszerváltozásért.

– Köszönöm a beszélgetést.
Lajdi Klára

Olvasói levél

Alkatrész, autó, járművásár

Az emberek jó része (nyugdíjasok, kevés keresetűek, munkanélküliek) sorba mondják le garázsberletüket, adják el kocsijukat. Sok új értékes tartalékok, alkatrészt elkönyvetélnék, sőt kidobják a kukába, adják a rokonoknak, barátainak, szomszédaiknak. Csak kevesen visznek a MÉH-be feles-

legessé vált dolgokat. Értelmes „emberek” észrevették a lehetőséget, és potom pénzért vásárolnak, harácsolnak. Jobb lenne, ha nyílna eladáshoz legális lehetőség, pl.: minden hó első csütörtökjén du. 15 órától a Széchenyi téren vásárt szervezne az Önkormányzat, így bevételekhez jutna a helypénzből. Ha-

mar felfutna a vásár. Képzelnék csak el, mennyire fontos lenne a falusiak számára a lehetőség. Jönnének is csöstül. Van akinek fél Trabantja, másnak gumiporlasztó, akkumulátor, lámpa és számos más alkatrész kellhetne el.

Gál Pál

Lapunk következő száma április 3-án jelenik meg.
Lapzárta március 29-én, 10 óra.

Nézőpont

Nőnap után nőkről

Nem nők napjára írom, mert nem illik hozzájuk a sablonos ünnep. Nem a szokásból odavetett hóvirág-csokor. Nem a suta bókók és álarcos kézcsókok ünneptelensége. Nem egy napos ünnepelés illeti őket. Az ő munkájukat nem igazolja a bizonyítványba beírt osztályok sora, nem emelkednek ki országos versenyeken is bizonyító tudásukkal, nem mérik tesztlapok a megtanított anyag súlyát. Az ő munkájuk mérhetetlen, de mégis megtapasztalható, osztályozhatatlan, de mégis eredményes. Kitérőnélkül ott marad legbelső érzelmeink mélyén, világra csodálkozásunk gyermektekintetében. Ők fogják össze a gyermekeket az első körjátékhoz, tőlük jön az első simogatás, mely nem az édesanyák kezétől ered és ők

azok, akik önfeléd éneklésre nyitják a gyermekajkakat. Nem irodalomtanárok, de irodalomra oktatnak, nem pszichológusok, de ismerik a gyermekek lelkét, nem zenészek, de ők tanítják meg énekelni, táncolni gyermekeinket. Karácsonykor kinyitják a kicsik szívét a meglátogatott öregek befogadására, farsangkor megtanítják őket szépen, játékosan szórakozni, húsvétkor az ügyetlen kezecskéket fogva, együtt ügyeskednek a tojásfestésnél. Ott vannak a családok életében akkor is, amikor nincsenek jelen. A kicsik, ha álmukban mosolyognak, az ő kezüket fogják. Ők azok, akiknek emléke iskolás korban elhalványul, kamazsorkorban elő sem jő, de a felnőttkor küszöbén a csendből előlép az elhalványult kedves arc, s a

lélek mélyén megcsendülnek a dalok, melyekre ő tanított. Az első március 15-e is az ő nevéhez fűződik. Általa üzent Kosuth Lajos, akinek elfogyott a regimentje, s az ő szaván át szólalt meg először Petőfi Sándor Nemzeti dala. Ővék az emberré válás legfontosabb hét esztendeje, a megalapozás lélekemelő munkája. Kezüik nyomát úgy őrizzük, mint viasz a belényomott jeleket. Úgy, ahogy én is Klug Józsa néni hegedűjátékát, mely hangon elbűgött hazafias dalait, pedáns rendszeretét, vagy Koszter néni, a kedves, meleg mosolyú dadus gondoskodását.

Övezze tisztelet és megbecsülés minden korszak óvónőit és segítőkiket, a dajkákat!

Lajdi Klára

Ünnepi vers- és prózamondó verseny

Március 15-én, Nemzeti Ünneppünk és városunk 900. évfordulója alkalmából rendezték meg a Városháza dísztermében az általános- és középiskolások vers és prózamondó városi versenyét.

Az eredmények:

5-6. osztályosok: 1. Szűcs Orsolya (Brodarics), (A zsűri több helyezést ebben a korcsoportban nem adott ki).

7-8. osztályosok: 1. Pártényi Zsolt (Brodarics), 2. Herbszt Szilvia (Park), 3. Bors Miklós (Brodarics)

Középiskolások: 1. Király Ágnes (Kisfaludy), 2. Puch Éva (Kisfaludy), 3. Horváth Zita (Kisfaludy)

A zsűri dícséretben részesítette Raffel Attilát, a Kórház utcai Ált. Iskola tanulóját. A verseny helyezettei értékes tárgyjutalomban részesültek.

Archív

Erinnerungen an die Fünfkirchner Gruppe der Deutschen Hochschülerschaft in Ungarn (DHU)

von Adam Hohmann

(Aus der Festansprache zum Stiftungsfest der SUEVIA PANNONICA, Vereinigung Ungarndeutscher Akademiker, zum Stiftungsfest am 14./15. Juni 1980 in München.)

Am Stiftungsfest der Suevia Pannonica 1978 in Nürnberg sprach August Prettl über die Geschichte der Suevia Turcica, Fünfkirchner Gruppe der Suevia, Verband Ungarndeutscher Akademiker. Dabei wurde offenbar, dass Prettels Darstellung nur bis 1932 reicht, weil er damals Fünfkirchen (Pécs) aus beruflichen Gründen verlassen hat. Was aber geschah in der deutschen studentischen Bewegung Fünfkirchens danach? Schliesslich vollzog sich in diesen Jahren bis 1945 die grösste Tragödie des ungarländischen Deutschturnms.

Als Quellen gibt es nur die Erinnerungen der Beteiligten, die — wie wir mit Genugtuung sehen können — fast alle noch am Leben sind. Ihre Aussagen sind von Gewicht: Dr. Erwin und Dr. Heinrich Hoffecker, Sepp Kungl, Dr. Kaspar Sche-

ich, Josef Schmidt, der erste Landesstudentenführer der DHU Josef Rath u.a. Im Gespräch mit ihnen wurde so manches wachgerufen und bestätigt.

Dem Aufmerksamen ist gewiss aufgefallen, dass in der Benennung der ungarndeutschen studentischen Bewegung unterschiedliche Bezeichnungen auftauchen. Prettl sprach noch von "Suevia Turcica", während ich von der "Deutschen Hochschülerschaft in Ungarn (DHU)" rede. Die Mitglieder beider Gruppen waren den gleichen menschenrechtlichen Zielen verschworen und kamen aus der Tiefe derselben Entwicklung. Die Geschichte der DHU vollzog sich im wesentlichen in den Jahren von 1938 bis 1942: Sie begann am Vorabend des zweiten Weltkrieges und endete — zumindest in Fünfkirchen — mit dem Einzug der Kerngruppe in den Krieg am 28. April 1942.

Die ungarischen Historiker irren, wenn sie die Geisteshaltung der deutschen Hochschü-

ler in Ungarn in die Nähe der nationalsozialistischen Idee rücken und unsere Tätigkeit als Handlangerdienste für dieselbe hinstellen. Sie müssen wissen, dass die historischen Wurzeln unserer Gesinnung mit der grossen weltpolitischen Entwicklung um uns herum wenig zu tun hatten. Die totalitären Ideologien, die die damaligen Zeit beherrschten, hatten auf unsere Einstellung und Gesinnung keinen wesentlichen Einfluss, weder die nationalsozialistischen Herrenmensch-Ideologie, noch die marxistische Philosophie vom dialektischen und historischen Materialismus oder gar der Welt dikatur des Proletariats. Dass wir dann allerdings in den Teufelskreis der Auseinandersetzungen dieser Ideologien hineingezogen und letztlich mit in den Abgrund gezogen wurden, ist von uns nicht zu verantworten.

(Fortsetzung folgt)

Egy nagyon jó kezdeményezés a franciául színjátszók számára

Február 28-án nagyszerű előadásnak lehettünk szem- és fültanúi a moziban, amikor a besançon-i (francia) Bacchus Társulat bemutatta Jean Tardieu: Comedie du langage (A nyelv komédiája) című darabját. Miután ez egy rendezvénysorozat záróakordja volt, megpróbáltam utánajárni a dolognak: Szilva Ibolya a Kisfaludy Károly Gimnázium egyik nevelőtanára (az ügyben talán legérdekeltebb) mondta el a részleteket: az idei tanévben létrejött egy unió Alice Marteau szervezésében, ami támogatná a franciául színjátszó gyerekeket. Céljuk, hogy egy európai szintű kapcsolat jöjjön létre a franciául játszóknak között (és nem csak kéttannyelvűsöknél!). Jelenleg patronálókat,

szponzorokat keresnek, pl.: Belga Nagykövetség, Francia Intézet stb... Egy iskola akkor lehet tagja ennek a láncknak, ha van egy állandó képviselője, aki a folyamatos kapcsolattartást lehetővé teszi. A fent említett előadást megelőzően Buda- sorozat záróakordja volt, megpróbáltam utánajárni a dolognak: Szilva Ibolya a Kisfaludy Károly Gimnázium egyik nevelőtanára (az ügyben talán legérdekeltebb) mondta el a részleteket: az idei tanévben létrejött egy unió Alice Marteau szervezésében, ami támogatná a franciául színjátszó gyerekeket. Céljuk, hogy egy európai szintű kapcsolat jöjjön létre a franciául játszóknak között (és nem csak kéttannyelvűsöknél!). Jelenleg patronálókat,

szponzorokat keresnek, pl.: Besançon és a kéttannyelvű magyar iskolák közt jött létre. Ezen keretek között kezdtek a mohácsi kéttannyelvű gimnazisták egy darab próbálásához, aminek a forgatókönyvét megkapták. Többek között ezen a darabon fognak dolgozni március 27-től néhány napig Besançonban. Merthogy ekkor Franciaországban szerveztek egy újabb továbbképzést, ahová budapesti kéttannyelvűsök is utaznak.

Úgy gondolom, mindez nagyon jó lehetőség, nem csupán a színjátszóknak, de egyáltalán a nyelvet tanulóknak a francia kultúra jobb megismeréséhez. Most már csak élni kell a lehetőséggel! Bon courage!

Antoni Andrea

Képviselőtestületi határozatok

41/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselő-testülete módosítja a 23/1993. (I.18.) Kh. számú határozatát, így a pécsi egyetem kollégiumi férőhely-bővítési programjához nem csatlakozik, mivel Mohács város 1993. évi költségvetése a két kollégiumi férőhely megváltására tárgyévben nem ad módot.

Megbízta a polgármestert, hogy a képviselőtestület döntéséről a Baranya Megyei Közgyűlést értesítse. Határidő: 1993. március 15. Felelős: Kuti István polgármester

42/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselő-testülete 19/1993. (I.18.) számú határozatát módosítja olyképpen, hogy a 9683 hrsz-ú ingatlan Varga Edit, Mohács Duna út 3. szám alatti lakosnak értékesíti (haszonélvező Varga Péter Mohács Duna út 3.) 48.680 Ft eladási árral. A Polgármesteri Hivatal az adásvételt bonyolítsa le. Határidő: 1993. március 15. Felelős: Dr. Olt György jegyző

43/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselő-testülete a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról szóló beszámolót elfogadja.

44/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselő-testülete a „Munkanélküliség helyi kezelése, az önkormányzat lehetőségei a munkahelyteremtésben” című előterjesztést az elhangzott kiegészítésekkel elfogadja.

Az 1993. évben a városi földgázhálózat fejlesztésére irányuló munkák megvalósítását a következő feltételek szerint hagyja jóvá:

1.) Önkormányzati szervezésben és közvetlen DDGÁZ beruházási munkák keretében — forrás átadás formájában — de lakossági pénzeszközök bevonásával épülő gázvezeték esetén a vezetéképítési munkák megkezdődhetnek, ha: — műszaki akadálya nincs, — a befizetési munka november 01-ig megtörténik, — a kivitelezési szerződés szeptember 31-ig aláírásra kerül.

A közműfejlesztési hozzájárulás minimális mértéke: 50.000 Ft/lakás (mérőhely) 100 kW összteljesítményig. — 100 kW összteljesítmény felett 1 mérőhely kialakítás esetén, lakossági fogyasztásnál a hozzájárulás mértéke: 10.000 Ft/m³/óra csúcsgazfogyasztásra számolva.

Ez az összeg fizetendő:

a.) vonalmenti rákötés esetén, abban az esetben, ha ez az összeg nem kisebb az építés (beruházás) idejében egy lakás után befizetett hozzájárulás mértékénél. Amennyiben az építés idejében befizetett hozzájárulás mértéke nagyobb 50.000 Ft-nál, úgy a különbözettel megnövekszik a vonalmenti befizetés összege is. A vonalmenti befizetésnél a fogyasztó (lakó) a telekhatárig kiépített csatlakozóvezetékét kap.

b.) Az önkormányzati bérlemények bérlői rákötés esetén.

c.) Ha az építés bruttó költségének egy bekötendő lakásegységre visszaosztott fajlagos mértéke nem haladja a 65.000 Ft/lakás mértékét.

d.) Amennyiben az a 65.000 Ft/lakás mértékét meghaladja, úgy a különbözettel a hozzájárulás minimális mértékét emelni kell.

2.) Lakossági szervezésben és megvalósításban épülő gázvezeték esetén az engedély nem adható ki: — amennyiben az a városi, vagy egyéb közérdekert sért, — amennyiben a helyreállítási munkák elvégzése nem garantálható (minőség, illetve határidő)

A lakossági szervezésben és megvalósításban épülő gázvezeték közműfejlesztési hozzájárulás megfizetése alól mentesítettek, amennyiben az utólagos elszámolás alapján jóváhagyott egy lakásra jutó fajlagos költség nagyobb 50.000 Ft/lakásnál. Amennyiben kisebb, úgy a különbözettel közműfejlesztési hozzájárulásként befizetendő.

3.) A nem lakossági — közületi fogyasztók (társasház közösségek) órai csúcsgények alapján kötelesek hozzájárulást befizetni, ha — a társberuházói megállapodásban rögzített gázfogyasztásukat növelik, — új belépőként gázfogyasztók.

A hozzájárulás mértéke 23.500 Ft/m³/órai csúcsgazfogyasztásra a fogyasztás növekményre számítottan. Határidő: a végrehajtásra a jóváhagyást követően az 1994. évi testületi döntésig. Felelős: a végrehajtásért: Pinczei József osztályvezető

46/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Önkormányzata elfogadja a középtávú fejlesztési tervét.

47/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Városi Önkormányzat Képviselő-testülete a magasabb vezető beosztású közalkalmazottak pótlékát az A1 fokozat illetményének 50 %-os mértékében (4.000 Ft) határozza meg. A vezetői pótlék összege az 1991/92. tanévben e jogcímen kifizetett pótléknál nem lehet kevesebb.

48/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselő-testülete a Felső-Kanda 11.529 hrsz-ú ingatlan művelési ág változtatása után a földterületrész vevőjeként a 11.528 hrsz-ú ingatlan tulajdonosát jelöli ki. A vételárat 20 Ft/m²-ben állapítja meg. A megosztás költségeit a kérelmező köteles megfizetni. Határidő: 1993. március 15. Felelős: Pinczei József osztályvezető

49/1993. (II.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselő-testülete árverés útján értékesíti a Mohács, Bégrét u.4. szám alatti területet. Kikiáltási ár 200.000 Ft. Határidő: 1993. március 30. Felelős: Dr. Olt György jegyző

MDF választókerületi iroda

1993. december 1-ei Baranyában az 5-ös választókerületben megkezdte működését az MDF 5-ös Választókerületi Irodája, melynek szervezője Habjánecz Tibor mezőgazdász. Az iroda a Széchenyi tér 3.sz. alatt, a „B” épületben van. Ügyfélfogadás minden szerdán és pénteken, délután 1 órától 4 óráig. Az ügyfélfogadásra a szervező, mindennemű problémának, gondnak igyekszik utánajárni és minden segítséget megadni.

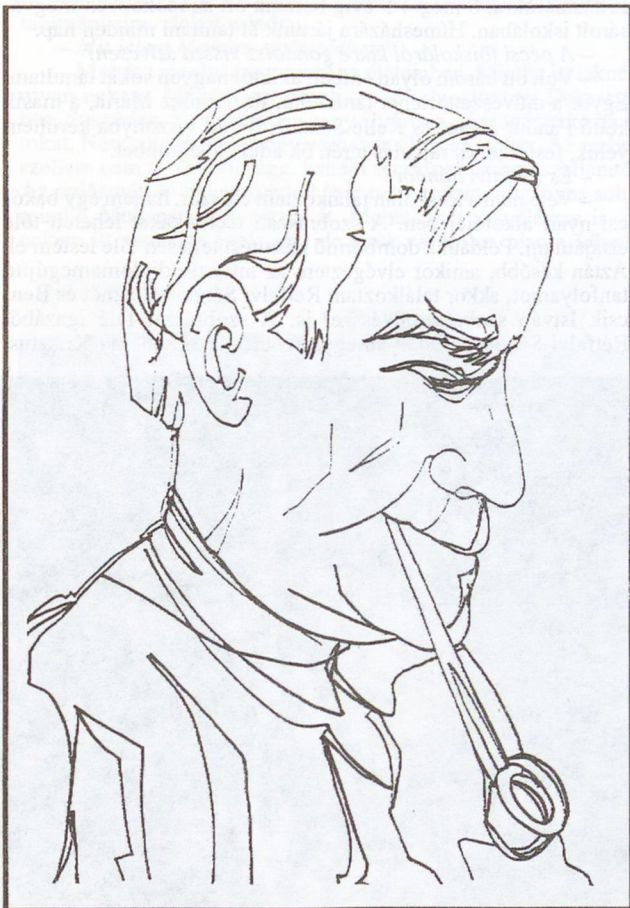
• Mohács Város Polgármesteri Hivatala vállalkozásba adja a Széchenyi téren lévő nyilvános illemhelyet. Jelentkezni lehet: a fsz. 25.sz. helyiségben 1993. március 26-ig.

• Mohács Város Polgármesteri Hivatala a piacon lévő 30 m² alapterületű pavilon bérleti jogát licitálja. A licit helye: a Polgármesteri Hivatal 13.sz. helyisége. (Előzetes érdeklődés ugyanitt.) A licit ideje: 1993. március 26-án 10 órakor.

Mohácsi Hírlap

II. évf. 3. szám

művészeti melléklet

Grain András:

Czóbel

Grain András:

Találkozásaim, barátságaim mesterekkel III.

Czóbel Béla Mester

Az 1960-as évek elején, hajnalban egy nagy börröndben, máskézben spárgával átkötözött képekkel felkerestem Szentendrén Czóbel Béla Mestert. Megelőzően Budapesten meglátogattam Thurzó Gábor író, akit korábbi budapesti tartózkodásom alatt megismertem. Megemlíteném, hogy Thurzó Gábor ekkor javasolta, hogy okvetlen változtassak nevet, mert ezzel a furcsa, idegen névvel (Grain) nem jutok sokra a magyar irodalomban. Formai dolog, de nálunk számít.

Elmondtam neki, mi járatban vagyok, s kértem véleményét verseimről, képeimről. Ő nem tudott dönteni, hogy mit tartson erősebb oldalnak, de Czóbel Bélával való találkozásom eltökélt szándékát ő is melegen javasolta, mivel

Czóbel Béla az elsők egyike volt, akikben viszhangra találtak nálunk a francia művészet impresszionizmus utáni törekvései. Így felpakolva még a délelőtti folyamán elérkeztem Czóbel Béla szentendrei kertészházába. A Mester, látva a terhet - mintha régi ismerőst fogadott volna -, melegen szeretettel invitált be a házába. Kíváncsi érklődéssel noszogató, hogy bontsam elő a máhát, mi rejtőzik benne. Mivel a terem üresnek tűnt, csupán egy nagyvonalakban felvázolt városkép szüremkedett elő belőle egy székről - amit megkérdezett, elég modernnek találok-e? Félrerakta a székről - s mondta, helyezzem el körben a képeket. Majd - „ezt mind maga csinálta, s van ideje rá? Ezt folytatni kell. Mivel foglalkozik? Nagyon jók.

Érezni rajtuk, hogy nem követi az akadémista stílust. Hagyja itt őket és keressen fel egy idő után.” Majd azzal folytatta, mit szólok az ő modern törekvéseihez - utalva a féltett képre, amit elővett - mert ilyen állapotban most van? Azt mondtam, tökéletes, én látom, mit akar vele kifejezni. Majd ő, hogy a festménynek nem kell magyarázat. Mivel déltájra járt az idő, mondtam, hogy még felkeresem egy pesti barátomat, s még vissza is kell utaznom Esztergomba. Megnyugtató, hogy a képeimet nyugodtan hagyjam ott, jó helyen vannak, s majd megmutatja a barátainak is. Megállapodtunk, hogy két hét múlva újból felkeresem.

A következő alkalommal az őszi kertben állított állványához invitált, ahol ugyancsak színvázlatok voltak a képre felrakva. Mondta, hogy sokan nem tudják, hogy ő ilyeneket is fest, mert inkább portréit, aktjait, csendéleteit ismerik. Kertje évszakonkénti színhangulatáról beszélt, ami jelentős színélményekkel gazdagítja. A szobában közölte, hogy képeimről igen jó véleményvel van a Mester is - aki Barcsay volt - s neki különösen a bakancsos kép tetszett, meghatódott volt tőle. Javasolta, ha lazítanék egy kicsit a szerkesztési stíluson, még több színélményben volna részem, de lehet, hogy az nem illenék az egyéniségemhez. Nem akar bele-szólni, mert jó elődök útján járok, fessek tovább.

Versben szárnybontogatóknak

Kedves fiatal barátaink!

Több ifjonti zsenge, de pesszimista hang - tisztelet a kivételnek -, szomorúsággal tölt el bennünket, mely feltehetően a helytelenül felfogott vagy betáplált életrajzi torzított beállítódásának tulajdonítható. Ezen magatok is segíthettek és épp az írásnak szánt vagy vállalt elkötelezettségetek által, ha az hivatás.

A magyar ember, és nem csak a költő - mert nagyságokban kifogyhatatlanok vagyunk - előbb legfogékonyabb Petőfire, Aranyra, Vörösmartyra, majd Adyra, József Attilára. Aztán maga kíváncsiságától, érklődésétől, érzelmeitől hajtva belebonyolódik a hazai és külföldi irodalom áramlataiba, stílus-jegyibe, a maga javára fordítva. A formálódás öntudatlan megy végbe, nem szabad megtapadni, epigonná válni. Aztán feltartóztatlanul tárul az igény, versek csiszoltságát tárgyító olvasmányainkra olyan nagyságoktól, kik a Nobel-díjat is kiérdemelték: az olasz, illetve szicíliai származású Carducci, Quasimodo, a román Michail Eminescu, vagy Edgar Allan Poe. A sor folytatható: Verlaine, Rimbaud, Baudelaire, Rilke, Jean Follain, J. M. Cocteau, Dylan Thomas stb., és még nem teljes a leltár. Bár összemérhetetlenek a géniusok, ott van Apollinaire mellett a nagy barát, Cendrars, az európai modern költészet egyik előfutára, vagy az ő fordítója, a hazai avantgarde irodalom és képzőművészet nagy alakja, Kassák Lajos, de a modernség és gondolatosság tolmácsolója, Pilinszky János is.

A legfontosabb az, hogy előbb hazai „családfánkat” ismerjük, s csak néhányat említve: Illyés Gyula, Weöres Sándor, Vass István, Nagy László, Fodor András, Csóori Sán-

dor, s persze Janus Pannoniustól kezdve Balassin, Csokonain át. Mind szuverén nagyság, életművük együtt gazdagítja a magyar irodalmat és a világ irodalmát.

Visszatérve verseitekre. Hogy a rím ne hangozzék sütn, mindig a szótagszám és rím tisztázását tartásatok szem előtt, vagy gondolati építkezés legyen. A gondolati vázra épült vers, szintén formát ad a versnek. A „felemáság” ügytelenségnek hat 4 sorban, ha a rím vagy szótagszám nem sikerül - alaki, esztétikai hiba is -, bár rím-találkozás lehet szabadversben is, de az szabadvers legyen. Aki pedig ragaszkodik a rimes, ritmikus vershez, több gondot szenteljen az elrendelt formának s igényesebben írja meg, mert különben árulkodón „farka lesz” a versnek. Így inkább a „költeményben” való gondolkodást javasolnám, amely olyan önkifejezési megnyilatkozás, amit semmi külső buzgóság nem von fennhatósága alá, nem térít el, mert ez a megnyilvánulás a költészet megismételhetetlen, mindig egyszeri pillanata.

Szeretethiányos korunkban azonban, mégsem tanácsolnám a többetektől megütt pesszimista, az élettől elrugaszkodott, vagy attól menekvő hangot. A szerelem önmagában, csak egy színfoltja az önkifejeződésnek, mely elvakítja a látást. Az élet értelmét más értékekben is fel lehet lelteni. A szeretetet pedig nem csak kapni kell, hanem adni is. Érzelmeitekkel úgy sáfárkodjatok, hogy vértelve legyetek az élet viszonyosságával, gonoszságaival, viszárságaival szemben is. Ehhez kívánok nektek erőt, kitartást, önbizalmat és jó munkálkodást.

Grain András

Grain András:

Dajkaság

Grain András

KIS DAJKÁMHOZ

Hajdan volt Schäffer Évának, Bozsokra

Éva, Te kedves, ki ringattál engem, most újra látlak tizenhat év után. Kisfiú voltam, még alig tipegetem, jámi énekelni tanítottál engem, s verselni is Te tanítottál talán.

Szoknyád ráncaira is emlékezem, s csókjaidra, mik cuppantak arcomon. Derűs mosollyal cipeltél szobámban, kedves dalokat énekelve lágyan, s mint kisdéd-Jézus nyúltam el karodon.

Azóta az idő fecskeszárnyon szállt, de szoknyád ma is szélesen viseled. Az vagy ki voltál, te, a régi Éva, gondoltam is rád úgy néha-néha, de szívem már másik Évát szeretett. 1957.

A szabari erdő télen

Csillagszemű őzek, szarvasok álmodoznak havas fenyvesekben, a tél dermedt csontszilánkjai sebzik testüket, a hold vezérlő útjuk vonulását

indák közt elakadt lábuk neszező rezzenetére az ágak levetik terhüket, zúdulva omló hópamacsok puffannak hátukon

a vezér figyelme óva eltéríti a csordát a csapásról, és eltűnnek a vadon titokzatos ösvényein, az ember míg szánakozva nézi a téli erdő békés vadjainak viszontagságos életét 1993.

Grain András

Harcszíntér

Menekülnek, újra, menekülnek... felszítódnak gyilkos szenvedélyek, meghasonlott századvég az óra, harcszíntér újra, Közép-Európa.

Hol vannak a férfiak ezrei, öregek, gyermekek tetemei, az új koncentrációs táborok, háborúban megcsönkült végtagok,

Barrikádok bús homokzsákjai, üres házak holt hűgóságai, törmelékre szétlőtt szép városok, - múlt idézetében -, már csak romok.

Erdőn, mezőn ágyúcsó meredez, harci géptől a táj is rengedez, - a férfiak háborúzni mennek, sír az asszony, sír az apró gyermek.

Hontalanná züllik földje népe, elűzve tántorog, megvetésre, - idegenben a szétvert családok csonka maradékára, mi vár ott...?!

Menekülnek, újra menekülnek... felszítódnak gyilkos szenvedélyek, - meghasonlott századvég az óra, harcszíntér újra, Közép-Európa. 1993.

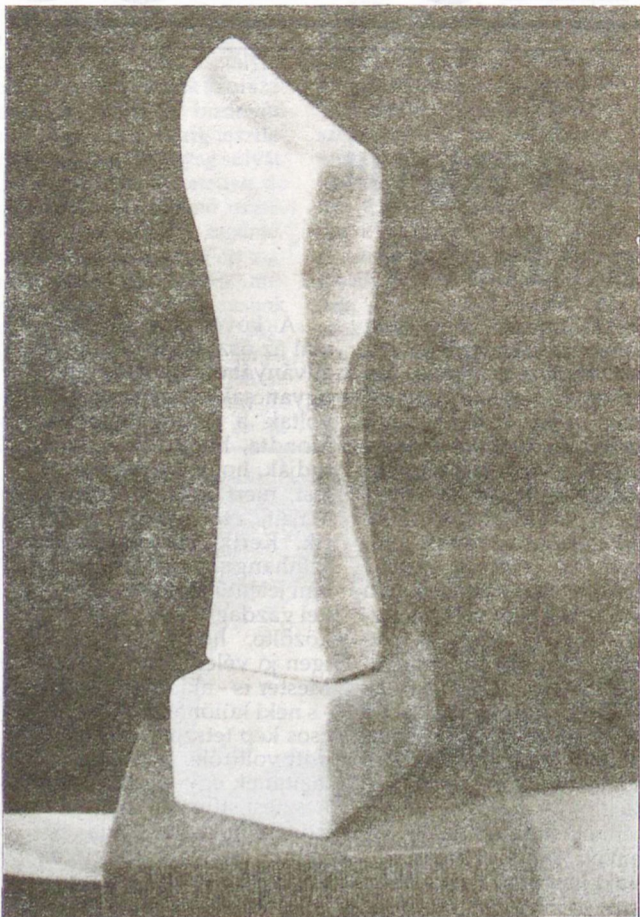
Minden kőben, minden fában van egy szobor

Beszélgetés Balázs Balázs szobrászművésszel

– Kezdjük a gyökereknél. Erdélyben születél. Mit jelent ez neked? Mik a meghatározó gyerekkori élményeid?

– Az erdélyi születés? Háború, menekülés, hazaelvezetés, szegénység és állandó nosztalgia valami régi után.

Mindig büszke voltam arra, hogy Erdélyben születtem. Édesapám gyerekkoromban állandóan mesélt az adámosi havasokról, Kosnáról, Besztercéről, Kolozsvárról.

Balázs Balázs:

„Fruska”

– A szüleidtől kaptál valami művészi útavalót? Volt valamilyen kapcsolatuk a művészetekkel?

– Nem, ez a furcsa benne. Az édesapám MÁV főtiszt volt, családcentrikus, kiváló apa, imádta a gyerekeit, mindent megtett értünk. Abban a szegénységben, ami a menekülés után bennünket ért – mindenünket elvesztettük a háború alatt –, a családi szeretet volt az, ami összetartott bennünket. Heten vagyunk testvérek. Az édesapám első házasságából született két féltestvérem nem él itt. Az egyikük festőművész volt, 1948-ban Stuttgartban kezdte, később Detroitba került ki. Az ő egyik fia Iván, pedig Kaliforniában lett ismert szobrász. Hetünk közül, akik itthon vagyunk Magyarországon, még az öcsém van bizonyos művészi hajlam, ő rézdomborításokkal foglalkozik.

– A gyerekkorod egy nagy vándorlás volt, ahogy az életrajzodból kiül. Új honfoglalás volt ez neked egy haza elvesztése után.

– Így igaz. Gyerekkoromban az ország minden nagyobb tájegységén éltem legalább egy évet. Nyírbátor, Kőszeg, Szeged, Répceszentgyörgy. Nyírbátor – az általános iskolai évek. Aztán a középiskolát már újra Szegeden végeztem.

– Itt kezdted foglalkozni a művészetekkel?

– Inkább csak érdeklődés volt ez a szobrászat, a festészet iránt. A technikumban Rimanóczy Géza ábrázoló geometria tanárom, aki Széchenyi Zsigmond vadásztársra volt, állandóan megmozgatta történeteivel a fantáziánkat. Néhanapján ábrázoló geometria helyett fantázia-rajzokat készítettünk. Talán akkor jöttem rá és kezdtem élvezni, hogy a rajzzal mi mindent lehet kifejezni.

– A középiskola után jelentkezted a képzőművészeti főiskolára szobrászra.

– Negyedikes koromban a magam szórakoztatására faragtam fából egy szobrot, nincs már meg. Már nem emlékszem, hogy Lenin vagy Sztálin volt-e, esetleg József Attila. Mindenesetre egy hirtelen jött elhatározásból jelentkeztem a Képzőművészeti Főiskola szobrász szakára.

– Ahova persze nem vettek fel?

– Nem ezen bukott el a dolog. Nagyon beteg lettem. Az életem is kockán forgott, egy évig kezeltek.

– Ezután kerültél Debrecenbe?

– Igen, Debrecenben dolgoztam a MÁV-nál forgalmi tisztként. Akkor ismerkedtem meg szerelmemmel, a nejemmel, aki a felsőfokú Tanítóképzőbe járt. Én sűrűn bejártam a főiskolára, ahol gyakran rendeztek kiállításokat, megszerettem az ottani hangulatot. Egy év után jelentkeztem én is a Tanítóképzőbe. És ott kezdtem el igazán foglalkozni a művészetekkel. Olyan hatások értek, amik jelentősen belendítettek a pedagógusi és művészi pályámon is.

– Kik voltak azok a mesterek, akik akkoriban hatottak rád?

– Az egyik Rimóczi Józsi bácsi – meghalt már szegény –, aki nagyon jó, régivágású festő volt. A másik tanárom Félégyházi Zoli bácsi – ő sem él már –, aki neves avantgard festő volt. Tőle tanultam, azt, hogy úgy kell végigmenni egy úton, hogy ki kell próbálni minden stílust, s az emberhez legközelebb állót kell csinálni.

Bizony az életem során sokszor kaptam a fejemhez, hogy miért csinálók annyiféle. Ha festettem, azt kérdezték: miért nem

szobrokat faragok, ha fával dolgoztam: miért nem kőszobrokat csinálók, ha követ munkáltam meg: miért nem keramikuskodom? Én azt tanultam a mestereimtől, ne meg az élettől, hogy minden ember járja végig a neki kiszabott utat, s ha ezen belül megtanul ezet meg ezet dolgot, a végén majd valami kicsúcsosodik belőle.

– Debrecen után Győr következett?

– Nem azonnal. Egy év után kiléptem a Tanítóképzőből, ugyanis havi 50 Ft szociális segélyből kellett volna megélnem. Elmentem Encsencsre, egy kis alföldi faluba tanítani. Amikor összeházasodtunk, a nejem már harmadéves volt. Ő is kijött tanítani félévkor. Ő ott csinálta meg a kötelező tanítását. Encsencsre még egy rövid ideig átmentem tanítani egy pusztai összevont iskolába. Emlékszem, hogy ott faragtam egy Petőfi szobrot, róla tanítottam éppen, akkori tanítványim máig is emlegetik. Innen aztán megpályáztunk a feleségemmel egy összevont dunántúli kis iskolát a Bakonyban, mert az a kis szoba, ahol laktunk, már kicsinek bizonyult kettőnknek. Innen jártam aztán levelező tagozaton a győri Tanítóképzőbe. Ott Giczi János volt a mesterem, ami a festészetet illeti.

– Utána jöttetek Baranyába?

– Miután fent a Bakonyban megszűnt az összevont iskola, eljöttünk. Meghirdettek a Köznevelésben egy összevont iskolát Erdősmárokra, országút nélkül, a legközelebbi falu 5 km. Örömmel jöttünk, mi nagyon szerettük ezt az iskolaformát, mert itt mi voltunk a gazdák. Itt nem volt belebeszélés, másokra várás, itt mindent nekünk kellett megcsinálni. Ez egy kiváló iskola, én minden pedagógust elküldenék 2-3 évre tanítani osztatlan iskolába.

– Erdősmárokról aztán jelentkezted a Pécsi Tanárképző Főiskolára.

– Igen és rajzszakra, de ezt már konkrét céllal. Ugyanis még a Bakonyban, ahol rengeteg fa volt és jó agyagos talaj, én elkezdtem szobrokat készíteni. Ott volt egy kiállításom Tés községben. Akkoriban tombolt a vietnami háború, a napalm. Elkezdtem vietnami témájú szobrokat faragni a kinszenvedésről, vietnami piatit és hasonlókat. Ebből lett a kiállítás. Még mindig konkrét szobrászati ismeretek nélkül próbálkoztam. De ez jó indítás volt, mert megismertem és megszerettem a fát. Faragtam hatalmas rönköket, faragtam mindent, ami a kezembe akadt. Fa volt bőven. És amikor lejöttem Erdősmárokra, folytattam. Volt itt egy nagy iskolaudvar, pajta, istálló és megvolt a lehetőségem, hogy csináljak magamnak egy műhelyt. Erdősmárok életem gyönyörű időszak volt. Nagyon szerettem ott élni. Egy zárt, egymásra utalt közösségben éltünk. Nem volt országút, nem volt hová mennünk segítségért, egymást támogatva éltünk úgy, mint egy nagy család. Az igazi fiatalosság javarészt, 25-től 40 éves koromig, ott töltöttem.

– Közben elvégeztél Pécsen a rajzszakot, és akkoriban festetél és sűrűn kísérleteztél.

– Festettem, grafikát készítettem, születtek akkor nagyon érdekes dolgaim. Erdősmárok abban az időben találkozó központtá vált. Ismerőseim, barátaim, művészkollégák egyre sűrűbben és szívesebben jöttek erre az eldugott helyre. A falu turizmusa fellendült. Erdősmárokra kiköltözött egy nagyon jó barátom, aki kiváló fotós volt, Arató Tamás. Vettek egy kis házat a feleségével, és ott éltek egy jó pár évig, egészen Tamás tragikus haláláig. Rendszeresen összejártunk. Én csináltam a szobraimat, ő fotózott. Az összes szobromat ő fotózta akkoriban. Nagyon izgalmas volt plasztikát fotón újra felfedezni. Újra és újra nekifogtam egy-egy szobornak ennek hatására.

A rengeteg beszélgetésből, találkozásból sokat profitáltam, s ezért kísérleteztem akkoriban sokat. Akkor született például a mohácsi Városházán lévő Égő nádas című képem, vagy a Dózsa szobrom. Aztán abban az időben én minden nyáron elmentem művésztelepre. Egy-egy ilyen nyári alkotótáborban mindig volt valaki, akiből sugárzott a művészi szenvedély, ami megragadott engem. Minden nyáron született 10-15 alkotásom.

– Mikor mozdultál el a szobrászati irányába?

– Sokat mászkáltam Erdősmárokra és környékén. Különböző rönkök kerültek a kezembe és ezeket elvittem haza. Az emberek tudták, hogy szeretek faragni. Sokszor szóltak, hogy „tanító úr, van egy rönköm, nézze meg!” Én meg elvittem. Egyre többet faragtam és egyre jobban kezdtem érteni a fához. S valahogy átbillent a mérleg nyelve a szobrok felé. A fában van valami különleges melegség, élet van benne, még ha ki is van vágva. A fát beteszem a kályhába és jó meleget ad. A pattogó tűznél megint

velem. A feleségem a közeli bakócai nevelőotthonban tanított, ott is laktunk, kaptunk egy szolgálati lakást.

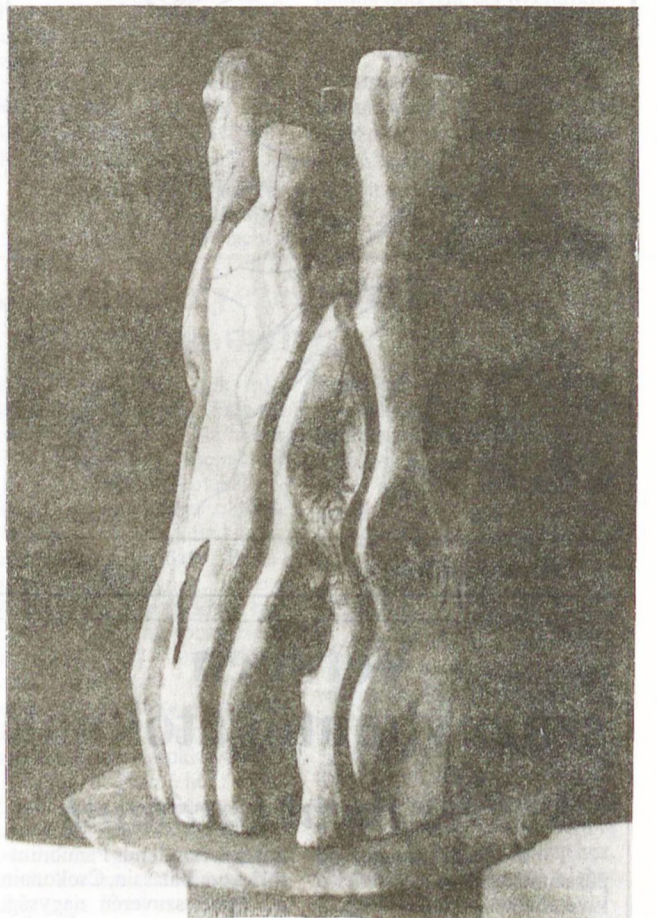
Kishajmáson tökéletesen megtanítottak engem a fazekasok, a korongosok a mesterségre. És ott ismertem meg igazán az agyagot. Csak menetközben jöttem rá, hogy mekkora bátorság volt elvállalnom azt az állást. Kiváló inasévek voltak ezek. Kiváló korongosokkal találkoztam, mint a mohácsiak által is ismert Nagy Dezső vagy a mezőtúri Veress Sándor. Eltelt 2 év, a nejem nagyon megviselte a nevelőotthoni környezet és visszajöttünk Erdősmárokra. S még 4-5 évig laktunk ott az időközben megvásárolt iskolában. Hímesházára jártunk át tanítani minden nap.

– A pécsi főiskoláról kikre gondolsz vissza szívesen?

– Volt ott három olyan ember, akiktől nagyon sokat tanultam. Egyik a művészettörténet tanáróm, dr. Lehocz Mária, a másik kettő Pandur József és Kelle Sándor. Baráti viszonyba kerültem velük, festészet és rajzolás terén ők adták a legtöbbet.

– És Rétfalvi Sándor?

– Vele nem a főiskolán találkoztam először, hanem egy bakócai nyári alkotótáborban. A szobrászati technikákat lehetett tőle elsajátítani. Például a dombornú készítését teljesen tőle lestem el. Aztán később, amikor elvégeztem az intenzív diplomamegújító tanfolyamot, akkor találkoztam Rétfalvi Sándorral ismét és Benčík István szobrászművésszel is. A szobrászat felé igazából Rétfalvi Sándor terelt. Van egy alkotása, a Havihegyi Krisztus,

Balázs Balázs:

Körtánc

ami meghatározó a fejlődésben. Különleges mű. Ma is megnézem mindig, ha arra járok Pécsen.

– Hímesháza.

– Eladtam az erdősmárokai házat és az áránál többért megvettem a hímesházi régi iskolai szolgálati lakást. Ez a ház majdnem olyan, mint kint volt. Persze csak lakhatási szempontból, mert az erdősmárokai közösséget itt nem lehet megtalálni, nem lehet visszahozni soha. A hely hasonló, a domboldal, a nagy udvar, az életem megvan. Itt megpróbálom továbbélni azt az életem.

– Hogyan jött Bergamo?

– A lányom 8-9 évvel ezelőtt Olaszországba ment férjhez. Én megismerkedtem elég sok olasz emberrel ezidő alatt. Minden évben voltam kint egyszer-kétszer Olaszországban. Onnan aztán eljöttek hozzám is, látták, miket csinálók. Egyszer aztán kaptam egy hivatalos meghívót Bergamóból a GE-CO nevű építkezési vállalatától, hogy menjek ki két évre hozzájuk dolgozni. Elvállaltam. Kiléptem az iskolából, mert nem akartak elengedni. És kimentem.

– Miket csináltál?

– Az építkezéseken előforduló művészi, építészművészeti, épületkerámiai munkák megtervezéséhez alkalmaztak. Egy mérnökkel dolgoztunk együtt. Épületek szobrászati jellegű burkolatát vagy pl. plasztikai elemekből komponált kerítést terveztünk, meg amit kértek.

Bergamonak van egy folyója, ami köveket görget. Az Alpokból mindenféle és fajta követ lesodor a víz. Ezeket ők exkavátorokkal kibányásszák. Ezeket a köveket hívom én görgetegnek. Bergamo piacterén van egy templom, ami ilyen kövekből van összerakva. És a kövek ritmusából adódik egy gyönyörű architektúra.

Én ezen megpróbáltam túlélni és szobrokat összerakni. Aztán arra gondoltam, hogy jó volna ezeket a köveket megfaragni. A GE-CO adott egy helyiséget, ahova mindenféle köveket összehordtak nekem, a szerszámaikat is használhattam, és a magaméit is kivittem. Nekiláttam az építkezési munkák mellett önszorgalomból faragni. Jöttek művészkollégák, bebenéztek. A szomszédban volt egy félig-meddig művészképző is. Ők is meglátogattak, én is jártam hozzájuk. Megismerkedtem fémszobrásszal is. Olaszország egy nagy művésztelep. Szinte nincs olyan utca, ahol ne lakna egy művész. Ez nagyon megtermékenyítőleg hatott rám.

Ahogy megdolgoztam a köveket, megismertem őket. Volt ott gránit, márvány és mindenféle kristály-szerűség, amit a folyó hozott. Beleszerettem a kőkeresésbe. Az én nagy kavicsaimból született szobrok: kavics szobrok vagy görgeteg szobrok. Minden kőben van egy szobor, én csak egy kicsit alakítottam rajtuk, elvettem vagy hozzátettem, felerősítettem a rejtőzködő formát. Ezek a bergamoi szobrok. Ez volt az igazi, a nagy találkozásom a kővel.

– Hogyan jött létre a bergamoi kiállítás?

(folytatás a 9. oldalon)

Balázs Balázs és dr. Bárdi László a megnyitón

csak a fa jut eszedbe. És ha tavasszal kimész az erdőbe, virágzó fákat látsz. A korhadt fából talaj lesz és új élet nő ki belőle. Én mostanában korhadt fákat faragok, megpróbálom annyit élelet lehelni bele, hogy ne kelljen teljesen elkorhadnia. A köhöz nehezebben jutottam el.

– És a kerámia?

– Amikor Erdősmárokra megszűnt az iskola, választanom kellett. Átjárnék Hímesházára tanítani, vagy megragadni egy adódó lehetőséget, ami a kerámia volt. Kiállításaim alapján meghívtak a Kishajmási Kerámiagyár művészeti vezetőjének. Én ezt választottam. Egyben üzemvezető helyettes is voltam. A család jött

Balázs Balázs szobrászművész

(folytatás a 8. oldalról)

– Bergamo egyik kulturális szervezete megbízást adott, hogy csináljak annyi szobrot, hogy ők rendezhessenek nekem egy kiállítást. S nemcsak kőből, hanem hoztak például fém csöveket is, megtanultam szobrot hegeszteni is. És elvittek másfajta kő felőhelyekre is, válogathattam.

Mielőtt hazajöttem, a GE-CO céggel együtt megrendezték úgymond a zárókiállításomat. Ezen a tárlaton több szobromat meg is vették.

– Aztán hazajöttél.

– Maradhattam volna. Meghosszabbították volna még 2 évre a szerződésemet. De honvágyam volt. Hazajöttem, mert nekem itt van a fiam, a feleségem, a házam, a hazám, az iskolám, a tanítványaim, ideköt minden.

– Mit jelent Mohács az életedben?

– Mohács meghatározó pont az életemben. Mintha itt laknék, olyan nekem. Mohács azt pótolja, amit elvesztettem Debrecenben, Szegeden, Veszprémben vagy Győrben, a kisugárzó központokat. Nem az a lényeg, hogy városban éljen az ember. Az emberi szellem nem a várostól függ, hanem a város az emberi szellemtől. Az erdősmárok egyedüllétéből (bár nem voltam magányos soha) mindig Mohácsra ruccantam át. Mehettem volna Pécsre is, de nekem itt vannak a barátaim, ide járok vásárolni, piacra, könyv-

Balázs Balázs:

„A merengő”

tárba, kiállításra. Itt voltak a kiállításaim. Itt voltam tagja a mohácsi „Nyolcak”-nak Grain András barátommal és a többiekkel. Ebben a szellemi közegben otthon vagyok. Én Mohácshoz tartozom.

– Milyen a viszonyod az anyagokhoz? A mostani kiállításon ez hogyan mutatkozik meg?

– Három anyagból vannak a kiállításon látható szobrok. Fából, kőből és festett terrakottából. Olaszországból hoztam egy speciális polikrom spryt, amivel bronzos hatást tudok elérni, ez utóbbiak tehát bronzhatású terrakották.

– Tehát ezen a tárlaton látható mindaz, ami benned van: az ősfanylív, a tanult kőfaragó és a keramikus?

– És lesznek szoborvázlatok is, megvalósítottak és tervek. A köveknek és a terrakottáknak vázlatokat szoktam készíteni, a faszobroknál már nem.

– Miért?

– Mert én nagyon tisztetem a fának a formáját. Ez kiderül a kiállításon. A fában benne van a természet csodája.

– Én azt hiszem, hogy te hagyod, hogy a fa vezessen téged.

– Így igaz. Én úgy vagyok a fával, hogy ha azt egyszer már létrehozta valami teremtmény, s ha ilyen szépen megteremtette, nekem nem szabad igazán hozzányúlnom. Én csak kibontom, ami benne van. Sokszor, ha valamit el akarok mondani, a fát keresem meg hozzá. Mélységesen tisztetem és szeretem a fát. Nem tudok mást tenni vele, csak amit diktál nekem.

– Végezetül egy művészetfilozófiai kérdés. Számodra mi a szép?

– Számomra a szép fogalma nem kategorizálható. Szubjektív dolog.

Nekem szép a feleségem szeme, vagy a fiam mosolya, vagy a lányom, úgy ahogy van egészen. Szép egy napsugár, ami beszökött az ablakomon. Szép az édesanyám munkától megtöpörödött keze, amivel simogatja ficánkoló unokámat – dedunokáját.

Van általánosan uniformizált szépségfogalom is. Minden évtized megszűli magának az ügyeletes „szépségeit”. Ám legyen.

Az igazán időtálló szépségfogalmak azonban olyanok, mint Michelangelo Dávidja vagy Rodin Örök tavasza, vagy a mexikói Siqueiros hatalmas muráljai, de mondhatnám a természet örök megújulását is.

A legnagyobb vágyam, hogy legalább egy olyan „szépet” csináljak, ami beleilleszkedik ebbe a sorba. Ha ez a csoda megtörténik velem, nem éltem hiába. A szobraimhoz a környezetem, az itt élők, a barátaim adják a „szépség” modelljeit. Egyiknek a szeme, a másiknak a szája vagy a mozdulatai, vagy egy szép női alak. Az elmúlt nyáron az unokám és a barátom felesége a Dunában lubickoltak, én a barátommal beszélgettem a parton és néztem őket. Ennek az élménynek a hatására két nap múlva megszületett a Hullámok hátán című szobrom.

Más. Egyik mohácsi költő barátomra úgy akadtam rá, hogy éppen verset írt egy presszó teraszán. Találkozásunkkor úgy köszönt rám, felemelt két ujjával, mintha a Nemzeti dalt szavalná. Belém rögződött a keze. Egyik faszobrom elemeként faragtam meg. Sok ilyen példát mondhatnék, de ezek már a szobrok születésének mozzanatai.

Ha alkotásaim megállásra készítik az embereket és gyönyörködtetnek, akkor úgy gondolom, megtettem a lépést a SZÉP felé.

Köveskúti Péter

Máthé Balázs

Egy este Mohácson

A Nap lement. Most óceánuszív szemén a fény megpihen. A hullám-mosta táj hív, s fürdet, fürdet szelíden.

(Nyugtalan fekszem ágyamon, a sötét, konok est leszáll, s az utcán ingó lábakon megáll. Még van – de menne már.)

Talán a Föld vagyok én is, mely lélegezni kénytelen, hogy szeressen, éljen féktelen, s hogy öljön, temessen mégis.

Vagy valami más égitest, roppant, hanyag és idegen, ki e zöldesvad szigeten magától néha félni kezd,

mint még ismeretlen, ritka csillagok, melyek anyaguk égetik, s vele fény-fajuk. S nincs már több csillag sem-

Csillagszend-szobor a város, agyagos, koszos és sáros, s kiégeti az éj smaragddal-én egyetértek magammal.

Csend.

Egy szó, s benne ezer más: bú, baj, átok és áldomás az est, ágyameleg ölelés, koldus, rongyos éj, lefekvés;

Csend. Márványcsend. Elhangzott 1993. március 15-én, Balázs Balázs kiállításának megnyitóján.

„Beszorultam”?

Beszélgetés Balázs Kolossal

Balázs Balázs fiának, Kolos tárlatának a megnyitójára kaptam meghívót, a Mohácsi Jenő Könyvtárba.

Meglepődve láttam, hogy nemcsak a képek, de ez az ünnepélyes esemény is más volt, mint az általában megszokottak: a grafikákat újságokkal fedték, s azokat csak a köszöntők elhangzása után távolították el. Új volt még, hogy érdeklődők sokasága volt jelen, s közöttük nagyon sok fiatal, ami manapság igazán ritkaságszámba megy.

– Kérlek, mutasd be magadat! Honnan jössz, s hová mégy?

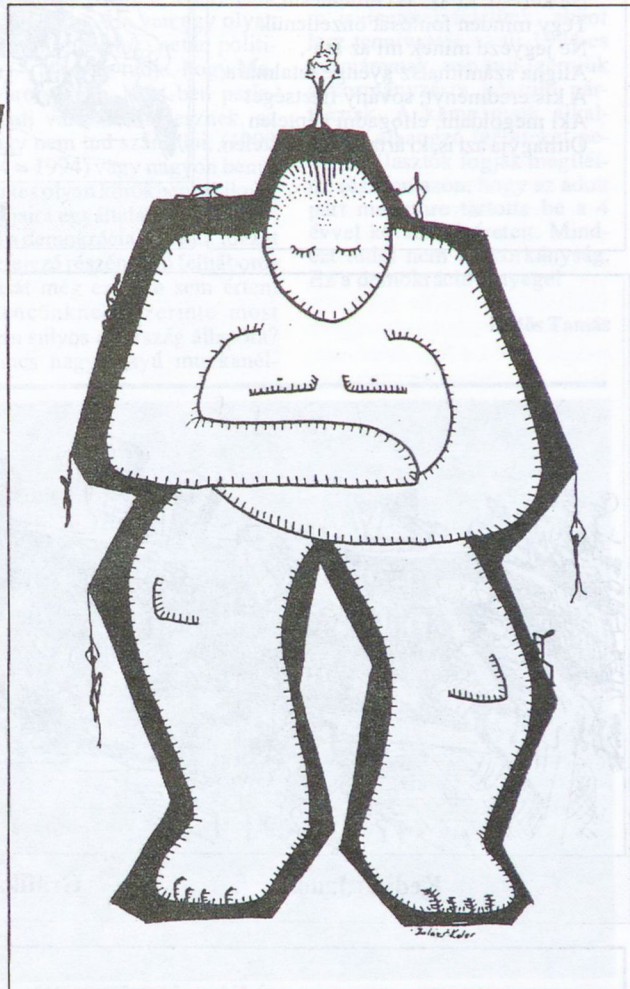
– '74-ben születtem Mohácson, utána Erdősmárokra, majd kis ideig Bakócán éltem a szüleimmel, aztán visszaköltöttünk Erdősmárokra. Az általános iskola elvégzése után – mivel jól tanultam – felvettek a pécsi Kodály Zoltán Gimnáziumba, most is ott vagyok, érett-

– Hova sorolod be magadat? Egyáltalán besorolható vagy-e valahova?

– Ezt a stílus nem igazán tudom besorolni sehova, de nem is nagyon akarom. Úgy érzem, mindenkinek azt kell csinálnia, amit szeret, s nem egy stílus után menni. Ha mégis mondanom kell valamit, akkor azt felelem, hogy impresszionista vagyok, talán.

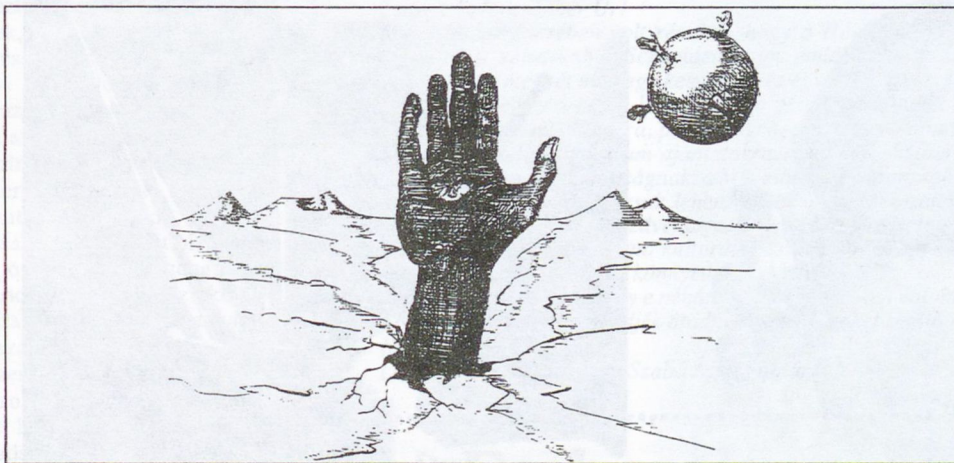
– Engem meglepett, hogy képeid címe valamilyen módon kapcsolatba hozhatók bizonyos irodalmi alkotásokkal (Lenni, vagy nem lenni; Levegőt stb.). Mi ennek az oka?

– Tényleg kötődnek a képeim filmekhez, zenéhez, irodalomhoz. Mindig egy külső hatás, benyomás alapján készítem képeimet: a Levegőt című képem eredeti címe például Boleró volt. A rádióban hallottam a Boleró-nyitányt, s ez jutott eszembe róla. Utána elmentem színházba, megnéztem a Godot-ra várva c. elő-

Balázs Balázs Kolos:

„Lenni, vagy nem lenni?”

Balázs Balázs Kolos:

Születés

ségi előtt állok.

– A szülői háttér, persze most elsősorban édesapádra gondolkodok – aki ismert szobrászművész – mennyire befolyásolt téged, hogy ilyen pályán indulj el?

– Úgy kezdődött, hogy édesapámnak Erdősmárokra volt egy hatalmas műterme. Mindig ott játszottam, s láttam, hogyan készülnek a szobrai. Én is ott kezdtem el egy négy éves gyerek módján gyurmázni. Voltak egész jó dolgaim, ezeket be is mutatták egy TV-műsorban, 1982-ben. Édesapámtól tanultam meg úgy rajzolni, hogy élvezzem, hogy szükségem legyen rá. Ő adott egy olyan pluszt, hogy belső kényszerrel éreztem arra, hogy tollat és papírt fogjak, és nekiálljak rajzolni.

– Ezek szerint édesapád a legelső mestered is?

– Igen. Ő az egyetlen mestere, meg az „élet”.

dást és teljesen az volt bennem, amit a mű tükör, vagyis a beszorultság érzése. Ekkor változtattam meg képem címét „Levegőt”-re.

– Hogyan képzeld a jövődet?

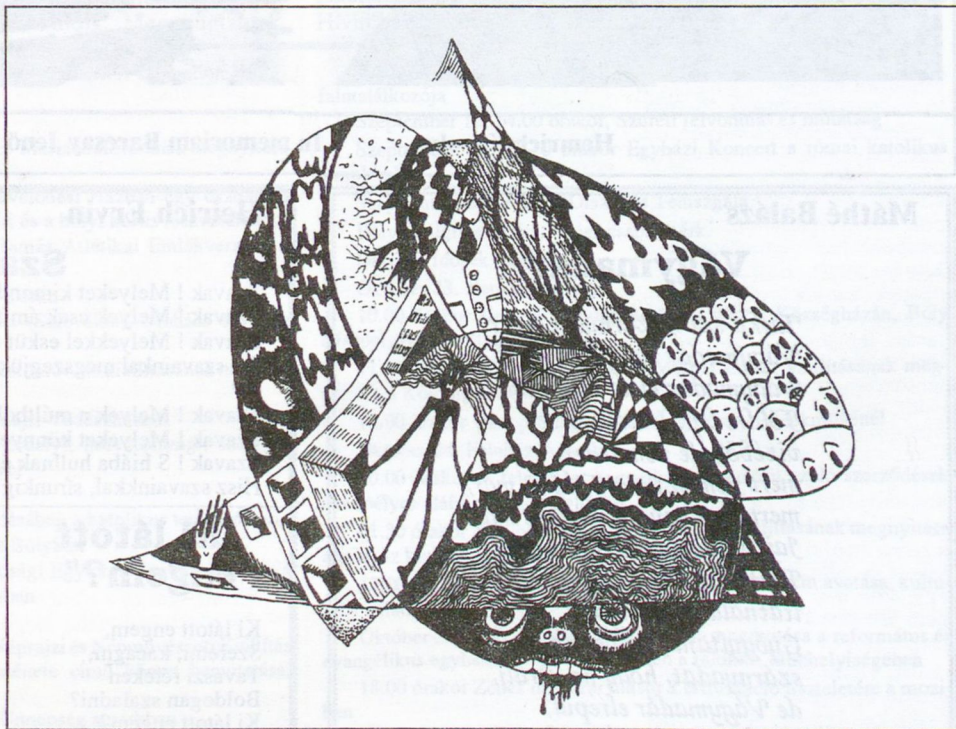
– Szeretném, ha ezt a kiállításomat újabbak követnék, persze ezt ma nagyon nehéz

elérni. A gimnázium elvégzése után az orvosi egyetemre felvételizek, azért, mert így talán majd biztosítva lesz a jövőm, a megélhetésem. Viszont általában a jövőt elég sötétben látom, s ez képeim vezérfonala is. Igazából nincs sok kilátás és remény előttünk. Azt gondolom, hogy minden szépen megfestett dolognak észre kell tudni venni a hátsó, már korántsem szép oldalát.

– Köszönöm a beszélgetést, további sok sikert kívánok!

A tárlat március 31-ig tekinthető meg.

M.B.

Balázs Balázs Kolos:

„Rémület? Félelem? Mitől?”

Vidéki tudósítóinktól

Kábeltelevíziózás Bólyban

„Soha senki nem szólt bele a műsorpolitikánkba, hogy mit adjunk és mennyit közre. És szeretném ha ez továbbra is így maradna.” Zárta beszélgetésünket dr. Rózsás József, a bolyi Kábeltelevízió főszerkesztője.

1991. május 30-a óta működik kábeltelevíziós rendszer Bólyban. A hetente egy órás adást csütörtökönként este fél kilenctől fél tízig vetítjük. Aki nem áll módjában az időpontban megtekinteni a műsort, az sem „szomorkodhat”, hiszen vasárnap a teljes adás ismétlésre kerül. A műsorpolitika szerves részét képezik az állandó rovatok. Így találkozhatunk a képernyőn is a Plébános úr és a Tiszteletes úr öt-öt perces „igéjével”, a hó első és harmadik hetében. Az egészségügyi rovatban a helyi orvosok tartottak, tartanak előadásokat egészségünk védelmében. A sportrovatot és a helyi Film-tippet, amely az elkövetkező hét sporteseményeire, filmjeire hívja fel a figyelmet, Bleil György szerkeszti. A zöld sarokban Farkas Béla ad hasznos tanácsokat környezetünk ápolásáról, karbantartásáról. A helyi rendőr műsora figyelmet, felvilágosít a napi aktu-

alitásokra. 1992. január 1-től Deutche Ecke címen havonta félórás teljes németnyelvű műsort hallhatunk, láthatunk Schmidt Zoltán és Kelbert Imréné szerkesztésében. A 900 éves jubileumra három sorozattal készülnek, havonta bemutatják az Önkormányzat intézményeit, megismerkedhetünk neves bolyi emberek életével, valamint Málik László tanár úr 5-10 perces előadásában községünk történetével.

1993. januárjától Vajta László még ugyan kis Commodore számítógépen, de hamarosan egy IBM számítógépen adja közre a képűjság híreit, információit. Arra a kérdésre, hogy miért nem kaphatunk egyenes adást a képviselőtestületi ülésekről, azt a választ kaptam, hogy ez a kérés a képviselőtestület részéről már kétszer lezavazásra került, többször már nem is javasolható, így „abszolút többséggel” ezt az indítványt véglegesen immár „elvetették”.

A munkatársi gárdában három operátor, négy bemondó (Beckné Hartmann Brigitta, Guthné Szűcs Adrienn, Főris Péter és Szélig Emese a Kisfaludy Károly Gimnázium tanuló), valamint a rovatvezetők

dolgoznak. Munkájukért tiszteletdíjat kapnak. A fenntartó a bolyi Kábeltelevíziós Társaság, amely évente 400.000 Ft-ból és az Önkormányzat 200.000 Ft-os támogatásából gazdálkodik. A tavalyi évben adásonként 10.000 Ft-ot kaptak. A műszaki ellátottság megfelelő, az idei évben egy 200.000 Ft értékű Panasonic VHS típusú kamerát vásároltak. Az önkormányzat és intézményeinek híreit anyagi ellenszolgáltatás nélkül rendszeresen közli a KTV. Az egyéb hírekért, hirdetésekért, közleményekért, reklámokért meghatározott díjat fizetnek az igénylők. A Község-háza adott otthont a Stúdióknak, amely kicsit kicsi, de reményeik szerint az új Faluházban majd tágasabb otthonra lelnek.

A KTV vendége volt többek között a régi Németboly hercegének lánya, Montenuovo Julia Ausztriából, Hans Rehfeld, a pécsi német főkonzul, dr. Décsy Gyula, az Indianai Egyetem Összehasonlító Nyelvészeti Tanszékének vezetője, Schulhoff Emma, new yorki impresszárió és sok más híres-neves politikus, közgazdász...

Török Zsuzsanna

Szeretném látni a falu jövőjét!

Kedvenc színe a napsárga; kedvenc virága a piros rózsza; a férfi ideálja: a magas, fekete, jó humorú egyén; a komoly zenét szereti, a musical-t, rock-operát; úgy érzi humora van; sőt vulkán kitörései is néha, valamint kedvenc étele: a csuka-pörkölt túrós csuszával.

Hogy ki ő? – Dr. Fekete Mária, körzeti orvos.

– 1977-ben kerültem Budapestre. A nagy város után egy kis falu. Ez a kis falu egy szolgálati lakással várt. Költöztem Erdőfű ellátása volt a fő feladat. Munkám során egyszerű, tisztességes emberekkel ismerkedtem meg, akiket meg is szerettem. Sikertelenül beilleszkedtem. A község fejlődésnek indult, sok új ház épült, új utcákat nyitottak, megszűnt a telep, ravatalozó épült mindkét temetőben. A két felekezet vezetői sokat tettek a falu fejlődéséért és hogy én is tehessek, sok segítséget kaptam tőlük, elsősorban Szabó Mihálytól. Neki sokat köszön-

hetek, az indulásomnál mindig mellettem volt. Segítségemre volt még Harsányi Jenő és id. Berger Péter is. Munkám mindig volt bőven, hiszen ingáznom is kellett, ez főleg télen volt nehéz, síkos úton, egy nőnek nem kis megpróbáltatás, de ezt vállaltam. Úgy érzem, amit vállaltam, azt teljesítettem is. A községben ivóvízellátási gondok nem voltak, de számos egyéb, egészségügyi szempontból fontos teendő akadt.

Az új iskola megépülésével a diákok megfelelő környezetbe jutottak. A tornaterem nagyon hiányzott, hisz a művelődési házba kellett járni télen a gyerekeknek tornaórára. Mára már ez is megoldódott.

A rendszerváltás óta, mint képviselő is tevékenykedem. Büszke vagyok arra, hogy a legtöbb szavazatot én kaptam. Sok emberrel találkozom, szinte mindenkinek ismerem a gondját, baját. Az pedig igen sok van. Sajnos leromlott az emberek egészségi állapota. A

rendszerváltás az emberek idegzetét megviselte. Pánikbetegség, alkoholizmus, elkésredettség, félelem, munkanélküliség – ezek a tünetek jelentkeztek a lakosság körében. Félnék, hogy nem tudják eltartani a családjukat. Fő céljuk a biztos jövedelemhez jutás. Az igazság az, hogy szeretném látni a falu jövőjét! Szerintem jó volna, ha földművelést, farmgazdálkodást tanulnának ezután az iskolások, talán biztonságosabb megélhetést biztosítana a jövőben. Igen gazdag földek tartoznak a falu vonzáskörébe, újra virágozhatnak a magángazdaságok, úgy mint régen. Szeretem a fővárost, gyakran járok haza, hisz ott születtem, de ha ide visszajövök, a szabadság érzete száll meg, friss levegő, erdő, Duna, csend, a táj szépsége, ez egészen más, és persze a sok kedves ismerős ember szeretete csak itt van!

Gömzsi Tiborné

A 900 éves Bóly jubileumi rendezvényei

„Szabadság, élet nem jár, csak azoknak kiknek naponta kell kivívniuk”
Goethe

Március 14. 19.00 órákor Nemzedékek
A jubileumi ünnepségsorozat megnyitása és bolyi előadók kulturális műsora a Művelődési Házban
Március 15. 11.30 órákor Nemzeti Ünnepek
A bolyi általános iskolások megemlékezése az 1848-49-es forradalomról és szabadságharcáról a Hősök Emlékművénel
Április 1. 10.00 órákor Kiállítás
Az idősök munkáit bemutató húsvéti kiállítás megnyitása a Művelődési Házban
Április 18. 18.00 órákor Szomszédaink
Babarc önálló estje a Művelődési Házban
Április 25. 19.00 órákor Az Asterix zenekar felajánlása az új faluházért
Április 29. 19.00 órákor Nemzetiségi Diáktest
a kirchbergi, a semriachi és a bolyi iskolások műsora a parkban
Május 6. Baráti találkozó
a schwieberdingeni vendégekkel az Idősök Gondozási Központjában
Május 14-15. Fűvós-napok
Ifjúsági fűvőzenekarok találkozója a Művelődési Házban
Május 16. 10.00 órákor Bémálás
a római katolikus templomban, Nepomuki Szent Jánosnak, a templom védőszentjének ünnepén
Május 26. 0-21.00 óráig Challenge Day Sportnap „Mozogj Bóly!”
Az iskolások totembemutatója a sportpályán
Május 29. Gyermektalálkozó
9.00 órákor Tézene
10.00 órákor Gyermeknap a parkban
17.00 órákor Platthy György festőművész kiállításának megnyitása a Község-házban

19.30 órákor Fűvőzenekari koncert a szabadtéri színpadon, Heiligenkreut am Waasen-i vendégeinkkel
Május 30. Kiállítás
11.30 órákor König Róbert és Lelkes Mária kiállításának megnyitása a Kolping-házban
18.00 órákor Kórustalálkozó a Művelődési Házban egy osztrák, a pécsváradai, a sásdi, a siklósi, a szigetvári és a bolyi kórus részvételével
Június 16. 16.00 órákor Dittich Tamás Atlétikai Emlékverseny a sportpályán
Június 26-27. Jubileumi Labdarúgó-Torna
Kutjevo (Horvátország), Magyarbél (Szlovákia), Mohács és Bóly labdarúgó csapataival
Július 4. Kiállítás – Vadász István festőművész kiállításának megnyitása a Kolping-házban
Augusztus 6-8. Blues-Weekend a majsai Vadász-házban
Augusztus 9-15. Magyarságtábor erdélyi, horvátországi, szerbiai, szlovákiai magyar gyerekek részvételével
Augusztus 15. Mária-Dalok
20.00 órákor Szvorák Katalin előadásában a katolikus templomban
Augusztus 18. Régi Községi Élet Bólyban
18.00 órákor Kiállítás nyílik az Ifjúsági Egylet, a Legényegylet és a Mária Társulat múltjáról a Kolping-házban
Augusztus 20. Nemzeti Ünnepek
9.00 órákor A bolyi Helytörténeti, Néprajzi és Népművészeti Kiállítás megnyitása a magtárban A Bóly Története című könyv bemutatása, árusítása
10.00 órákor Megyei Szent István Ünnepek a parkban
Augusztus 20-22. Dél-Magyarországi Területi Lovasbajnokság Békáspuzsán

Augusztus 21. 20.00 órákor Ithon – A Bólyból elszármazottak falutalálkozója
Szeptember 19. 14.00 órákor, Szüreti felvonulás és mulatság
Szeptember 26. 11.30 órákor Egyházi Koncert a római katolikus templomban
Szeptember Bólyi Kupa Országos Teniszgála
Bóly-Beilgries barátság. tenisz csapamerk.
Október Idősök Hónapja
Október 23. Nemzeti Ünnepek
10.00 órákor Ünnepi képviselőtestületi ülés a Község-házban, Bóly Díszpolgára cím átadása
11.00 órákor Meszlényi János és Molnár Eszter kiállításának megnyitása a Kolping-házban
18.00 órákor Ünnepi Megemlékezés a Hősök Emlékművénel
Október 24. Faluház-Avatás
10.00 órákor A települési partnerkapcsolatokról szóló szerződések ünnepélyes aláírása a Község-házban
11.30 órákor Trischler Ferenc és Ferk Anna kiállításának megnyitása a faluház klubhelyiségében
17.00 órákor Az Erzsébet-Domborné és a Díszterem avatása, kulturális gálaműsor
Október 31. 17.00 órákor Bibliakiállítás megnyitása a református és evangélikus egyházak közösen rendezésében a faluház, klubhelyiségében
18.00 órákor Zenés irodalmi műsor a reformáció tiszteletére a mozi-ban
December 4-5. 15.00 órákor Galamb- és Díszmadárkiállítás a Művelődési Házban

Olvasói levelek

Nem boszorkányság – demokrácia

A politikai meseszöveg újabb állomásához érkezett, a Mohácsi Hírlap olvasói számára a sajtó Miki egerei mellett megjelentek a maradi seprűs boszorkányok is – egyes (mese) írók szerint. – Inenc – álnevű író az alábbi mondat készíttette 3 hasábnyi (rózsaszínű helyett hupilila) töprengésre: „Az MDF-kormány a szó szoros értelmében meg vannak számolva a napjai. Egy és egy negyed év múlva ennek a parlamentnek a mandátuma lejár, az Antall-kormány távozik, a következő kormány végre hozzá láthat ahhoz, hogy kivezesse az országot jelenlegi súlyos hely-

zetéből.” Stabil, demokratikus államokban már a választások idején tudható, hogy maximálisan meddig tart a képviselők mandátuma. Ha van egy olyan (mese)író, látok, netán politikus – aki nem tudja, hogy Magyarországon 1994-ben parlamenti választások lesznek, az vagy nem tud számolni, (1990 + 4 = 1994) vagy nagyon bennfentes olyan körökben, akiknek tagjaira egyáltalán nem jellemző a demokrácia. A citált idézet befejező részén való felháborodását még ennyire sem értem inencünknek, szerinte most nem súlyos az ország állapota? Nincs nagyarányú munkanél-

küliség? Nincs infláció? Nincs külföldi adóság? Nem deficitese a költségvetés? Nincs csődül-lám? Ha ezen kérdések egyikére is igennel felelünk, akkor lesz tennivalója az új 1994-es kormánynak, van mit ígérniük a kormányzásra készülő pártoknak. A kampányok alkalmával elhangzó ígéreteket pedig a választók fogják megítélni, részben azon, hogy az adott párt mennyire tartotta be a 4 évvel korábbi ígéreteit. Mind- ezt tudni nem boszorkányság. Ez a demokrácia lényege!

Erdős Tamás

Elkészült a mohácsi emlékérem

Tisztelt Polgármester Úr!

Abban a szerencsében volt részünk, hogy a Hévízi Illyés Gyula Általános Iskolából 3 tanulóval részt vehettünk a Schneider Lajos emlékére rendezett dunántúli népdaléneklési versenyen (Zala megyét még egy kezthelyi és egy zalaegerszegi énekes képviselte).

A verseny megszervezése, lebonyolítása példamutató volt, ez vonatkozik az elhelyezésre (Petőfi kollégium), az ellátásra, pontosságra, a bemutató minden apró és lényegesebb mozzanatára, a szabadidős program-ajánlatokra, stb. Köszönet ezért a Polgármesteri Hivatalnak, gondolom a Kulturális Bizottságnak, a Művelődési Központnak és dolgozóinak. Lelkes, igaz, hivatásukat szerető munkatársak lehetnek. Sokáig emlékezetes marad a fogadó kollégának (sajnos a nevét nem tudom) kedvessége, egyszerűsége, türelme, a műsorvezető hölgy szép és sajnó egyre ritkábban hallható kulturált beszéde, a szereplő gyerekeket megnyugtató, mindenre reagáló figyelmessége, könnyedsége.

Biztos vagyok abban, hogy e néhány elismerő szavam valamennyi résztvevő véleményével megegyezik. Kérem, szíveskedjék átadni elismerésünket segítő munkatársainak!

Köszönettel:

Langmár Istvánné tanár, Szabó Ágnes tanár

Embernek vagyunk?!

Házunk előtt rosszul lett a „Bácsi”. Hála Isten van telefonunk (de minék). Nem veszik fel a mentőállomáson 5 percig. A férjem próbálkozik. Felveszik (de minék). Közlök, nincs benn kocsi. Biztosítanak, ha jön, küldik. Megnyugtattak,

hogy az orvost értesítik. 20 perc után jön a mentő. Megállapítják, hogy a „Bácsi” meghalt. Várakozunk. Jön az orvos. Megerősíti a halál bekövetkezését. (Bácsi a járdán fekszik. Iskolások jönnek csapatostul). Hívni kell a rendőrséget, a bá-

csi fiát. Újabb fél óra. Lerendezik a hivatalos dolgokat. Hívják a halottszállítókat. Ők jönnek rögtön. Minden megoldódott röpké 2 óra alatt. Ennyi volt az élet. Lehetett volna egy kicsivel több is?!

Pné

A Keresztény Demokrata Néppárt rövid története. II.

Miután 1945 novemberétől legitim parlamentje volt az országnak, ennek sok fontos kérdésben kellett állást foglalnia. Ezekbe azonban a keresztény DNP beleszólni nem tudott, mert csak két képviselője volt a Nemzetgyűlésben. Ismerjük azonban a párt álláspontját a legfontosabb kérdésekben. A Kommunista Párt nagyon szorgalmazta az államforma megváltoztatását. A Kisgazdapárt, amelynek vezetői és képviselői kétféle álláspontot is képviseltek, megosztott. A kommunisták a Szociáldemokrata Párttal és a Nemzeti Parasztpárttal létrehozták az ún. Baloldali Blokkot. Így a Nemzetgyűlés 1946. jan. 31-én megszavazta a köztársasági államformát, bár Mindszenty József hercegprímás felhívta a figyelmet arra, hogy azt jogszerűen csak népszavazással lehet eldönteni. A keresztény DNP tartózkodott a szavazástól. Nagy hiba volt a koalíciós pártok részéről, hogy a belügyi tárcát, a követelésnek engedve, kiszolgáltatták a Kommunista Pártnak. Ugyanis ez az MKP már nem az 1944-es párt volt, hanem minden vezető pozícióba a Szovjet-Oroszországból érkezett magyar kommunisták kerültek: Rákosi, Gerő, Farkas, Révai, Vas Zoltán, Rajk László, Péter Gábor, stb. Ezek a jogszerűség helyett az erőszakot hozták a koalícióba és a Nemzetgyűlésbe. Ezt teljes mértékben, fegyveres súlyánál fogva, támogatta a megszálló hadsereg. A többi párt erre az erőszakra nem volt felkészülve és nem is tehetett semmit, hiszen még a rendőrség is a Kommunista Párt irányítása alatt állt.

Ilyen körülmények között terjesztette Rajk László belügyminiszter a Nemzetgyűlés elé az államrend és a köztársaság védelméről szóló törvényt, amely az 1946. évi VII. tc. megnevezést kapta és amely a hírhedt ún. „hőhértörvény” volt. A Kisgazdapárt képviselő csoportja tiltakozott ellene, mire kommunista nyomásra 20 képviselőt kizártak a Kisgazdapártból. E megfélemlítés következménye a törvény megszavazása lett. A Keresztény DNP a törvény ellen szavazott. Az 1946. évi VII. tc. halálal büntette a békés szervezkedést, ha az úgy volt magyarázható, hogy a demokratikus államrend ellen irányul. „A demokratikus államrend elleni izgatás” azt jelentette, hogy a Kommunista Pártot nem lehetett bírálni. A „feljelentési kötelezettség elmulasztása” a legnagyobb csapda volt. Ezt követően a kereszténység és a vallásosság ellen fordult a kommunista támadása. Rákosi Mindszenty-t tekintette legveszélyesebb ellenfélnek. Mindszenty mögött azonban ott állt a KALOT, az EMSZO és a Hivatásszervezet 700 ezres fiatal tagja. Előbb tehát ezeket kellett eltávolítani. Egy általuk megrendezett merénylet kapcsán a kommunisták 1946. júliusában betöltötték a BM-en keresztül a KALOT-ot, az EMSZO-t a Hivatásszervezetet és a Cserkészszövetséget. A kommunista lapok azt terjesztették, hogy a püspöki kar nem támogatja Mindszenty-t. Ezt azonban a püspöki kar körlevélben cáfolta meg. A kommunista párt ifjúsági lapjában Szent István királyt az államalapítót, „tömjénfűstben aszalódott, szadista örült, pápabérenc tömeggyilkos briganti”-nak nevezték. Csak a kényszerűség vitte rá a Belügyminisztériumot, hogy engedélyezze az 1946. augusztus 20-i körmenetet. Ugyanis a Szent Jobbot ekkor hozta vissza és adta át az Egyháznak egy amerikai küldöttség, így nem lehetett az engedélyezést megtagadni.

A vallásellenes kampány ezután folytatódott. Már 1946 őszén kidolgozta a Kommunista Párt a fakultatív hitoktatásra vonatkozó törvénytervezetet,

melyet 1947 tavaszán pártközi értekezleten koalíciós partnereivel elfogadtatott. Ezután került az a Nemzetgyűlés elé. Nagy felháborodást keltett ez Kisgazdapárt képviselő csoportjában, a Szabadság Pártban és a független képviselők között. A fakultatív hitoktatás bevezetése elleni mozgalmat a Kisgazdapártban, annak főtitkára, Kovács Béla vezette. A következő napokban „szovjetellenes fegyveres terrorista

Az 1956-os jegesár Fotó: Bauer József

csapatok alakításában való részvétel” miatt letartóztatták. A koholt vád egyértelmű volt. E letartóztatás elleni külföldi tiltakozás eredményeként a fakultatív hitoktatás kérdése átmenetileg lekerült a parlament napirendjéről.

A következő lépés az ún. „kommunista puccs” volt. Szovjetellenes összeesküvéssel vádolták meg Nagy Ferenc miniszterelnököt, Varga Bélát, a Nemzetgyűlés elnökét és több más Kisgazdapárti képviselőt, akik letartóztatásuk elől kénytelenek voltak külföldre távozni. Sulyok Dezsőt, a Szabadság Párt vezetőjét is igyekeztek ebbe belekeverni, mire ő pártjával együtt kivonult a parlamentből, majd a Szabadság Párt feloszlatta önmagát. Ezután tárgyalta és fogadta el a Nemzetgyűlés az új választójogi törvényt, amely az 1947. évi XXII. tc. megnevezést kapta. Ez a törvény szűkítette a választási jogokat és a koalíciós pártoknak mindenben előnyt biztosított.

A külföldre távozott tagjai elvesztése miatt, valamint a belső ellentétek következtében a Kisgazdapárt meggyengült. Azonban még így is erős választási párt lett volna, ha nem fogadja el a Kommunista Párt által rákényszerített választási szövetséget, amelyet a Parasztpárt és a Szociáldemokrata Párt visszautasított. A választási szövetség a Kisgazdapártot „gúzsba kötötte”. Sokan léptek ki és alapították új pártokat, vagy léptek át máshová, így a keresztény DNP-ba is.

Az 1947. évi választások augusztus 31-re voltak kitűzve, de a választási küzdelem már augusztus elején megkezdődött. A keresztény DNP-nak nem volt sem gépkocsija, sem nyomdája, sem pénze más pártokkal szemben. Minden képviselőjelöltje lehetőségei és belátása szerint oldotta meg választási kampányát. Létezett viszont egy hatalmas erő a keresztény DNP mögött: a betöltött KALOT és társ-szervezeteinek volt tagjai. Ezek lelkesen és önfeláldozóan dolgoztak. A keresztény DNP a 16 választó-kerületből 14-ben állított képviselő-jelölteket és indult a listákon is.

(folytatjuk)
Kuti Ferenc

Emlékezzünk 1956. március 13-ra

Az árvízi csoda

Vannak és voltak csodák mindig az emberek életében. Ilyen történt abban az időben Mohácson, a szigeti lakosság környezetében! Mi, mohácsi lakosok valamennyien szemtanúi voltunk annak a borzalmas tragédiának, ami ezen a napon és utána történt.

1955-56 tele igen erős volt, nagy havazásokkal. Február közepétől erős felmelegedés indult Európá-szerte. Az olvadás következtében felgyülemlett víz megemelte a 40-50 cm-

ezrei, a Sziget minden lakosa ott küzdött az árral a gátakon. Homokzsákokkal, nyúlágatok építésével védekeztek a buzgárok ellen. A tragédia mégis bekövetkezett.

1956. március 13-án, délután 1 órakor a Duna felett három katonai repülőgép jelent meg, amelyek a dunaszekcsői sziget Bagolyvár nevű tanyájánál lebombázták az árvédelmi töltést, hogy utat engedjenek a nagymennyiségű víznek. A Duna folyamatosan elárasztot-

apad. Így lassan mindenki hazaindult a tanyájára, annak reményében, hogy a veszély elmúlt. Abban az időben már majd minden tanyán volt rádió, de az sem közölt semmi rossz hírt.

Óriási mulasztása volt ez az akkori állami vezetésnek. Sok állatot meg lehetett volna menteni, ha nyomban rádió értesítik a mohácsi sziget lakosságát. A beinduló víz először csak az alacsonyabban fekvő részeket öntötte el, tehát lett volna idejük és lehetőségük az embereknek, hogy kimentessék az állatállományukat. Mert a gazdaembernek az állatállománya olyan, mint a családja, csak utoljára hagyja el, amikor már nincs remény a megmentésre. Így elpusztultak egész birkanyájuk, istállóban rekedt lovak, szarvas jószágok. A szigeti tanyák túlnyomó része vályogból vagy vertfalból készült, ami rövid időn belül aláázott és összedőlt, maga alá temetve az istállóban rekedt állatokat. Csak azok a tanyák maradtak meg, amiket a régi sokacok a szigeti gáttöltés előtt építettek földhányásra. Annak idején, az építés előtt, fatörzsön bejelölték a legmagasabb vízszintet és a fölé emelték a földhányást, és arra a tanyát. Ezeket a helyeken gyűlt össze a lakosság és azok a kisebb állatok, amik úszva odáig eljutottak. A távolabbi, egyedül álló tanyáknál a disznóólak tetején és a görékben találtak menedéket, mert azok később épültek égetett téglából és kőből.

Ezek az emberek szemtanúi voltak életük addigi munkájának, minden vagyonuk pusztulásának. Hallották állataik segélykérő ordításait, az istállóban rekedt lovak nyerítését. A gazda a családjával könnyes szemmel tehetetlenül nézte, ahogy a tanya falai elázva, összeesve maga alá temették állataikat.

Volt egy család a Kanda fok mellett, amelyik az udvarban levő eperfát választotta menedékkül. Egy kocsikereket

erősítettek fel és az ágy nemű egy részét felcipelve 36 órán át talált menedéket az öttagú család kicsi gyerekekkel a fa tetején, amíg a honvédség mentő csónakjai meg nem érkeztek.

A honvédség nagy erővel folytatta a mentést. A lakosságot és a megmaradt értékeket a szigeti töltésre menekítették. A szigeti töltés a révtől Kanda felé 5 km hosszan teltett volt emberekkel, kocikkal, állatokkal. Ismeretes, hogy a kandai határrész a sziget legmagasabb pontja, ezért ez került utoljára víz alá, úgyhogy a kandai sokacságnak sikerült az értékeit, állatait kimentenie a töltésre.

A szenvedés azonban igen nagy volt. Orkán erejű szél fújt, egész nap havazott, másnap reggelre mínusz 6 fok volt a hőmérséklet, az emberek dideregve, Istenhez fohászkodva imádkoztak.

És az ima meghallgatásra talált, megtörtént a csoda. A Duna jége a téglagyár irányától leszakadva kettévált. Egészen a Cigány-zátonyig egy nyíladék, szabad vízfelület keletkezett, szabaddá téve a telelőben lévő mohácsi kompot, amit azonnal üzembe helyeztek. Megindult a meggyötört lakosság mentése a szigetből. Három napig éjjel-nappal, állandóan ment a komp, mert félő volt, hogy a jég a Dunán bármelyik órában újra összezárul. De nem történt meg. A Jóisten meghallgatta a szenvedőket, utat nyitott a Dunán, mint annak idején Mózes a Vörös-tengeren.

Az utolsó menekülőnek is sikerült átjutni a Dunán. Március 17-én összezárult a nyíladék és megindult a jégzajlás. Ha a nyíladék máshol keletkezett volna, mondjuk Bárnál, vagy csak 200 m-el feljebb és a komp a jégfogságban marad, senkit sem tudtak volna áthozni a Dunán.

Kunovszki János
Mohács, Bartók Béla u. 10

Biblia a Könyvek könyve

Az utóbbi évek növekvő könyvforgalma mintha cáfolná azt az állítást, hogy a tv, a video leszoktatja a ma emberét az olvasásról. Nagyobb városokban lépten-nyomon meblebotunk a könyveskereskedők asztalaiba, és feltűnően nagy érdeklődést is tapasztalhatunk a könyvek iránt. Tehát olvasunk mégis! De vajon mit? A kínálat egyre tarkább képet mutat, minden szempontból: kívül-belül. Szépirodalomnak nevezhető olvasnivaló alig akad, vagy ha igen, szerényen meghúzódik a hátsó sorokban. Van még néhány szép kivétel – és méregdrága – ismeretterjesztő kiadvány is. A többi – a többség –, már címlapján is meghökentető, ijesztő, fantasztikus, izgalmas vagy pornó-jellegű könyv. Nemrégiben megálltam egy ilyen könyveskereskedés előtt, és erőt véve magam, alaposan megnéztem a kínálatot. Mit ajánlanak szellemi táplálékul, milyen „kulturát” kívánnak terjeszteni a könyvek szerzői és kiadói? Megsajnáltam az eladót. Milyen érzés lehet nap mint nap ott állni a kitergetett szennyes mögött? Jónéhány évvel ezelőtt könyvtárosként éltem át sokszor hasonlókat, amikor a ronggyá olvasott krimik mellett szinte érintetlenül porosodtak az értékesebb, gondolkodásra is serkentő művek.

Egyre aktuálisabb válnak Vörösmarty verssorai:
„Országok rongya! könyvtár a neved,
De hát hol a könyv, mely célhoz vezet?
Hol a nagyobb rész boldogsága? –
Ment-e a könyvek által a világ elébb?”
(Gondolatok a könyvtárban)
Ez utóbbi kérdésre nézve a mai könyvkínálat nem sok reményt nyújt. De talán még vannak néhányan, akik azt a könyvet keresik, „amely célhoz vezet”. Akik a napról napra való élet taposómalmában még nem veszítették el lelki érzékenységüket, és ennél többre vágnak. Akik még felteszik maguknak a kérdést: „Mi dolgunk a világon?”

Az idézett vers további sorai szerint ez a lelki igény teszi az embert igazán emberré:
„Mi dolgunk a világon? Küzdeni,
És tápot adni lelki vágyainknak,
Ember vagyunk, a föld s az ég fia.
Lelkünk a szárny, mely ég felé viszen,
S mi helyett, hogy törmék fölfelé,
Unatkozunk, s hitvány madár gyanánt
Posvány iszapját szopva éldegélünk?
Mi dolgunk a világon? Küzdeni
Erőnk szerint a legnemesbékért.”

A Vörösmarty által megírt „posvány iszapja” szinte eláraszt bennünket, de nem adhatjuk fel a reményt, hogy van olyan könyv is, „amely célhoz vezet”. Amely „tápot ad lelki vágyainknak”, és segít küzdeni a legnemesebb eszmékért. Igen, van ilyen könyv. Borítója egyszerű, dísztelen, címe sem hivalkodó, csupán ennyi: Biblia, vagyis Könyv, illetve Könyvek. Így is nevezzük: „Könyvek Könyve”.

Mi a titka ennek a könyvnek? Hogyan maradhatott fenn évezredek óta, és élhetett túl eszméket, társadalmakat, szellemi sötétséget – hogyan tud még mindig versenyre kelni a „posvány iszapjával”? Mit mond a Biblia önmagáról? Azt, hogy Isten maga szólal meg benne, életet közvetít, amely semmilyen eszközzel ki nem írható. „Halk és szelíd hang” ez, nem tolokodó, de el sem hallgatható. Késztet és kérlel, de nem kényszerít. Szabadságot, lelki békességet, igaz örömet kínál. Néhány szép és találó hasonlattal érzékelteti a Biblia, mi is akar nyújtani az embernek: „Mag” – amely életet hordoz és csendesben növekszik. „Tükör” – amelyben az ember megláthatja igazi önmagát. „Tűz” – amely úgy tisztít, hogy kiéget minden salakot. „Szövegetek” – amely utat mutat és reményt nyújt a jövő felől. „Kétfélű kard” – amely azért sebez, hogy gyógyíthasson. „Kenyér” – amely napról napra táplál és erősít. „Ige” – amelyben cselekvő az igaz, teremtő hatalom van. „Igazság” – amely biztos normát ad, s igaz életet vezet. „Kincs” – amely a világ minden gazdagságánál többet nyújt az embernek, aki megtalálja.

A Biblia nem azért adott, hogy lelkészek kézikönyve legyen, vagy hogy misztikus titkok felhőjébe burkolja a világot. Ez a könyv mindenkit óv a hiszékenységtől és józan gondolkodásra int. Reális valóságában mutatja be a világot, a történelmet, az emberi életet. Jövőképe sem álomvilágot tár elénk, hanem valóságos megoldást, kiutat kínál abból a valóságból, amelybe az emberiség sodorta önmagát. Beszél a mindennapi életről, családról, a tiszta szereletről, a gyermeknevelésről, munkáról – mind ezek felett pedig arról a mindenható és szerető Istenről, aki féltő gondokkal kíséri végig minden teremtmény életét. Akinek van hatalma elrontott életet újrá tenni, gyógyítani és tisztítani, akinek a beszédei „hívek és igazak”.

Századunk elején Móríc Zsigmond így írt az egyes ember és a társadalom felemelkedésének lehetőségeiről: „Rekreációra, új-jászületésre van szükség. Olyan időket értünk újra, hogy nem lehet messze az idő, melyben az Isten a kövekől is profétákat teremt... És annak az új-jászületésnek újra csak a Biblia lesz a forrása és keresztvize. Ha lesz, aki fel tudja olvasni a világnak az igazság tiszta fölfogásával.”

Igen, aki nyitott szívvel, igazságot keresve olvassa, felismeri, hogy ez a „Könyv”, amely „célhoz vezet”.

A Biblia beszerezhető még két hétig, csütörtökönként 18 órakor a Művelődési Központban. Ugyanígy a Biblia megismerését segítő előadásokat és beszélgetéseket tartunk, melyekre minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Egerváriné Árvai Márta

1093

MOHÁCS 1993

Multidéző

Mozaikok Mohácsról 100, 50, 25 és 5 évvel ezelőtti újságok alapján

Kezdjük a multidézést egy „aktualitással”! Száz évvel ezelőtt is ebben az időben került sor a katonák bevonulására.

„A sorozás”

A kereszt-vendéglő környékén a lefolyt hét első felében mozgalmas élet volt. Ekkor sorozták be a mohácsi járásban a „taulich” legényeket katonának. Már a múlt évben feltűnően jó volt az eredmény az előző évekhez képest; de az idén még a tavalinál is jobb az eredmény. 731 felhívott hadköteles közül 207 bevált (tavali 191); ezek közül végleg beosztottak 1-et, ajánlás és beosztás fenntartásával besoroztak 167-et, a honvédséghez 12-t, s a póttartalékba 27-et. Visszahelyeztek 322-t. Fegyverképtelennek 96-ot és mindenkorra alkalmatlannak 6-ot nyilvánítottak. Felülvizsgálatra küldetett 11, kórházba megfigyelés végett 4-et, a fősorozásról távol maradt különféle okokból 76, teljesen ismeretlen 63.”

Nézzünk meg egy írást, mely a kertészkedőknek okozott örömet! A mai gazdálkodók is jókedvre derülnének, ha egy mai újságban olvashatnának hasonló eredményről, főleg ami az arát illeti:

„Egy mohácsinak találmánya

Körülbelül egy éve, hogy lapunk hasábjain megemlékeztünk Warga Ferenc mohácsi géplakatos találmányáról: peronoszpóra-permetezőjéről, melynek célszerűsége a szakértőket is meglepte. De Warga nem nyugodott szerzett babérjain, hanem szüntelen foglalkozott még célszerűbb permetező gép feltalálásával. S fáradságát ismét siker koronázta. Új permetező készüléket talált fel, melyet febr. hó 26-án mutatott be Pécsen a szőlő- és kertészeti iskolában. Nyomban ki is próbálták és megvizsgálták az új találmányt a szakértők – nagyszámú szőlőbirtokos jelenlétében. Az erről kiállított bizonyítványban a szakértők azt állítják, hogy a Warga Ferenc által készített új találmányú, kemény vörösréz puttonyos peronoszpóra-permetező gép jósága, szolid, könnyen kezelhető szerkezete és finom, csepegés nélküli permetezéseivel az eddig (a bizonyítvány kiállítói által) ismert valamennyi permetező gépet felülmúlja; s tekintetbe véve, hogy ára 17 ft, egyetlen fly anyagból készült permetező gép sem versenyezhet vele...”

S hogy a „krimi” se hiányozzon, olvassuk az „Öngyilkosság” c. cikket!

Öngyilkosság

„Mnistik Lajos mohácsi kereskedő múlt vasárnap este főbe lőtte magát. Neje este felé szüleihez menvén, a férj egyedül maradt otthon. Midőn a nő 7 óra felé hazaért, az ajtó üvegtábláján át látta, hogy az asztalon a petróleumlámpa helyett két gyertya ég. Rosszat sejtve,

nem mert egyedül bemenni a szobába, hanem elment szüleiért. Mikor aztán ezek kíséretében belépett a szobába, férjét egy karosszékben, ülő helyzetben átlőtt halántékkal halva találta. Öngyilkosságának okául részint a difteritiszben elhalt gyermekeinek elvesztése miatti bánatát, részint zilált vagyoni viszonyait mondják.”

50 éve a gazdasági kérdések foglalkoztatták az embereket elsősorban:

Takarékoskodjunk a petróleummal

„Felhívja a közellátási ügyosztály a petróleumfogyasztó közönséget, hogy a kiutalt petróleumot a legtakarékosabban használja, mert a Közellátási Miniszter április hó 1-től 50%-al csökkentette a fejadagot. Azok a földbirtokosok akiknek fejtési és majdan szüretelési célokra petróleumra van szükségük, ezirányú igényüket jelentsék be folyó hó 31-ig a közellátási ügyosztály 1.sz. helyiségében.”

„Burgonyakészlet bejelentése

A közellátási hivatal felhívja mindazokat a termelőket, akiknek háztartási és gazdasági szükségletükön felül burgonyakészletük van, március hó 20 és 31-e között jelentsék be a közellátási ügyosztály 1.sz. helyiségében. Háztartási és gazdasági szükségletnek legfeljebb az alábbi mennyiség vehető számításba: háztartáshoz tartozó személyenként 50 kg, minden bejelentett sertés után 150 kg, minden bejelentett tehén után 300 kg, a gabonalapra bejegyzett minden katasztrális hold után 10 q. A bejelentési kötelezettség terheli azt a bejelentőt is, aki a már kivetett burgonyát beszolgáltatta, de a fenti számítás után még burgonyafeleslege marad.”

De azért a művészet sem hiányzott az életükből. Sőt! Milyen neves személy vette pártfogásba a város billentyűs hangszereit!

„Zongora hangolás

Értesítem a n. é. közönséget, hogy a napokban Mohácsra érkezem és zongora hangolását és javítást vállalok. Hangolás tisztítással 15 pengő és javítások megállapodások szerint. Szíves pártfogást kér: Ébert Bernát zongora hangoló és javító, a bécsi cs. és kir. udvari operaház volt másodhangolója. Jelenkezni lehet: Fridrich Oszkár könyvkereskedésében.”

Zárásként következzen egy érdekes hirdetés!

„Öskeresztény könyvelő (nőt) keresek. Ajánlatokat fizetési igények megjelölésével „Nagy jövő” jelige alatt a kiadóba kérek.”

A 25 évvel ezelőtti Dunántúli Napló is egy újtással ismereti meg az olvasókat:

„Új termékkel jelentkezik a következő negyedévben a Mohácsi Farostlemezgyár. A gyár szakemberei tervezték és részben házilag készítették el a két új termék gyártásához szükséges gépeket. Az egyik gép a csempeutánzatú, a másik a perforált színes farostlemezek gyártására konstruált berendezés. A próbatermelést és a folyamatos gyártást még ebben a hónapban megkezdik.”

Az öt évvel ezelőtti újság-cikk pedig azt bizonyítja, hogy akkor sem volt bonyodalmaktól mentes Mohács élete:

Mennyi helypénzt kell fizetni?

„Történt a múlt szombaton, hogy Mohács piacán a rántani való csirkéért, tyúkokért darabonként 10 forint helypénzt kért Balogh József, aki éppen

A pécsi út az állatvásártértől Újváros irányába, háttérben a vasúti sorompóval, 1952-ben.

Balaton Vilmos felvétele

ezen a napon töltötte be új tisztességét, mert valamennyi árus jó ismerőse, Jäger János nyugdíjba ment. Erre – az elmondás szerint – a finom falatok kínálói lecsapták a szárnyasok szállítására szolgáló kétkerekű koszik dróthálós ketrecének fedelét és hazavitték az árut. Számoltak: 12,50-et fizettek a pelyhes jószágokért napos korukban, 7-8 hete fűtenek, világítanak éjjel-nappal etetik őket, míg legalább rántani valók lesznek, ehhez jön darabonként 10 forint helypénz, s aztán kilónként 55-60 forintot kapnak. Ezért nem adják el a piacon! Csakhogy tévedés történt! A városi tanács 1982-ben hozott rendelete értelmében tyúkonként és egyéb baromfiért darabonként 3 forint helypénzt kell fizetni a piaci árusnak. Aztán az árakat tartalmazó rendelet sokszorosítását előkészítve a gépiró tévedett, és 3 forint helyett 11 forintot írt a sor végére. Mindez 1983-tól csak azért nem derült ki, mert Jäger Jánosnak, a most már nyugdíjas helypénzszedőnek elég volt egyszer, még akkor látni az eredeti példányt, s rutinosan közmegelegedésre végte azóta munkáját. Balogh József pedig hibás példányt kapott és tudhatta, hogy téved... A múlt szombati hibát talán ki lehetne javítani úgy, hogy aki mégis kifizette a tyúkok, csirkék után a darabonként 10 forintot, a következő piaci napokon kapjon ingyenes árusítási lehetőséget.”

Összeállította: Sándor Valéria könyvtáros

A böjti társasélet egykori formái

A farsangi időszak búcsúztatásának ürügyén legutóbb a hajdani vígasságok néhány jellemzőjét, szokásrendszerét igyekeztem összefoglalni. A húshagyó kednek üszkösödve elparázsló máglyáját a hamvazószerdától húsvétig elhúzó nagyböjti időszak aszkétikus fegyelme váltotta fel. Amint a karácsony betlehemi öröme

ventben és nagyböjten műsoros esteket rendszeresítettek. A program első felében olyan előadót állítottak színpadra, aki kultúrájával, témaválasztásával, szuggesztivitásával képes volt belilincselni a legkülönbébb képzettségű és életkorú hallgatóságot. A műsor második felében aztán arra derülhetett fény, hogy a jelentkezők közül ki mit tud. A szavaltatok, énekes és hangszeres bemutatók után az amatőr színjátszók bilincseltek le a jórészt rokonokból, barátokból verbuválódott közönséget.

És most néhány szót a meghívott előadókról! Vagy másfél évtizede – igen heterogén társaságban – azzal némította el lelkendezésem egyik beszélgetőtársam, hogy „azért ezek a vendégszónokok igen silányan bizonyulhattak a későbbi szabadlíceumi előadókhoz képest”. Kényszerűen hosszas késedelemmel most van csak alkalmam rá, hogy konkrét cáfolattal védjem meg a magam akkori igazát. Csúpan ízelítőül emelek ki néhányat a legényegyletben dobogóra lépett professzorok közül. 1922-ben Késmárky István jogász, 1926-ban Fenyvessy Béla farmakológus és Heim Pál gyermekgyógyász járt itt Pécsről. 1927-ben ugyanők, s velük még Scipiades Elemér nőgyógyász. Csodálatos módon: Scipiades és Heim már 66 éve az ifjúság „felvilágosítására” használta fel a kínálkozó lehetőséget – no, nem a szabadosságra, a gátlástalanságra bátorító kicsengéssel, hanem közlendőinek reflektorával a családi erkölcs és a lelkiismeretes felelősségvállalás irányába tártáza. Igaza volt persze hajdani vitapartneremnek abban, hogy az adventi és a nagyböjti estek előadói közt jelentős szerepet vállaltak a papok is. De milyen tudású papok? Sipos István teológiai rektor, akinek egyházi jogi kötetait Ausztráliától Amerikáig világszerte tankönyvül használták az egyetemek. Hajós György, a későbbi teológiai rektor. Gálos László egyháztörténész, a kolozsvári egyetem magántanára, akinek ívelő karrierjét csak az

akkori határmódosulások vágta ketté. Mindhármuk ismerem diákéveimben. Kockázat nélkül vonhatom le a következtetést: az 1925 óta rendszeressé vált szabadlíceumi előadások – melyeknek színhelye előbb a kaszinó volt, majd a városháza díszterme – a legényegyleti estéknek nem rivalizálható képzettségűek voltak, hanem velük kölcsönhatásban nyitottak utat Mohács értelmi-urbanizációs felemelkedése felé. A szabadlíceumnak akkora volt a vonzereje, hogy a gimnáziumban rangot jelentett, ha egy példás előmenetelű diák igazgatói engedélyt kaphatott látogatására. Monográfiámban minden kiemelkedő előadó nevét megörökítésre érdemesítem. Itt most csupán szemléltetésül sorolom fel Glatz Oszkár festőművészt (1929), Vargha Damján ciszterci professzort, a kódexirodalom tudósát (1930), Schaurek Rafael jogászt (1930), Neuber Ede bőrgyógyászt, Faluhelyi Ferenc geográfust (1932), és Martyn Ferenc festőművészt (1942). Az 1935-ben létesült gimnázium bővelkedett olyan tudományos felkészültségű tanárokkal, akik méltóképpen csatlakozhattak a pécsi professzorokhoz. Dr. Simon Vendel, Hites Ferenc, Kövesi József, Lieli István és Erdőhelyi Kálmán egyenként szívesen hallgatott előadók voltak – és persze velük a már pályakezdőként igen népszerű dr. Csúcs László szülészorvos. Némi félrekalandozás után emlékezésem zárórésze akaratlanul is visszavezetett a legényegyleti estékhez, hiszen ezek a pódiumra lépő mohácsiak mind részt vállaltak az itt folyó értelmi-érzelmi nevelésben is. Kissé megkeseredik a szájja az amatőr művelődéstörténésznek, ha végiggondolja, hogy mindebből nem vonható le napjainkra, jövőnkre nézve semmi tanulság. Azért, ha sokan érdekesítik végigolvasásra jószándékú cikkemet, talán mégsem ennyire sötét a helyzet...”

Bojtár László

Kiállítás – tudományos konferencia

Március 31-én kerül sor egy gyönyörű, értékes, a vallási élet népi emlékeit bemutató kiállítás megnyitójára.

Dr. Sarosác György múzeumigazgató a kiállítás vezetője fáradhatatlan munkával készítette elő a bemutatót, mely előreláthatólag szeptemberig lesz látható a múzeum Városház utcai épületében. A kiállítás kapcsolódik a március 31. és április 1. között megrendezésre kerülő Tudományos Konferenciához, melynek fő témája a boszniai Ferencesek a Duna mentén és a Magyarországon élő Horvátok vallási élete.

Program:

31-én 9 órakor Istentisztelet a Ferencesek templomában. Misét mond: Mayer Mihály pécsi püspök valamint Štefan Dumović, Stjepan Zadorac és Franjo Pavleković plébánosok.

10 órakor Emléktábla leplezése. Ünnepi megemlékezést mond: Hegedűs J. Kolos, a Ka-

pisztrán Szent János ferences tartomány főnöke és fra Petar Andjelović, a Bosna Argentina ferences rendtartomány főnöke.

11 óra megnyitó a városháza dísztermében. A konferenciát köszönti Wolfart János, a Nemzeti és Etnika Kisebbségi Hivatal elnöke és Djuro Francković, a Magyarországi Horvátok Szövetségének elnöke.

11.30-tól 13-ig és 15-17 óráig tudományos előadások

17 órakor a múzeumban kiállítás megnyitó. Beszédet mond: dr. Újvári Jenő megyei múzeumigazgató, közreműködik az „August enoa klub” asszonykórusa.

19 órakor fogadás a városházán

Április 1-én 9-13-ig az előadások folytatása.

13-14 óráig vita, konferencia zárása.

A konferencia előadói az előadások elhangzásának sor-

rendjében: dr. Sarosác György (Mohács), dr. Kneip István, Kárpáti Gábor, dr. Rajczi Péter (Pécs), dr. Stjepan Sršan (Eszék), dr. Vitomir Belaj (Zágráb), dr. Franyo Emanuel Hoško (Róma), dr. Ante Skulić (Zágráb), dr. fra Marko Karanatić (Szarajevó), dr. Kőhegyi Mihály (Baja), prof. dr. Stanislav Marjanović (Eszék), Dinko Šokčević (Pécs), Frisny Ádám (Pécs), dr. Pavle Knežević (Zágráb), dr. Barics Ernő (Pécs), mr. Lazar I. Krmpotić (Szabadka), Marija Mirković (Zágráb), dr. Tímár György (Pécs), Gyurok János (Pécs), Horváth Ágnes (Budapest), Blazetin István (Pécs), dr. Horváth Sándor (Szombathely), dr. Mándity Mihály (Csávoly), Begovác Rózsa (Pécs), Frankovics György (Pécs), Milica Klajčić - Taradžija (Pécs)

A tudományos ülés fővédnöke Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság elnöke.

A Bartók Béla Művelődési Központ programjai

A Kossuth Filmszínházban
22-én 19 órakor Korda György és Balázs Klári

Barátok, amíg élünk című showmúsora Belépő: 200 Ft

A Kossuth Filmszínház Emeletén

30-án 17 órakor Cukorbeteg klub

vezeti: dr. Gyenei Magda

A Művelődési Házban

20-án 21 órától Asterix bál

22-23-án 9 órától Fügönyvásár – Otthon 2000

25-én 18 órakor Bibliai előadás: Az emberi történelemről

27-én 21 órától Mixer bál

28-án 16 órakor Evangelizációs koncert az Emberbarát Alapítvány szervezésében (Sion Gyüleket)

1-én 18 órakor Bibliai előadás: Jézus élete és országa (videofilm)

3-án 19 órakor Sex Action koncert

A Radnóti Lakótelep Klubhelyiségében (MTESZ Klub)

24-én 17 órakor Tóth Sándor, a KDNP országgyűlési képviselője tart előadást (a KDNP Mohácsi Szervezetének rendezvénye)

Moziműsor

19-21- Bumm-Bumm (mb.színes spanyol-belga)

R.: Rosa Vergés, Fsz.: Viktor Lazlo, Sergie Mateau, T.: Az ugyanabban a bérházban lakó vonzó Sofia és a cipőüzlet tulajdonos Tristan,

szelmi és házassági csodáisaik miatt, egymástól függetlenül elhatározzák, hogy nem lesznek szerelmesek többé...

23-25 A szerelem fészkei (színes kanadai-francia-német)

R.: Andrew Birkin, Fsz.: Greta Scacchi, Vincent D'Onofrio, T.: A jómódú, művelt párizsi lányt és az egyszerű, skót halászfűt látszólag világok választják el egymástól, mégsem tudnak egymás nélkül élni. A lány férjhez megy, a fiú megnősül, de szenvedélyes szerelmük átíveli a köztük lévő társadalmi különbségeket.

26-28 Nincs bocsánat (színes amerikai)

R.: Clint Eastwood, Fsz.: Gene Hackman, Clint Eastwood, Morgan Freeman, T.: A kiöregedett revolverhős valahol a préri közepén földműveléssel tengeti életét, amíg nem találkozik egy fejadással, aki (majdnem) vak lévén (majdnem) lovagias ügy megoldásához kéri a hajdani villámkezdő segítségét.

29-31 Drakula (színes amerikai)

R.: Francis Ford Coppola, Fsz.: Gary Oldman, Anthony Hopkins, Winona Ryder, T.: Drakulát, Erdély egykori véres kezű vajdáját évszázadokkal ezelőtt eltemették, teste azonban mégsem omlott porrá. Hírlik, hogy sírjából kelve minden éjjel borzongató kalandra indul...

01-04 Az utolsó Mohikán (színes amerikai kalandfilm)

R.: Clint Eastwood, Fsz.: Gene Hackman, Clint Eastwood, Morgan Freeman, T.: A kiöregedett revolverhős valahol a préri közepén földműveléssel tengeti életét, amíg nem találkozik egy fejadással, aki (majdnem) vak lévén (majdnem) lovagias ügy megoldásához kéri a hajdani villámkezdő segítségét.

29-31 Drakula (színes amerikai)

R.: Francis Ford Coppola, Fsz.: Gary Oldman, Anthony Hopkins, Winona Ryder, T.: Drakulát, Erdély egykori véres kezű vajdáját évszázadokkal ezelőtt eltemették, teste azonban mégsem omlott porrá. Hírlik, hogy sírjából kelve minden éjjel borzongató kalandra indul...

01-04 Az utolsó Mohikán (színes amerikai kalandfilm)

R.: Clint Eastwood, Fsz.: Gene Hackman, Clint Eastwood, Morgan Freeman, T.: A kiöregedett revolverhős valahol a préri közepén földműveléssel tengeti életét, amíg nem találkozik egy fejadással, aki (majdnem) vak lévén (majdnem) lovagias ügy megoldásához kéri a hajdani villámkezdő segítségét.

29-31 Drakula (színes amerikai)

R.: Francis Ford Coppola, Fsz.: Gary Oldman, Anthony Hopkins, Winona Ryder, T.: Drakulát, Erdély egykori véres kezű vajdáját évszázadokkal ezelőtt eltemették, teste azonban mégsem omlott porrá. Hírlik, hogy sírjából kelve minden éjjel borzongató kalandra indul...

01-04 Az utolsó Mohikán (színes amerikai kalandfilm)

R.: Clint Eastwood, Fsz.: Gene Hackman, Clint Eastwood, Morgan Freeman, T.: A kiöregedett revolverhős valahol a préri közepén földműveléssel tengeti életét, amíg nem találkozik egy fejadással, aki (majdnem) vak lévén (majdnem) lovagias ügy megoldásához kéri a hajdani villámkezdő segítségét.

29-31 Drakula (színes amerikai)

R.: Francis Ford Coppola, Fsz.: Gary Oldman, Anthony Hopkins, Winona Ryder, T.: Drakulát, Erdély egykori véres kezű vajdáját évszázadokkal ezelőtt eltemették, teste azonban mégsem omlott porrá. Hírlik, hogy sírjából kelve minden éjjel borzongató kalandra indul...

01-04 Az utolsó Mohikán (színes amerikai kalandfilm)

Vásárlási utalványt nyerhet!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13							14				
15	4			2			16			17	
18		1			19				20		13
21							5	7			
24											6
			26								
28	29										30
31											
			11								
34					35	36		37	38		
	3										
40				41				42		43	
44		45				46					
47											10

Forza
kisáruház
diszkont árak
(a Pince borozó mellett)

A jobb alsó sarokban megszámozott négyzetek betűit összeolvasva, a Forza kisáruház felhívását kapja megfejtesül. Ezt kérjük szerkesztőségünk címére, nyílt levelezőlapra, legkésőbb április 2-ig beküldeni. A nyilvános nyereménysorsolás április 5-én, 16 órakor lesz a Pince borozóban. A három nyertes 1-1 db 500 Ft-os vásárlási utalványt kap, amelyet a Forza kisáruházban vásárolhat le.

Figyelem! A nyereményszelvényt kérjük ragassza rá a nyílt levelezőlapra, mert az csak így vehet részt a sorsoláson. Az 4. számban megjelent rejtélyünk megfejtése: Tarkagéb. A szerencsés nyertes: Samu György Mohács, Zrínyi u. 7. Gratulálunk!

Vízszintes:

1. Török vendégfogadó 13. Vitalitás 14. Aprólyukú rosta 15. Orosz női név 16. Vietnami holdújév 17. Az integrált áramkör angol rövidítése 18. ... Geller, ismert parafenomén 19. A Pendragon-legenda írója (Antal) 20. Tarna-patak melletti község 21. Gabonafű 23. Pan társa 24. Sajátkezűleg röv. 25. Magyar rajzfilmfigura 26. A bizmut vegyjele 27. Állat lakhelye 28. Hibáztat 30. Bosszús szócseka 31. Huszár vezényszó 32. Kender megmunkáló szerző 34. Afrikai antilop 35. Tegő viszony 39. Névelő röv. 40. Rákfarok! 41. Világ bajnok sakkozó volt (Mihail) 42. Savanyú 44. Bányavágtat 46. Formálól 47. József Attila verse

Függőleges:

1. Goldini színműve 2. Mitikus brit király 3. Villamos kocsiszín 4. Az abszolút nyomás jele 5. Költemény 6. Boltos egyik igéje 7. Ilyen nap március 8-a 8. Ruha tartozéka 9. Nem azt 10. Sír 11. Színpadi változat 12. A postás mindig kétszer csenget férfi főszereplője 16. Üres tár! 20. Női név 22. Halcsont 23. Szabadidős tevékenység 26. Derűre jön 29. Homorú 30. Elutasítá 33. Bensőséges 35. Petőfi ráérős alakja 36. Tova 37. Színültig 38. Tartóelem márkája 41. Kopasz 43. Talajlazító eszköz 45. Tetejére 46. Amerikai hírgyűnősköv. röv.

BRADITS JÓZSEF

Keresztrejtély szelvény VI. szám.

DOLINA Egy fizéves jubileum

A Dolina együttesel a Bólyi Művelődési ház zártkörű batusy bálja előtt találkoztam. Míg a zenekar többi tagja a színpadon foglalatokodott, addig sikerült elbeszélgetnem Schmidt Józseffel és Tornai Ferencel, a zenekar vezéregyéniségeivel.

– Tulajdonképpen mit jelent az együttes neve, a Dolina elnevezés?

– Mi eredetileg délszláv zenét játszottunk és szerettük volna a zenekarunknak is valamilyen délszláv nevet adni. Így alakult ki a Dolina elnevezés, ami magyarra fordítva völgyet jelent.

– A Dolina már elég régóta létezik, méltán elismert és ismert zenekar. De valójában mikor alakultatok és mi a jelenlegi felállásotok?

– Az együttes '83 februárjában alakult, így pont most vagyunk tíz évesek. Két külön zenekarból jöttünk létre. Ketten, Nádas László és Schmidt József a régi Moszkítóban, további négyen pedig egy délszláv zenekarban játszottak. Amikor összejött a Dolina, eredetileg hat tagból állt. Mára már öt személyre fogyatkoztunk, de a billentyűsünk kivételével mi négyen alapító tagok vagyunk.

Tagjaink: Tornai Ferenc (szaxofon, fúvós hangszerek, ének), Nádas László (szólógitár, ének), Matheisz József (baszszuszgitár, harmonika), Mausz Antal (billentyűs) és Schmidt József (dob, ének).

– Kanyarodjunk vissza a kezdetekhez. Hogy indult be a zenekar, és hogyan teltek az első évek?

– Eredetileg csak délszláv zenét próbáltunk játszani. Sok fellépésünk volt. Az egész országot bejártunk. Megfordultunk Dunaujvárosban, Balassagyarmaton, voltunk Budapesten, Barcsra és még sok helyen. Emlékezetes két hetet töltöttünk a Sarajevo melletti Zavidovici-ben. Az utolsó öt évben sokszor voltunk kint NSZK-ban, ahol különböző rendezvényeken vettünk részt. Általában München és Nürnberg környékén léptünk fel. De visszatért a korai időkhöz, az első év őszén – még '83-ban – rájöttünk arra, hogy a délszláv zenéből nem lehet megélni. Nagyon kevés igény volt rá. Akkor kezdtük színesíteni a zenekar repertoárját. A béli zenétől kezdve egészen az örökzöldekig, mindent játszottunk. Szerencsések vagyunk a zenekar felállításában, mivel szinte minden műfajban otthon vagyunk.

– Mindig zenéből éltek?

– Mi nem csak a zenéből élünk. Nálunk a zenekar összes tagja dolgozik. Mindig volt állandó munkahelyünk, és most is van.

– A család, illetve a családtagjaitok mit szólnak ehhez a kettős élethez?

– Az nehéz. Az ember ennek megfelelően alakította ki a magánéletét. De ennek ellenére nehéz, hiszen az összes hétfőgénk elmegy.

– Mondjatok valamit a mohácsi kultúrközösséghez fűződő kapcsolatokról.

– Régen, amikor ez a délszláv vonal még ment, nagyon sokat játszottunk a mohácsi kultúrháznak. Társadalmi munkában táncsoportokat kísértünk, műsorokban léptünk fel. Éveken keresztül játszottunk a Busójárásokon, aztán ez a vonal valahogy megszakadt.

– Ha már ilyen rég együtt vagytok és együtt játszatok, biztosan van valamilyen közös hobbitok.

– Természetesen a zene, de amellet a sport is. Többnapos turnéinkon valamennyire összekötöttük a fellépésünket az ottani sportrendezvényekkel.

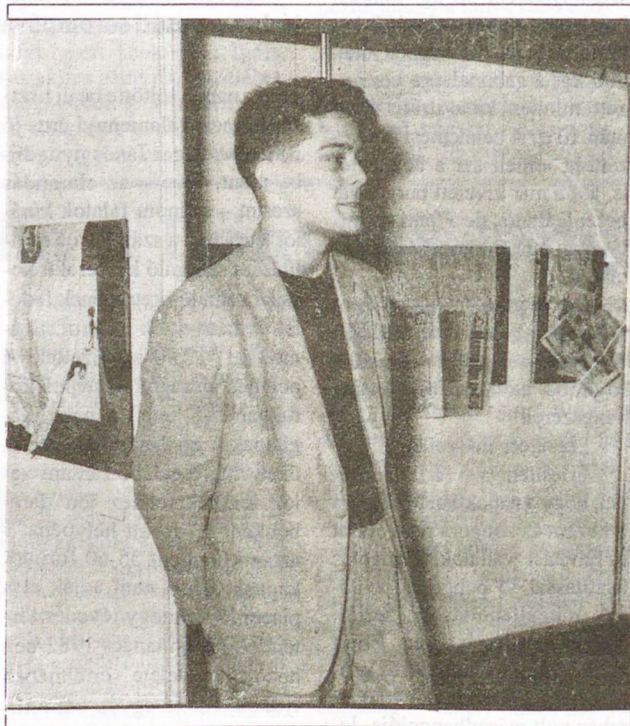
– Zeneileg fogtok valami újat nyújtani a közeljövőben?

– Amatőr szinten az ember újat nyújtani már nem tud. A menő slágerekben is rengeteg olyan anyag van, ami már máshonnan eredő téma. A mai nagy zenekarok is inkább a régi slágereket, a régi sikereket dolgozzák át. Ez a nosztalgiahullám nagyon elterjedtben van. Mi is sok ilyet játszunk, sok régi számot dolgozunk át. Így a magunk stílusán belül próbáljuk eljátszani őket.

– Utolsó kérdésként, milyen a közös együttesen belüli harmóniátok?

– Ez a tíz év, gondolom bizonyított. Majdnem változatlan felállásban sikerült megmaradnunk. Próbálunk továbbra is együttmaradni, zenélni, amíg a közönség igényt tart ránk.

Heirich Ervin

Balázs Balázs Kolos letakart képei előtt a megnyitón

A lánycsóki Népház Programjából

Március 20. Faluszövetkezet bálja – Zene: Sing

23. 14 órától Nyugdíjas Klub

24. 14.30 órától Német nyelvű gyermek honism. csoport

26. 18 órától Sakk klub

27. Lakodalom

28. Koós János és Dékány Sarolta show mősora. Jegyek elővételben is válthatók: 200, 150 és 100 Ft-os árakon

30. 14 órától nyugdíjas klub

31. 14.30 órától német nyelvű gyermek honism. csoport

Április 2. 20 órától Joy bál

3. 20 órától Lux bál

Tátika a lánycsóki Népházban

„Egyszer volt Budán kutya vásár...” – mondták a hitetlenek. „Olyan jól, mint a tavalyi, úgysem fog sikerülni.” Nem-e?

Tömvé a ház, egy gombostűt sem lehetett volna leejteni. Reflektor, villogó fények, piros – zöld lámpák...

Huszonhat produkció, egyik színvonalasabb, mint a másik... No, Zsúri, most dönts!... Nehéz. Éppen ezért megosztott díjakat ítéltek oda.

Első: Nagy Barbara (Mohács) Madonna

Második: Szabó Bernadett (Lánycsók) Michael Jackson Pánki Lajos (Lánycsók) Guns N'Roses Axl Rose

Harmadik: Fazekas Ibolya (Lánycsók) Dolly, Katona Orsolya, Bélavári Zita, Rittlinger

Rita (Lánycsók) Zoltán Erika és a táncosok

Közönségdíj: Horváth Attila (Lánycsók) Rapülök (Geszt Péter)

Zsúri különdíj: Beck Daniella (Lánycsók) Pancsoló kislány,

Nagy Irén (Kisnyárád) Vene, vene...

Népház különdíj: Légrádi Tibor, Bajnáczy Veronika, Elek Anita, Mező Szilvia (Lánycsók) Zoltán Erika és a táncosok

Az első három helyezett – öt produkció – a Gyermekbirodalom nevű szervezet 1-1 hetes balatoni nyaralását nyerte. A közönségdíjat és a zsúri különdíját a Polgármesteri Hivatal ajánlotta fel: 3.000 Ft-os vásá-

rlási utalványt. A Népház különdíja: 1.500 Ft-os vásárlási utalvány volt. Egyébként minden résztvevő ajándécsomagot vehetett át, melyet a helyi magán-kereskedők és kisiparosok ajánlottak fel. A lánycsóki Tátikának sztárvendégei is voltak: Tina – rock nagymama – Radányi Tiborné, Voigt Ági-Bodrogi Gyula – Légrádi Tiborné-Radányi Tiborné, Kovács Kati – Pauer Józsefné, Boney M – Varga István, Légrádi Tiborné, Radányi Tiborné, Rittlinger Rita

Szóval... lesz még jövőre is Lánycsókon Tátika?!

A színvonalas show műsor főszervezője Rittlinger Jánosné volt.

Köszönjük.
Tölgyesiné Zátanyi Zita

Széchenyi – Hírek

Pályázat Országos első helyezése

A Művelődés és Közokt. Min. 1992. októberében a Köznevelés folyóiraton keresztül pályázati felhívással fordult a nevelési-oktatási intézményekhez, hogy adjanak számot a már működő, megvalósult, konkrétan már létező elképzeléseikről. A pályázatra iskolánk pedagógiai programját küldtük el, amelyben leírtuk, hogy tanulóinkat mire képeztük, milyen céljaink vannak, belső szakmai tevékenységünk miből áll. Az

értékközvetítő- és képfejlesztő program helyi adaptációi is helyet kaptak ebben a munkában (term.tud. irányultságú képességfejlesztés, horvát képfejlesztő program). Tantárgyfejlesztési, taneszközkészítési dokumentumokat is csatoltunk, így a Matematikai játékok 1.2, Számítástechnika 1.2, valamint a Rejtvény 1.2.3.4. osztályos munkánk a diákönkormányzat működtetésének lehetőségei, az idegen nyelv tanításának új útjai (angol), környezetkultúra, az iskolarádió – ezek alkották

pályázatunkat. A pályázatot az iskola nevelői készítették: Dárdai Ferencné, Hajnal Anna, Langó Gizella, Lőrincz Gyöngyi, Merész Istvánné, Nagy Kálmán, Nagy Kálmánné, Porgányi Lászlóné, dr. Pappi Józsefné, Schefferné Gárdai Györgyi, Szerencsés Ilona, Udvarácz Mátyásné, Solt Istvánné.

Pedagógiai programunk a minisztérium országos pályázatán első helyezést ért el, melyről Dobos Krisztina államtitkár értesített bennünket.

Hajnal Anna igazgató-helyettes

Sítáborban voltunk

Március van és igazából úgy illene, hogy rügyezzenek a fák, a kertekben nyílnak a téltemető virágok. Ehelyett időnként még mindig puha fehér hó szitál, s decemberi hangulatot áraszt. Nekem a Tátrát idézi, Zdiart, ahol egy hetet töltöttünk el, február 21-28-ig sítáborban.

Minden évben 12-14 széchenyist Győző bácsi (Pazar Győző) bevezet a síelés rejtelmeibe. Idén sem volt ez másképp. Tízennégyen, kezdők és haladók együtt siettünk a gimisekkel. Én már a „haladókhöz” tartozom, de a cím azonban ne tévesszen meg senkit, az én esetemben nem az ügyességemre vonatkozik, hanem arra, hogy

már másodszer veszek részt ilyen sítáborban. Így aztán összehasonlíthatom az ideit és a tavalyi sítábor. A legkellemesebb változás az volt, hogy az iskolánktól – Győző bácsi pályázatának köszönhetően – nagyon jó sífelszerelést kaptunk. Szálláshelyünk szintén kényelmesebb volt a tavalyinál, bent meleg volt és meleg vízünk is volt, amennyi kellett. Csak az ételmezésben nem történt változás: az unalmas levesek, gyanús húsook – lehet, hogy tavalyról maradtak? Győző bácsi szerint túlságosan finnyások vagyunk. Nem tudom, az biztos, hogy a szlovák ételeket a „magyar gyomrunk” nem nagyon értékelt. A természet viszont

kedvezett nekünk. Csodálatos, friss havon síelhettünk. Csupán egy napunkat rontotta el a viharos szél, aznap kicsit korábban tértünk haza, egyébként minden nap reggel 10-től du. 4-ig síelhettünk. Egy délutánt töltöttünk vásárlással. Nagyon hamar eltelt az egy hét, szerencsére senkit semmi baj nem ért.

Kisebbségi megfigyeléseinket a „Doki” (dr. Pereszlenyi László) lelkiismeretesen kiküldte.

Köszönjük a sítábor megszervezését Éva néninek, dr. Csonka Takács Lászlónénak és Pazar Győző bácsinak.

Topál Zsófia 8.a.

Franciaországi kapcsolatok

Iskolánkban 3. éve folyik francia nyelvtanítás. A nyelv jobb megismerése és a nyelvgyakorlás érdekében kapcsolatot kerestünk egy francia iskolával, olyan intézménnyel, ahol az általános iskola és szakközépiskola működik együtt. Vendégeink Bretagne északi részéről, Rennes városából érkeztek. A csoport tagjai középiskolá-

ban tanító tanárok, 10-12 éves gyerekek és szülők voltak. Az itt töltött 3 nap alatt megismerkedtek Moháccsal, a város környékével, valamint Pécest és Békápusztát is megnézték. Az előre megtervezett és szervezett programokban magyar nevelők, tanulók és szülők is részt vettek. A családias hangulatú, kellemes napok után kölcsönösen megajándékoztuk egymást; városunkra, lakóterületünkre

jellemző ajándékokkal. Kapcsolatunkat a következő években tovább szándékozzuk bővíteni, júniusban testvérosztályt fogunk vendégül látni, s a következő nyárra tervezzük a mi tanulóink kijutását Franciaországba, hogy Bretagne csodálatos tájaival megismerkedjünk, s a nyelvet gyakoroljuk.

Mészáros Zita francia nyelvtanár

Iskolánk felújítása

Mohács 900 éves évfordulójának alkalmából a Széchenyi István Általános Iskolában megkezdődtek a felújítási munkálatok. Az iskola külső homlokzatán már folynak az előkészítő munkák. Tervezik a főépület teljes homlokzatfelújítását, új lábazat készítését s a teljes tetőtér befedését a térelharmonizálva szeretnék megoldani. Ennek határideje június 1. A külső építéshez Mohács Város Önkormányzata 8,5 millió forinttal járult hozzá. Az iskola, belső terének festését, az alag-

sor megszépítését, a teremben a padlók, a folyosón a vizesblokkok felújítását vállalja. Mindkét lépcsőház megszépítését is tervbe vették. Ezeket a felújításokat nyárra tervezzük. A kerítés cseréje még függőben van, az udvar átépítéséhez, parkosításához támogatást keresünk, mert a költségvetés igen kevés, s így pénzünnel küzd az iskola.

Mohács Város Önkormányzatának megköszönjük az eddigi támogatást, segítségnyújtást.

Simis Eszter 8.b.

Lapunk eddigi számai megvásárolhatók a Dózsa Gy. u. 10. szám alatti fényképezőüzletben.

Városismereti vetélkedő II. forduló

Az első séta kérdéseire a helyes válaszok a következők:

A.1. Szepessy Ignác – pécsi püspök

2. Sárga

3. Barokk, Berényi címer, „püspöki” mindkettő műemléktáblával jelzett műemlék, stb.

4. Kisfaludy Károly Gimnázium – 1785 Püspök Templom

B.1. Bíróság

Keresztokcsma

2. Petőfi Sándor – itt szállt meg vándorszínész korában, Schaár Erzsébet

3. 1982-ben Kossuth Lajos Mohács díszpolgárává választották.

Nagy örömről 27 csapat küldte el határidőre a megfejtését.

Pontszámaik a következők: Aranyas: 49, Fakutya: 49, Pallasz Athéné: 48, Zeus: 48,

tották. Azóta a Német utca az ő nevét viseli.

Városvédő Egyesület 1992.

C. Lengyel hősök, Bolgár hősök, Szovjet hősök emlékműve

Leányka könyvvel (vagy kővel – a könyv sajtóhibás)

D. Schneider szoba

1. 1904. május 13.

1889. július 27.

2. Baján 1908. évi június 10.

29. napja

kitűnő: rajz, jeles: ének,zene, kitűnő: egyházi ének, orgonálás, nem szerethette: menyiség, termésetrajz, vegytan

3. Furcsaságok az erdőben

Civitas: 48, Gumimacik: 48, „Csele-S”: 46, Duna vize: 46, Cincárok: 45, Flórián: 45, Tiroli: 44, Csipet-csapat: 44, Fejfel a falnak: 43, Vénusz légykapója: 42, Spartacus: 41, Fekete

holló: 41, „1526”: 41, Gepidák: 41, Sárgarigó: 40, Mohácsi csillagok: 40, Szepessy csapat: 39, Schneider csapat 39, Hóvirág: 39, Fidó: 38, Szamurájok: 37, Duna: 36, Sas csapat: 28.

4. Schiller Boriska

Weidlich Ede fényképész

5. Hámat tojott a fekete kánya...

6. Széles víz a Duna (hatvan magyar népdal Mohácsról és környékéről)

A mohácsi malomgátba reng a nád

mohácsi népdalok

7. 1971. február 20. du. 4 óra

8. Nincs a fényképen: irka, térkép, babzsák, színesceruza, törölgumi, értesítő könyvecske stb.

Második séta: Duna-part

Mohácson, sajnos nem ível át híd a Duna fölött, az átkelést a komp teszi lehetővé. Innen induljunk el!

A.1. Bőnt; deregle; szapoly; – ezek a Dunával kapcsolatos régi-régi kifejezések, amelyek a vízzel foglalkozókodók ismertek és használtak, ma már azonban feledésbe merültek. Mit jelentenek?

B.1. Dél felé visz az az utca, amit nemrég még Ságvári utcának neveztek. Mi ma ennek az utcának a neve? 2. Ebben az utcában a Duna felőli oldalon álló épület falán emléktábla található. Melyik üzem működik az épületben? 3. Kinek az emléket őriz az emléktábla? 4. Másoljátok le a tábla szövegét!

C.1. Ha visszaindultok a komp irányába, eljuttok a Csele Hotelhez. Miről kapta a nevét? 2. Hány vendéget tud egyszerre fogadni?

D.1. A hoteltől hány lépésre áll a vízen járók védőszentjének a szobra. Kit ábrázol? 2. Mikor van a vízen járók védőszentjének ünnepe? 3. Melyik évben, és ki állította a szobrot?

E. A szobor közelében lévő Halász Csárdát kitűnő halételeiért keresik fel a városunkba látogató idegenek. 1. Miből és hogyan készül is a mohácsi halászlé? Milyen nyersanyagok kellene hozzá? 2. A csárdában játszó zenekarnak melyik az a hangszere, amely megkülönbözteti a Tisza-parton lévő városok halászcárdáiban játszó zenekaroktól?

F. A Halász Csárda előtt áll a belvárosi katolikus templom. 1. Kinek a tiszteletére és mikor építették? 2. Bejárata fölő az 1826-os restaurálás alkalmával reliefet helyeztek el. Kit ábrázol

a relief? 3. Miért abban az évben került oda?

G. Ha tovább indultok észak felé, eljuttok a Kisfaludy utca 2.sz. emeletes ház elé, melynek falát falfestményes fülkék díszítik. Milyen nemzetiségű és foglalkozású volt hajdan e ház lakója?

H. Ha előre, távolabba tekintetek, 48 m magas templomtornyot láttok. 1. Mikor építették, milyen stílusban? 2. Milyen vallású emberek járnak ide?

I. Szerb utca 2. Kanizsai Dorottya Múzeum. (Menjtek be és tekintsetek meg a kiállítást! Nyitva keddtől péntekig, 10-16 óráig.)

1.a.) Milyen alkalomra készült a kiállítás? b.) Kik rendezték a kiállítást?

2.a.) Kit ábrázol az első tárló fölötti réz dombormű? b.) Milyen egyházi és világi ranggal rendelkezett? c.) A felirat szerint miben volt ő a legnagyobb?

3. A középkori Magyarország Közép-Európa legnagyobb és legerősebb állama volt. a.) Milyen stílusban épültek a XV. században az egyházi épületek, a királyi és főúri várak? b.) Milyen tárgyakat találsz az első tárlóban, amelyeket egy főúri ház bejáratánál használhattak?

4. a.) A XV. század elején Mohács is mezőváros volt. A múzeum egyik felirata arról tájékoztat bennünket, hogy miből származhatott az ország parasztpolgárainak jövedelme. Írd le a helyes választ! b.) Azt is megtudhatod, hogy hány lakosa volt ebben az időszakban az országnak, és hány százalékuk élt földesúri függésben.

Kérjük a két adatot!

5. E kor egyik hatalmas nagybirtokosa néz ránk egy másik domborműről, amin ezt a latin feliratot olvashatjátok:

REX UNGARIE IOANES-I

Ki ő?

6. A múzeumban nagy falterkép ábrázolja azt, hogy hogyan terjeszkedett a török 1361-1526 között. Ha jól megfigyeled a térképet, le tudod olvasni, hogy a Magyar Királyság területén mely várak kerültek török kézre. Sorold fel a várak nevét!

7. A múzeumban található ágyú fölött két halálos ellenfél képe látható. Kiket ábrázolnak a képek?

8. Az egész gyalogság és több ezer lovas vesztette életét a mohácsi csatamezőn. Hány tömegsír őriz földi maradványukat?

9. A mohácsi csata idején sok pénzt rejtettek el. Mohács melyik utcájából került elő az itt kiállított két korsónyi pénz?

10. Annak a festőnek a nevét írd le, aki II. Lajos királyt és a mohácsi csatát megörökítette.

11. A csatavesztést több író és költő megidézte művében. A múzeum tárlójában is találsz ezen művekből. a.) Ki írta a „Mohács, vagy két árva gyermek vergődése” c. könyvet? b.) Mikor adták ki a művet?

12. Ki készítette a Kanizsai Dorottya Múzeumban található II. Lajos szobrot?

A válaszokat március 26-ig juttassátok el a Belvárosi Általános Iskolába, Mohács Szabadság utca 2. A borítékra ragasszátok fel a vetélkedő újságból kivágott emblémját

Tudósítás a lovasszakosztály gyűléséről

Mint arról már hírt adtunk, tavaly 12 fővel megalakult az MTE lovasszakosztálya, amely március 5-én tartotta évi első gyűlését az MTE klubjában. Az elnök, dr. Papp Ibolya ismertette a napirendi pontokat, melyek a versenyek megrendezése, a tagfelvétel és a szakosztály működésével kapcsolatos egyéb teendők voltak.

A tavalyi „dr. Nyéki Takács Ferenc emlékvésény” idén is szeretnék megrendezni, emellett azonban még egy másik, egy meghívásos verseny is szóba került, melynek időpontja június 6-a lenne. A szakosztálytagoknak lehetősége nyílik – a szakosztály támogatásával – a nagyobb vidéki versenyek látogatására is. A megjelent szép-

számú érdeklődő közül többen kérték felvételüket a tagságba, így a létszám 30 főre gyarapodott. Tagok természetesen nemcsak lótulajdonosok lehetnek, hanem mindenki, akinek érdekel ez a sportág és szereti a lovakat. Jelentkezni a Schmidt-gödörbéli lovardában lehet; a tagdíj felnőtteknek havi 100, gyermekeknek 50 Ft.

1993. április 3-án, 9 órai kezdettel a Brodarics téri Általános Iskola tornatermében Mohács Város 900 éves évfordulója tiszteletére karate verseny lesz a Mohácsi Torna Egylet karate szakosztálya, valamint a Városi Önkormányzat Sportosztálya rendezésében. A versenyen gyermek, ifjúsági és felnőtt karatéka vesznek részt. Minden érdeklődőt szeretettel várunk a rendezők.

MOHÁCSI HÍRLAP KÉTHETI KÖZLETTI ÚJSÁG

ISSN 1216-4062

Lapkiadó és tulajdonos:

Schindlné Menyhárt Éva

Levelezési cím:

Mohács, Pf. 73. 7701

Telefon: 711/11-01

Főszerkesztő:

Köveskúti Péter

A szerkesztőség állandó munkatársai:

Antoni Andrea,

Szaksz Éva,

Tot Tivadar

Nyomdai előkészítés:

„GA & BI”

Kiadványszerkesztő

Fotó- és

Reklámügynökség

Tel.: 711/17 – 33

Építkeznek, felújít... A BELFI Kft mindenben segít

Mohácson a Kossuth L. u. 72-ben, Tel./Fax.: 711/11-57

Nagykereskedelmi forgalmazásban:

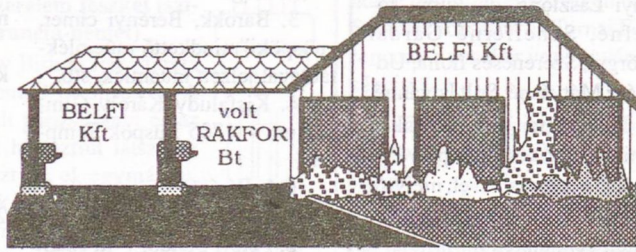
- Horvát beltéri burkolólapok 20x20 cm 380 Ft/m² + ÁFA
- Horvát fehér csempe 20x20 cm 280 Ft/m² + ÁFA
- FALCO Fakombinát termékei minden méretben: laminált bútorlapok, Ck betonyp lapok

Kiskereskedelmi forgalmazásban:

- Alapvető építőanyagok
- Kézi szerszámok, barkácsgépek
- VAPE zsírzógombok, „O” gyűrűk, bilincsek, sasszegek
- Festékek, vegyiárak
- Szalagparketták: tölgy-, akác-, bükk-, kőri fából (I. oszt., II. oszt., „C” minőségben)
- Hagyományos parketták: tölgy, kőris, bükk, akác
- LB-KNAUF csemperagyasztók 35 Ft/kg áron
- Henkel ragasztócsalád
- Újkígyósi csupasz, homokolt és hegeszthető nehéz lemezek 1992. évi áron.
- Profi kéziszerszámok nemcsak profioknak
- Műanyag ablakok többféle színben és méretben

Újmohácson (Tel.: 39)

- Alapvető építőanyagok
- A Belfi Kft teljes skálája
- Műtrágyák, mezőgazdasági fóliák
- Vívezetékcsatlószerelvények, szerelvények
- Edények, műszaki cikkek még 1992-es évi áron
- Fénystabil mezőgazdasági fólia 8,5 m, 12 m-es 105 Ft/kg + ÁFA

Mohács Város Önkormányzata pályázat útján kívánja értékesíteni

A város központjában (a Dózsa Gy. u. 18. sz. 459 hrsz.) 1336 m² nagyságú telken álló, volt „Marek Kollégium” épületét, és az ehhez tartozó udvari melléképületeket. (tárolóhelyiségek, szolgálati lakás).

A közel 500 m² hasznos alapterületű, kétszintes főépület főként irodaház, pénzügyi oktatási – vagy kulturális intézmény befogadására alkalmas. Az ingatlan értéke – hivatalos becslés alapján – 18 millió 500 e Ft.

Az értékesítés pályázat útján történik, hasznosítási- és árajánlataikat a Mohács Város Polgármesteri Hivatal Városfejlesztési-Üzemeltetési- és Vállalkozási Osztályára (Mohács, Széchenyi tér 1.szám 7700) kérjük benyújtani, legkésőbb 1993. április 2-ig.

Bővebb felvilágosítással Gáll Csaba főmunkatárs szolgál. Tel.: 711/27-22/149.

Marocco

építőanyag-értékesítés

a mindenkori legkedvezőbb áron.

F. kavics, f. homok, betongerendák, béléstestek, falazóanyagok, burkolótégla, épületfa, léc, deszka, cement, mész, mészhidrát, nyersbeton. (Mixer-es kiszolgálással is.) BRAMAC-tetőcserepek, hungvelux-ablak, egyéb nyílászárók. Egyéb építőanyagok megrendelhetők: hétfőtől péntekig 6 órától 16 óráig.

Marocco KFT

Mohács, Budapesti u. 33.

Tel.: 711/28-40, Telex: 12-550,

Fax: 711/28-45

Mohácsi Farostlemezyár RT

- álmennyezet készítéséhez
- falburkoláshoz
- kárpitos munkához
- barkácsoláshoz
- tetőszigeteléshez
- bútorok készítéséhez
- épületasztalos munkákhoz

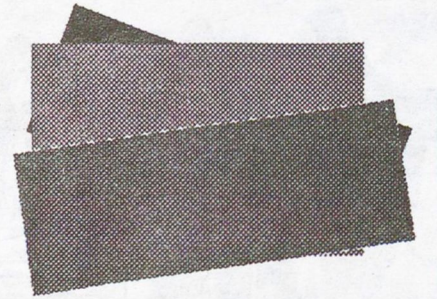
használjon FAROSTLEMEZT!

MOFA

Értékesítés kicsiben és nagyban

Mintaboltból – raktárról

7700 Mohács – Budapesti u. T.: 711/19-22

Híradástechnikai Akció a BÓLY-GÓ Kft Adria üzletházban! Árengedményes készülékek

Televíziók, videók

Kamacrown 37 cm TV	28.500 Ft	25.500 Ft
Sanyo digital 63 cm TV (TXT)	92.500 Ft	79.900 Ft
Panasonic TX 26 T1 EE	124.900 Ft	109.000 Ft
Panasonic NV J45 EE video	53.400 Ft	49.900 Ft
Gold Star GHV-4400 P videomagnó	36.900 Ft	32.900 Ft

Magnetofonok-rádiók-CD lejátszók

Panasonic videokamera M - 10E0	154.900 Ft	129.900 Ft

Csavar aprócikkek

Mohács,
Szentháromság u. 6.
Csavarok, szegecsek,
csapalkatrészek,
zárok, lakatok,
vasalatok,
szerszámok.
Telefon: 27-10

GA & BJ

Kiadványszerkesztő

Fotó- és

Reklámügynökség

7700 Mohács, Dózsa Gy.

u. 10.

Telefon: 711/17 – 33.

Fotóamatőrök figyelem!

Fotópapírok:

6x9 BN0

9x13 BN0

10x15 BN4

10x15 BSP4

18x24 BN0

30x40 BN0

30x40 BSP0

Vegyszerek:

Hidro Kinon

METOL 25 gr

Borax 10 gr

Nátrium-Sulfit (vizmentes) 1000 gr

Fixir 2.5 l

Képketetek:

9x13

10x15

13x18

18x24

20x30

30x40

50x60

Kapható a Szabadság u. 13 sz. alatti
Fotó üzletben

Apróhirdetések

Jó állapotban lévő lakótelepi konyhabútor padlószőnyeg olcsón eladó.

Érdeklődni lehet: Atádi Attila, Felszabadulási ltp. 15/b. I.em. 6/a.

Eladó egy női feles bőrkabát. Érdeklődni: Mohács, Gózhajó (Sallai) u. 64., 17 óra után.

Eladó 880 n-ös zártkert, gyümölcsös, szántó, minőségi kordonművelésű szőlő (280 n-ös), szterinos présház felszereléssel. (Megosztva is lehet.) Köves út, villany van.
Gruber Ferencné Mohács, Park u. 7/b 3.

Tisztelt előfizetőnk!

Értesítjük, hogy 1993. március 26-án 24.00 órától Tolna, Baranya és Veszprém megyékben az alábbi telefonszámváltozások

lesznek:

Tamási körzetének távhívó száma 714-ről 74-re változik. A körzeten belüli négyjegyű számok ötjegyűek lesznek, a négy jegy elé a 7-es számot kell tárcsázni. Például: a 714/12-11 telefonszám 74/71-211 lesz.

Mohács körzetének távhívó száma 711-ről 69-re változik, valamint a körzeten belüli eddig négyjegyű telefonszámok ötjegyűek lesznek, az eddig 1-el kezdődők 11-re, a 2-vel kezdődők 22-re változnak. Például: eddigi telefonszám 711/23-23, ezután 69/22-323.

Szigetvár és körzetének távhívó száma 70-ről 73-ra változik. A körzeten belüli hívószámok változatlanok.

Veszprém és körzetének távhívó száma 80-ről 88-ra változik.

Előzetes tájékoztatásul közöljük, hogy 1993. május 15-től a vidéki 5 számjegyű hívószámok 6 jegyűek lesznek, mely változásokról időben informáljuk Önt.

Magyar Távközlési Részvénytársaság
pécsi Igazgatósága